

ספר

מרכבה שלמה

כולל בריות מהתנאים

רבי עקיבא ורבי ישמעאל כה"ג

אבות העולם זכרם לברכה

מרכבה רבתה, ותפלת כתר נורא,
השלםוס' היכלות, ושיעור קומה
ונםהלכות הבטא, וס' השיעור, ועוד פי' על מרכבה,
ושיעור קומה ושם מ"ב מלאים מדברי רז"ל

יצא לאור פעם ראשונה

מעצם כ"י יישנים עם שינוי נומחא מרפומים
שוניים הנמצאים באוצר הספריםשל חא' שלמה מוסאיוב זכהצאותיו
בעיה'ק ירושלים טובב"א

שנת הביטו בהמרכבה שלמה לפ"ק

פתחת קטנה

א

בהתיב ויאמר אלקים אל יעקב קום עליה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנוראה אליך גוי (בראשית ל"ה) צוה לו השווית לפנות מחשכתו ולרכקו בו ולכון לבו לעלות בסולם העליי עד היכל קודש הקדשים ולהכנן עצמו להיות טרכבה שליטה וכמיש וועל טעלו אלקים בסוד האבות הן חנ הטרכבה וכן הוא המצויה לכל איש וישראל לעבדו בכל לבנו וזה תפלת עבדות שבבל ולכון לבו בנגד היכל קה"ק בשירות ותשבחות ומפללה ותחגוניות לפניו ממיה הקב"ה יושב על כסא רם ונשא, עי' מדת"ג ורמב"ן ור' חי' זיל (שם) ושל"ה ה' תשובה ד' רלי'ג ושו"ע או"ח סי' צ"ח, וכבר הארינו בגודל החוב בלמידה והיריעה בחכמת הקבלה ומעשה מרכבה עי' היכלות הזוהר טקורי רמי' ובז' שה"ש ד' נ' ובתיקונים תי' ל' גודל העונש ע"ז, ודו' לנו בדבריו ר' ישמעאל במדרש פשי' ויד מובא בהקדמת מהרץ' על שער הקדמות בקצרה.

אמנם המעניין שם יראה שהמאמר הזה הוא בעין "טפח וראש פרקים" לכל ענייני המרכיבה ויראה שאין בידינו עדין ספר מרץ"ל ולא מהראשונים והאחרונים זל' שיבאר לנו כל הפרטים הנז' שם על הסדר אם כי ודאי מפוזרים וצפוניים הם בחתלמודים וחמדרשימים וזהר ותיקונים. אטנים בעזה ר' נתמצעטו הלבבות וגברת השכחה ואין מי שיגלה לנו רזי מעלה הצפוניים ונסתרים בדבריהם זל'. גם אור חביה מרביינו האר"ז לא זכינו לכולו כט"ש בע"ח בשער השמות וכמה מקומות שלא קיבלם מהרץ' זל' וכמה שמות נרנחים' והטוחין והכלים חפר לנו וביחור בעולמות בי"ע בסוד הכסא המרכיבה והשיעור קומה לא נמסר לנו ומפני זה גם סידור החדש מהרץ' זל' אינו בשלימות, וגם ס' ברית מגונה שהעיר עליו האר"ז לא שאור אמת הוא, מלא הוא מסוד המרכיבה ושיעור קוטה רק חתום וסתום הוא עד שהעולם סוברים שהוא רק קבלה מעשיות, עי' מ"ש הרמי' זל' שבסוף ס' טוב הארץ ח"ב שלכן הי' מזכיר יוד' הוינו"ת דס' ברית מגונה דאיןנו סוד "עצמות הבריאה" ששולט ביחס הכהורים ע"ב סוד גפלא ועי' מ"ש רבנו הגראי זל' בהיכלות בראשית חיל ב' וכל מיש בס' ברית מגונה הוא הכל בנהורין אלו שהן "ע"ס דבריאה" ע"ה בדבריו הקצרים ועמווקים ואכמ"ל. גם פ' הרזים והמלכוש וכו' סודו והוא המובא בדבריהם בע"ח ושמונת שעריהם הם סוד הכסא והמרכיבה ושוי"ק ורוב דבריהם הם מרזיל (אכמ"ל) וזה שנדרפסו בס' רזיאל רוכו לכולו חפר ומובלבל בטעיות.

באופן שבדור יתום כזה, גם אחרי כל הלמודים בע"ח ושמונת שעריהם ומב"ש והכוונה בסודו מהרץ' זל' ושאר יהודים עדין יש לפחות שלא ישיגו בו שום כלימה ח' ליום הדין הגדול בעמק יהושפט מה נענה ובמה נעדך לפניו ממה "מ הקב"ה על השאלה שפטדי' משלוי הנז' זל' בני הוואיל ונתעסקת בתלמוד צפית

• פתריה קטנה •

במרכזבה צפויות בוגאות [גאותו] *שאין לו הנאה בעמלמי אלא בשעה שת"ח ישב וועסakin בדבריו תורה [הלהקה] ומיצפין ומציין וمبرיטים ורוואן והוגין המן התלמוד [הגדול]. הזה, כמו כבודו האיך הוא עומד, רג'ל ראשון בפה היא משחטשת בו' חשמל הייך הוא עומד בו' הברק [הבקע] הייך הוא עומד בו' כרוב האיך הוא עומד בו' גודלה מכולם [ליגור] [עיזון] כסא כבודו הייך הוא עומד עגול הוא כמו מלבן מתקון הוא כמו גשרים כמה גשרים יש בו כמה הפסיק יש בין גשר וכסאנו עובר באיזו גשר אני עובר באיזו גשר האופנים עוברים באיזה גשר גלגלי מרכבה עוברין גודלה מכולם מצפוני עד קדרוי הייך אני עומד כמה שייעור בפיית ידי כמה שייעור אצבעות רגלו גודלה מכולם כסא כבודו הייך (הוא עומד) [הו'] לאיזה רוח הוא משמש [כאי] בשכת לאיזה רוח משמש בבי' בשכת לאורה"ם [בג'] בשכת לאורה"ם כד' בשכת לאורה"ם [בח'] בשכת לאורה"ם בשחו בשכת (שבת קודש עצמו לא נזכר במובן) זה הוא כבודו זו היא מעליות זו היא גודליות והוא גבורתי ז' היא הדרי וזה הוא הדר [לפני שבני] מכירין את כבודו בצדזה הזאת בו'. והנה נראה מהקדמת מהר"ז ז' לנז' שיקר הראי' שלו הוא מהמדרשי חזה שכח שם הרוי מבואר בפיווש «אף בדברי החנאים» שאין האדם יוציא ידי' חוכתו לגמרי בעסק המקרא והמשנה והאגדה והתלמוד כדי אלא הוא מחוויב לעסוק בכל וכלתו בסתריו תורה «ובמעשה מרכבה» כי אין הנאה להקב"ה כו' א'ב' וראי' שלאו שלומדים קבלה חיובים לחשタル לקיים אפי' במרכבה וללמוד כל דבריו ז' וஸפרי הנאנונים והראשונים ז' עד אחרי ארקה והרמב"ן ז' (ותלמידיו הנאמנים ואcum'ל) המדברים בסוד המרכבה והכסא וש"ק. כא"א כפי השגתו מעת הש"ית והודיעות "הרashi פרקים" הנז' במד' משל' הנז', ולכך לפטור ללימוד בהם פעם א' בשנה בימים נוראים בירוח האיתנים שליטות אקדוש הזה בלי ספק מכיא טורך בלבד האדם ליראה את ה' ולאהנה אותו ולעבדו בכל לב ונפש וליחד וראה תחתה ביראה עילאה שכינה תחתה בשכינה עילאה מרכבה תחתה במרכבה עילאה יראת העונש ביראת הרומרמות אהבה זוטרי באהבה הרבה כמ"ש הרmericים ז' בה' יסotta ת ריש פ"ב ופ"ד הי' שדורך קיומו של מיע אהבה ויראה וענוה ובושה העולה לפני הקב"ה הוא עיי' שיתגונן במעשי הקב"ה ובছיצורים והברואים הגודלים וחנפלאים "ושיכיר כל הפרואים ממלאכים ושיעורך עצמו לא' מהגופים קדושים והגדולים" שכגי' עולמות בי"ע, אופן, מלאך, כסא, עיי' בשל"ה בפרק עשרה מאפרות מאמר ג' שהאריך בזה.

והנה ביה וב"ש יתברך שחנן את הרוב המ"ל באוצר ספרים מכמה פ"י ושים שיחוריים הם בעולם (ויש שכבר אכלם "עש'" וכמה חיבות חסר ועוד מעט יאכדום מהעולים) מroz'ל וראשונים הקדטונים וכפה ב"י טמה רוחו ז' אשר עדרין לא נדרסו ואמר לקיים בכדר את ה' מזונך, ואל תמנע טוב מבעליו ולזכות לבני וישראל הרואים להה האורה זו תורה ובוכות הרכבת נזכה בכרכה מב"ד של מעלה וב"ד של מטה וכן איר עקיבא כיון שפרשתי הירידה ועלי' זו לבני ישראל קבעו לי ג' ברכות בכ"ד של עטה ובכ"ד של מעלה וכל השונה בסדר מע"ב קבעתי לו כרכה בב"ד ש"ט

פתיחה קטנה

ובב"ד ש"מ כו' (לקמן בסוף שיעור קומה) ונדרת רוחו לעילו נשפט אבותיו ז"ל סכום בסוף על זה הדפסה ואח"כ בשימכרו זה החלק נדים או"ה חלק אחר וכן חזר חיללה והן הקרן והן הרוח מוקדש על הדפסת ספרי קבלה השינויים למע"ט וש"ק מרוז"ל וראשוניים ז"ל ולדג על קבלה מעשית הנמצא בהם שמלבד גודל האיסור ובכנה עצמה להעוסקים בזה בוגרים ונשתחם (אכט"ל) גם הם מכלבים סדר הלימוד והידיעה בסוד המרכבה ושמותיהם החק' כי כל עסקיים בזה ז' הוא רק הלימוד והידיעה והכונה ליהר שמא דCKER'ה ושכונתי' ביהודה שלים יתברך, (ובעהז'י בשנדייטס ג' או ד' חלקיים נדריט את "קדמתה ומגואה הגודל והפרדה" ונקבץ ונכאר שם או"ה כמה דברים וככלים הנצרכיו ללימוד ולסדר ההיכלות והמרכבה והכסא וש"ק וכל מקום שכתבנו בפנים "עי' הקדמה" ששה יבואר כיד ה' הטוב עליינו) ואולי בסיעחה דשמי אחריו החיפוש והגינעה בפיטול והעמקת בעין בדבריו רוז'ל וראשוניים ז"ל או תבין יראת ה' והראשי פרקים פמעשת מרכבה ומעש בראשית. עיין של'ה ד' ט"ז על מ"ש אבי חד מנינו עדי' בתורי מין ואמר רבא וחדר מין כי פליק לחותם עדיף בתורי איניוו שת"ח מא"י מנעימים זל"ז בהלהבה ואיןם מתחממים כייב בפלוטול וועסקים הרבה יותר בסודות מעשה מרכבה אבל חד מבבל אלמד בכדר דבריו הפלוטול וועללה לא"י ללמד סודות המרכבה הדוי הוא בתורי איניוו כי בסודות המרכבה יש לפול פולע عمוק ומתוק כדאי' בפרק הפרטנה ע"כ במ"ש במד' משלו הנז' חמן חתלמוד הגודל וכן מפורש בשורה"ק וכי'ם ששורש הכל לעין השגה ברזי התורה הוא לימוד העיןangan לה כל יוס.

וכן כל מי שהעמיק הרחיב ברוחות חנוך וצלל בעמקי א' הנהר שלום ובהטידור חדש טויהרש"ש ז"ל ובין אשר מה להגבוי ספרי רבינו האר"ז ז"ל במו הרמב"ם ז' והטור והשו"ע לגבי התלמודים. ובן ספריו האר"ז ז' לגבי הזוהר והתקופים. כי חתלטדים ותמדרשים וזויר והתי' הם האור זרוע לצדיקים אור האקיות שאין לו סוף הזועם וככלול גנו ומפאר בהם הזרעים הכל מכל כל חכמת תורהינו קדרושת [ואף גם שאר החכמות הנמצאת בהם המתה כולם קודש פנימה בעלי שום ערובות חול ואפי' המאמרים הנראים בעין שיחת חולין צריכה תלמוד ואז תבין שתורה היא ורק זה לעומת זה נגד שבע חכמות החוץנים וכקוף בטני אדם מהה] ואח'יב באית הצעיקים יסודי העולם ומברירים וממשיכים מים החכמה מוחא שתימאה מתחשה עילאה מאור א"ס טיפין טיפין ואורות ונוצץין אוויות וניקודין הזרעונים מאור אין סוף התלמוד והזוהר ומדרשים ותיקונים ומחברים ומזוהיגים ובוראים בריאה חדשת ובוגרים ומסדרים בנין שלמה זה בהלהבה וזה בקבלה. כדאי' באבות דר' נס"ח לר' עקיבא קרא אוצר בלום למה רע"ק דומה לאועל שנintel קופתו יצא להזק מצא חתים מניה בה מצא שעויים מניה בה כו' כיוון שנכנסו לבתו מביר חתים בפניהם עצם וشعורים בפ"ע כו' כך עשה רע"ק ועשה כל התורה טבעות טבעות ועינפ' רשי' ז' גיטין ס"ד ע"ש, וכן א"ר עקיבא (לקמן ויז') בשעליתו למורים נתתי טימן בהמכואות של רקייע יותר ממכאות של ביתי כו'. כן גם אנחנו בוגנינו עתה להדרטס "אוצר בלום" כל מאמרי רוז'ל והקדמוניים מהמקובלות אמתיתים בענויים אלו הן מהכ"ז שלא נרפטו מעולם והן אלו שנדרפסו לנוקחות מהשבושים

פתחת קטנה

כראו במלאת הסופרים והמעתיקים וכחטו רוזע לצדיק כי טוב שיגלה לזרועו ויתמלא אורה מאור שבעת חיים או רגנו אור חדש לתוךן ולסוד ולגנות מרכבה שלמה וכסא שלמה. ומפני זה קראתי שם הס' **מרכבה שלמה** שכל כונתו ורצונו שנזהה לטהר מחשבותינו ולקדש ולהבין עצמנו נפשינו רוחינו ונשתת חיינו היחידה להיות מרכבה וכטא שלמה לכבוד השיחת ובמחירה בימינו יהיו שם ה' שלום וכטא שלום בעיה'ק ירושלים כט"ש ירמי' ג' בעת ההיא יקרו לירושלים כסא ה' (עי' זהר ח'ג נ'ו אותיות דרע'ק אותן ט' ופרק משיח, ור' בח' פ' ושלח ובמג'ע קניה) גלווי שכינה בשלמות בעיה'ק ירושלים כולה ולא יהיה השכינה מצומצם רק שיהי' גלווי שכינה בשלמות בעיה'ק ירושלים בשם ה' שלמה יושב על כסא ה' על ארון ברית ה' אלא יאוי' גלווי השכינה בשם ה' שלמה יושב על כסא שלמה, בכל עיר ה' עיר שלמה, והנתר בציון ירושלים קדוש יאמר לו שיעלה במעלה שלפה וטדרינה עלונה ומיו יתן והי' כל עם ה' נבאיש ובפרט אלו ישיבו בירושלם תיו בזמנ הנואלה שלמה (עי' חס' ל' עין הארץ שהם שבית אלטאים ע"ש) וכן הכסא שלמה דוגמא מרכבה עליונה נאמר בו יושב שלמה על כסא ה' עי' בהתרושים שם ובהאמונה והבטחון לרמב"ן ז"ל פ' י"ד ועי' ד' בח' בריש בראשית מש"ש והובא מאמר רוז"ל מענין כסא שלמה בז' ל' ור' ר' חכמי האמת הביאו מאמר והוא כן המאמר אשר 'פָרוּם בְּסֶפֶרְיהם וְגַנּוּם הַצִּינּוּם במדרשיהם, כי עכ"ל גם במג'ע אופן רין מביאו בשם פ' סודי רזי ורוא מפש האמור שנדרט בז' הספר 'בחכלות הכסא' ד' ב'ג' (עי' שיש שינויים לכך). וכן אמר רוז'ל מפני שכל שם שלמה הנאמר בש"ש אשר לשלה קודש הוא לה' שא煞לום שלו אשר עיב ראיו לכסא שלמה להקרא כסא ה', ואטעם זה גם אנחנו קראנו לזה הס' ג' בשם **מרכבה שלמה**.

ב) ולמען דעת ולברר כי הבריות האלו אמתים המה וכבר נזכר שמותם ומובא דבריהם בלשונם בחטלותיהם והמודשים והగאנים וראשונים זיל' כבר כתבו בזה כמה מחרים וביחוד בס' רב פעילים להגאון ר' אכרהם בן הגר'א ז"ל ובווא' בהקדמה והמכוא הגדול שמה יבוא בארכות, אמן פה נדר מה שנגע לחותצאך חלק זה בקצתה לביר שחייב הזה הוא אמתי: דהנה בס' רב פעילים מביא הבודאי מאמר ג' סי' ס"ה שכחਬ והוא ר' ישמעאל של היכלות, והכרת פנים ומעשה מרכבה ע"כ. וכחוב שם בפי' קול יהודאי, ואנכי לא ידעתי מאי זכה להם 'הכרת פנים' האם הי' זה על שם ספר חובר מטנוכו'. ומסיק ע"ז הרב פעילים בזה ובודאי עניין הכרת פנים נאמר במעשה מרכבה רבא וכיכ' הרמב"ן ז"ל במלחמות סוף מס' ברבות והוא חכמו של ר' ישמעאל בהיכלות והכרת פנים ולטוקך אמרו בו עכ"ל, וכן הוא מפרש הכתב יד' הזה מתחילה בז' ל' 'הכרת פנים' א"ר ישמעאל סח לי סורי' שר הפנים סוד שאני טגלת לך' בוי' זה ס' תולדות אדם' לדעת בין צדיק לרשע. ארם שקורתו גביה וקויל עבה בו. סליק הכרת פנים' (ואין בו רק שני דברים ולא הדפסנו אותו בחוברת זו מפני שאין בו מעنى מעשה מרכבה וגם דבריו סתומיים) ואחיך באמצעות העמוד מתחילה 'רוז' של סנדלטי', וגם ס' היכלות, ויש קירויים אותו ס' חנוך, בהכ'יו הזה הכל ביחיד בעמוד אי' בלי הפסיק ובלי שם אחר גם איןנו נחlik לסדרים כמו בהנדיטים כבר, וגם הבריותא 'דשייעור קומה' טפורש 'בהכ'יו הזה' דשייך

הוא בתוכה "הרכבה רכה" כמ"ש בפניהם ד' ה' ע"ב בזהיל והכל כמ"ש בתחילת הספר, איר ישמעאל אני ראיתי מלטו שי"ע יושב ע"כ רם ונשא וכו' עד שאומר אני ור' עקיבא עריבין בדבר כו' משכיע אני عليك מטה"ט כו' ע"כ "מצויר דגם השיעור קוטה שיק להרכבה רבה ומצחתי בעור ב'" ישן מאר מאיזה דגם חסר מראש וסוף אלא מתחילה מסופ שיעור קומה" עד זה דורי זה רעי בנות ירושלים וכו' ואח'כ כתוב משכיע אני מטה"ט כו' כו' עד ענני בעת רצון כו' לעד "סליק" מרכבה רבה", ואח'כ מאריך בשבח "הידוע ושונה בו" ומגודל האיסור להשתמש" בו וול' אדר' שמעתי קול נعمות קול מפי הגבורה אומר אני הוא אדון כל הנשומות כל אלו השמות האמוריה בספר זאת הגדול אין להם "תמורה", וכל הידוע ואיןו משתמש בהן נשבע אני בכל שמות שיש בי כו' שישתלים שכיר טוב על הספר הגדול הזה ששכוו אין לו שיעור וטובתו אינה פוסקת ועתיד להנחיל גן עדן יושב לפניו כתלמיד ואמ' ישתמש בתן חלף טובתי לרעה ואמרנו ליד טלאך אכזרו לפני שלא חס על שמי הגדול ואבד שכוו לעולם הבא, אבל אשורי יודעו ומתורה בו באהדרה זופה וירוש חי העולם הבא; סליק "מעשה מרכבה רבה" ע"כ הבי' היישן, וב'כ וכ' אוצרות חיים רשות מספרי ר' חיים בר' יוסף מיבל זיל ב'כ'אות יוד גוט' 317 ס' פרקי היכלות, ואח'כ, חרבא רמשה, וס' שיעור קומה סליק מרכבה רבא" טיר רגא דבראשית רבא כו' ע'כ, ועי' בדרשת הרמב"ן זיל יג אבל מרכבה העלונה שהוא ידיעת הכרוא וכו' אבל מרכבה של היכלות כו' עד דאהא ישע' ויחזקאל ואסמכינה ע'כ עי' ב'כ' צוינו פ' יתרו זיל וראותי לבאר הנה סוד החטונה" טמה שאמר הכתוב ותמונה אינכם ראויים זולתי קול, "שהיו ראויים קול היוצא מתוך הכבוד בשכמליו כו' ואל תטעה באגדת ר' יוסטראל בן אלישע ור' עקיבא וחכיריהם מאשר ספרו בס' היכלות והפליגו בשיעור הקוטה ובכasa ובדברים מופלאים ונראים בו וכולם נכהחים לטבן וישרים למוצאי דעת כי מרוב חכמתם וביניהם שתינו משתמשים בכח שם הנורא" זכו לראות בראית נשמהם מעין מה שראו הנביאים בעין חזון בחלום לא בראי העין כלל, אלא שהנביאות היו ראות בראית נשימות ובבנייה הלב, "כבוד השכינה" ורואה"ק מדבר עצם, אבל החכמים שבבוחן שני גנון אלו שנכננו לפדר"ס לא היו משתמשים אלא בב'ק ועל פי המלאך וגם ראו מראה בלחש אור המתחפץ ועל אמונתם סמכו לומר ראיתיך בגון ר' אמר ג' א' נבנשתי בבית קה'ק (ברכות ז') כו' וכן סמכו לומר "הכמה" על ספק ראיותם בראית נשמה ובאוננת דלי'א, וכן אמר הנביא וארא את ה' יושב כו' ראשו כתרם פוזגמט והתורה רכבה דרך דמיון ומשל בלשון הנשפש לב'א וכן הנביאים אחרי התורה והכתוגים אחרי הנביאים והחכמים שבבוחן שני "דרך אחד להם", וכן בדבר ושם שכל כי למראות אלקיים אין תקר וקצתה מצוי לדוראו לא במציאות חמץ הנתפש, עוד מצחתי בס'ה (זהר ח'ג רפס'א) או תמונה כו' כי לא ראיות כל תמונה כו' היא למדת שראו תמונה ולא כל תמונה כו' וזה מכואר בפסק ותמונה ד' יבית כו' גם שהשכינה נקרה תמונה כו' עוד סוד זה ביאור יוסף בן עוזיאל כי לא ראו שום תמונה בכבודו שהוא היה הוה ויהי אך ראו מלבתו אסמכינה בפי המקובלים כרוב המיוحد האנצל מאשו חגהולה "וهو שיעור הקומה של ר' ישמעאל" ורמות

אדם שפאי, טמנתנו ולמעלה דמות אדם ועל מצחו חקוק אכתריאל י'א כו' וחוא יושב ע'ב רה ונשא והכי איתא בס' היכלות י'ה אכתריאל גדולתו, הדרניאל אלקוי ישראל קדושתו, אדיירון עריצתו כו' ע'כ. וכן בפסיכתה זוטרתי פ' ואותנן כתוב ז'ל ולא יתמה אדם על היכלות ד'ר ישמעאל ועל דבריו ר' עקיבא אשר דברו בס' היישר במעשה מרכבת בני ע'כ (ועי' בהמבוא של ר'ש באבער שהאריך). ועי' בתשו' הגאנונים שעורי תשובה סי' קכ'ב ושאלתם אין דורשין פוי ולא במרכבה כו' ור' ישמעאל אמר כתה שיעורו של יוצרינו שהוא מכוסה מכל הבריות וכו' ווחחיל בפרקיו מספר ופורש בכלל ופרט וקרא שמות האדם שקרה שמות לאברי חייו ועוד אמר ר' י' כו' ר'ע אמר לי כו' ותחילה אומר קומתי כך וכך ודבר זה הוצרכנו לידע אם ר' י' שמע מרבו ורבו הלכה למשה מסיני או לא כו'. רבינו שרירא זצ'ל ורבינו חי'ו "שרי" אמר דברים הללו מדעתו" ומאין באין דבריהם הללו בדעתו של אדם ועוד שיווצרנו מרומים וסעולה ח'ו מהיות לו אברים ומדוזת היבש אלא כלוי בעולם כי ח'ו "שרי" אמר דברים הללו מדעתו" ומאין באין הרורים ונפלאים מאד "וחללו רמזים שלהם" סודותיהם ורזיהם וסתורים שא"א למושן לכל אדם אלא מי' שיש לו מודות המטורות בידנו ואפי' ראש פרקים וב'ש פרטיהם כו' אמר ר' חייא אין מוסרין ראש פרקים כו' אמר ר'امي אין מוסרין סתריו תורה וכו' "ומן השמים מראין אותו בסתריו לכ'ו כו' ולכן הינו מוסרין חכמים אחד לחבירו הכרת פניהם וסדריו שירטוין" שמקצתן אמרוים כזה ספר תולדות אדם" ומקצתן בסדר פסק שלחריו זכר ונקיבת בראם לעפ' שאין מוסרין סתרים ורוזים הללו אלא למי' שראין בו סימנים ראויים לכך כו' אלא מבקשים אלו עלייכם רחמים יהי רצון שכל שהוא ראו מכם יאירו את עיניו עכ'ל חטהHor. ובענין הכרת פנים מובה שם גם בס'ו' י'ד וס'ו' צ'ט. ועי' תשוי' רב האי גאון נדפס בקובץ טעם זקנים (פד'ם תרט'ו) וראי' הדבר עדינו כאשר אמרתם, כי יש ספרים ושמות והיכלות רבחא והיכלות זעירתא, ושר תורה, ומשניות אחריות שהרואה אותם מתחדר מהם, וכך היו קדמוניינו וגם אנחנו כן שאין אנו מגיעים אליהם אלא בטהרה וברחת ובזעע, וגם שמענו שטויות חזקות, כי כתה "נחתמקו" בהם ואבדו מהרה וכי' עבר קדושת השם וקדושת השכונות והמלאות אשר סביבותיהם וקדושת חמרכבה וכן חעוק "במעשה הזה" המלאכים רוגשים סביבם כדרנו רבנן מעשה ביריב'ן (חגיגה) ע'ש שהאריך, ועי' בהכותב על עין יעקב (חגיגה י'ד) שהעתיק תשוי' ר'ה גאון ז'ל ווש שתי משניות שחתנאים שונים אותם בדבר זה ונקראות היכלות רbatch והיכלות זטורתי ודבר זה מפורסם וידוע וכו'. ודע כי דבר זה הי' מקובל אצל הראשונים قولן יהדו ולא הי' אחר מהם מכחש בו פי אמורים היו כי הקב'יה עושה אותן נוראות ע'י הצדיקים כתה שהוא עושה ע'י הנביאים ומראת את הצדיקים מראות נוראות בדרך שהוא מראה את הנביאים כי תקנות יש לעולם בדריות הללו ואין בהם הפסק כלל עיקר עכ'ל הזהב. וכי' בס' העורך מועתק שם בהכוחב ע'ש.

ועי' בפי' בס' יצורה להנשיא ר' יהודא ברצולני זיל (שכל רבוינו הראשונים זיל שתו מימי) בעמוד 16 זיל וכשעלה במחשבה לפסיו לכראות עולם ברא תחלה לכל הבריות "רווח הקדש" להיות אותן על אלהותו, מה שיראה לנביים ולמלכים, וברא דמותם בסא כבודו להיות בסא כבוד לרוח הקודש הנקרה בכדור אלקיינו והוא חוד בזח וואר גדול על כל בריאותו של הבורא ואיתו האור הגדול הוא נקרה בכדור בוראו יתברך שמו וכבודו ומלאכתו לעולמים כי', ועוד הכתוב וחכמים קורין אוור הגדול זהה "שכינה" בדתיכך כי ולא מלאך ולא שוף ולא נביא יכול להביע בתחלת האור שעוצם האור הוא בחלתו כי ועל חחלת האור הגדול שנקרה כבוד אלקיינו והוא השכינה בקש משה רבנו טלפני אלקיינו לראותו כי והшиб לו הבורא לא יוכל לראות את פניו פ' פני כבודי כי בפני אוור כבודי בעצם החלתו כי וראית את אחורי ואני לא יראו כי כל ראי' שנאמר על כל מלאך ונביא על אוור הנברא שבורא כי שמרה הבה' 'משמעותו הבהיר והאר' כו'. ושם 21 זיל כי כבר חודיעינו כי הבורא ברא אוור בהיר לכל נביאו שיהי כו'. כורא למלאכו אוור בהיר גדול טזה להודיעם הרבר אשר הם שומעים ומצויים להשמיעו אל הנביים הוא מעם ה' וראו הוא שיהי זה האור הרבה בהיר וגואר רב בכח המלאכים על כח בני אדם כי כן ננון הוא דעתך ר' ישמעאל כי א' מהמלאכים אל כי האור שהשכנים בינוינו ארכו כך ורחבו כך כי' ואם יאמר אדם הרי נאמר שם שקרוא לזה האור יוצרנו אנו אמריהם לו אין זה הדבר אלא כמו שאמר ישע' ואראה את ח' כי' וכמו שתפרש זה בכדור ה', כבוד אלקי' ישראל כך נאמר כאן בכדור יוצרנו, ונראה ממ"ש ר' ס' גאון זיל למעלה כי פ' אכתריאל יה צבא' הוא מלאך שליח מטה הבורא יתברך, אבל רבים מן הגאנונים זיל פ' כי אכתריאל איינו מן המלאכים אלא מאור הבהיר יתי' ומהו רחון הגדל שראה ממנו ר' ישמעאל צורה ונראה לו שנקראת בוזה השם כי' וכי' רבנו חנן אל גאון זיל בפי' ברכות שראה ר' זיה בראית הלב כאשר ראת ישע' ומייכה ושמע קול טלפני הבהיר כי' וויא אכתריאל מלאך הוא ואנו לא קיבלנו אלא הבהיר הוא, ולעניך צרייך לזרק ולחרוץ בכימ ובכל המראות והחויזונות שראו' הנביים בין הבהיר ותמלכים, ושלא יהא האדם "נראה" ככופר ומחהף וטגרוף וכרגושי' בקדושים ט' ט' א' חניא ר' אומר המתרגם המתרגמים כי' שמי' שמתרגמו כצורתו ואמר וחזו' ית אלקי' ישראל זהה בראוי שהוא מכוב' "שאין הבורא נראה כלל' והמוסיף עליו' ומתרגם וחזו' ית מלכא דאלכא דישראל הי' מתרג' מגדף שעשה 'הבהיר מלאך' אלא מתרגם וחזו' ית 'יקר' אלכא דישראל עב' ר' הבצלוני זיל, ועי' חס' קידושין שמביא דבריו ר' י' זיל בשינוי לשון וחילוק גדול בעיקר המתכוון ועי' בחערוך ע' תרגום שכחן ג'כ' כלשון הר' הבצלוני זיל וצ'ע ועי' חשו' הגאנונים רפוס ליק פ' קטי' וצ'ע.

ועתה נחתים בחותם אוור אפת קבלת רבינו האריז'ל בעז חיים ריש היכל אבוי' זיל כי בין הבורא ית ובין הנברא שהוא בחינה הכללת הרוחנית

יש בחיי במאצע אשר עלי נאמר בנים אתם לה אלקיים אני אפרתיALKIMAH אתם, ועלALKIMAH מעלה אברהם וארז'ל האבות הן המרכבה, והכוונה כי יש ניצוץ קטן מאד שהוא חיALKIMAH אלקיים נמשך ממדרגת האחרונה שכבורה וזה הניצוץ מלאבש בכך ניצוץ א' נברא שהוא נשמה דקה במאר טד ובניצוץ זה עם הנקרא יחויה יש בה שורשי ד' חי הרוחניות שם נרנ'ח כו' והענין יתבאר הרמב"ן זיל כו' וכחכ' ג' בשם ס' הבהיר כי קודם שברא הד' פטורות ברא חומר א' הנקרא הי'לו שהוא דבר המוכן לקבל צורת הד' יסודות אח'כ אבל הוא איינו לובש שום צורה כלל ועייר בו', וביאור הדבר כי הנהנה בהכרה הוא שחתה מדрагה אמצעי בין המאצל אל הנazel כי יש הרחק ביןיהם ברוחם השמים טן הארץ ואיך יאיר זה בזה ואיך יברא זה את זה שם כי קצויות אם לא תי' דבר ממוצע ביניהם ומחבירם ויהי بحي קרוב אל המאצל וקרוב אל הנazel והנהנה بحي זו הוא כתה הנקרא מהו כי אין בו שום יסיד כי ע'כ איינו גרמו בשם הויה כל רק בקוצו של יוד אמנס הוא بحي אמצעיו כנ'ל והוא כי הנהנה חכתר הוא דוגמת חומר הקודם הנקרא הי'לו' יש בו שורש כל הד' יסודות בבח ולא בטועל. ולכן נקראתו כי מתחאה מחשבות בני אדם אמרם הנה אנחנו רואים שאין בו צורה כלל ובעצ'נו אנחנו רואים שהוא נazel ווש בו בח ד' צורות בו' וע'כ הזעירו בו חכמים במופלא ממך אל תדרוש בו' ונמצא כי יש בכח' זו ב' מדרוגות כי بحي א'ס, ובחי' נאצלים וכו' האצלוות מהן זרוי א' הוא بحي עתיק ואיך אנפין ושניהם נקרא כתה לנווע אצליינו. והבן זה טאל, זו'ש במ'א'בו' חמלכות שבמלכות שבועלם האצלוות המתלבשת בראש הבריאה שהוא הנקרא א' הוא بحي עתיק של עולם הבריאה ותבן זה מאד, כי ונדר בעולם האצלוות ומשם יבינו כל השאר כי הנהנה פנימיות כל האצלוות הוא הרוחניות הנקרא נשמה, והוא מלבשת תוך איברי הגוף היכלוס כלים שם הי'ס הנקרא ראש וזרע וגוף, ונחרז לעניין הגוף כי זה بحي' הוא יט עשר מדות כי יש בהם גבול ומדת למ'ש "פרק' החילות בשיעור קומה" שהוא רלו'ו אלפיט רבבות פרשות וכו' הגוף הזה מלבש תוך לבשו דאצלוות וכו'מו שארז'ל כי לבושים מתלבש הקב'ה וכו' זויס הנזכר בפרק' היכלות כי שם החלוק של הבורא י'ת נקרא זהריא'ל כי אך בנשמה שבפניהם און מדת כלל עב'ל. וע'י בנהר שלום בתחלתו ובסוף הקדמת רחובות הנהר שהעתיק בקצרה דבריהם האלו שם שרכי החכמתה, וע'י בשער השמות פ'ז ובשעה'ק זיל' ונשנתה ג' חלקי מקיפות דז'א דעש'י דעת כי שם יוד הי'ו הי' בגין רלו'ו שהוא שיעור קומתו של וצרכנו בגין' בס' פ' היכלות שהוא רלו'ו אלפיט רבבות פרשות וכו' כי הויה הנהן' ברכועה בסוד האחו' שלה הטשוטיטים ומלואים עד הנה' הם בגין' ע'ב' קס'ד שם בגין' רלו'ז עב'ל, ובט' לקוטין שנסופה שע'ה'ק כ'כ' וסיום בגין' "בדrho'ש שי'עו'ר קומה", וע'י בס' ש'א' שם וע'י מקדש מלך בזוהר ח'א ד' כ'ר וח'כ' ד' נ'ו ובפ' כסא טלק בסוף התקונים תי' ו' ואכמ'ל בעומק הסודות ולהשווות הדיעות של הקבלה מה אל פה מרבותינו הגאנונים עד אחרי הרמב'ן זיל' עם קבלת האורי' החדש זיל' מפני אליו זיל'

למרדו מכל הנז' כמה דברים. א) כי הכריות האלו תורה אתם מרו"ל
ובכר הרבה ידוע ומדוברס מזמן הגאניס זיל, ורק סידות הצעוניטס^ב בהם אינן דורותים
וטגולים, גם מ已久ר דהכרת פנים לשיעור קומה וטעשה מרכבה רכה וחיכלות כולט
ככלולים בז' אחד בז' שהוא "בצbatch זיל", חז'ו, וכנראה דגש היבלות ובתי שיכים
בז' היכלות הזה בסדר היכלות, כי בז' זה קיז' ולא הזכיר שמות השמריות בפתחי
היכלות ושמות החותמות לצוריך להראות להם וכיהיכלות רבתי פירושו. גניא-ה שרבינו
היא גאון זיל קרא להיכלות רבתי, בשם היכלות "זוטרטוי", שטביא ג"כ זה המאמר שטolian
עליו גלי מים פוי והוא בפ' בו ו מביאו העורך ג'כ בשם היכלות "רבתי" ואפשר שהוא
כמו שמצינו בבריה היכל אהבה זוטי והיכל אהבה רכה, וכן ביצורה, דאלו שמות
הקדושים הנז' בז' סי' היכלות הפנימיות לפני כסא הכבוד למעלה מד' שרים
של ד' מהנות השכינה, גם בו מפורש המרכבה רבה וכתר גורא ושיעור קומה וכל
ענני בז' בארכיות מפני זה ראוי שם היכלות הז' הווא יקרא בשם "רבתי"
והיכלות השני בשם זוטרטוי הרבה האי גאון זיל. גם אפשר שהיכלות היוצרה נקדים
זוטי לגבי היכלות דבריה, ומפני שז' כבר נזכר בפ' וגם הדטים הרב המיל' אותו בשתי
נוסחות ועם פ' קדרון שנת טרנ"א*) לא הדפסתו לעת עתה, וזה סי' היכלות
משולם לא נזכר בשלמותו יחריו כי בדפוסים היישנים חסר מסדר, עירין' עד הסוף,
וכביח הטורש של א' יעליגעך, ואוצר המתירושים מ"יד אויזונשטיין חסר העוקר באמצעות
מרד' י"א ב' כל שמות הקדושים של השרים הפנימיות; גם המאמר שהכיא העיוני
פ' בא כי סנדלפון חפץ לשבע בתפילה נוטל תזילין ומכתל גזירות כו' היא כתובה
בז' זו בתחלתו בשינוי לשון קצת, ע"י ברב פעילות שמבייא: ע"ש בתיקונים ומולאים
מהטיל' שהוכיח מזה דסדר רבה דבראשית דמרכבה לרי' שנapus בכתו מדروسות
מווערטהייטער בירושלים טרנ"ג, והס' היכלות שני דבריהם הם מפני שאינו מכיא
שם מאמר שבס' העיוני, וכן נראה שהבריות דסדר רבת דבראשית הוא מעשה
בראשית והוא בעולם העשי' ושיק' לס' הרוים שנמסר לנח ובעה"י שנדים
ס' הדזים מהבי' בשלמות נזכר בז' ועי' במרוש שה"ש בפסקוק הבאני המליך
מבייא מאמר ר'ע שנכנסו יצא בשלום לא מפני שגדול אני מהבריאלאך שננו חכמים
במשנה "מעשיך יקרבו ומעשיך ירחוקה" ע"ז. ובחגיגה י"ד וט"ז לא נזכר לשון זה,
ונזה הפס' ד' ו' ב' כתוב ר'ע עצמו ארבעת "הינו שנכנסנו" בו וANO נכסתי
כו' אלא גידמו לו לקיום המשנה כו' מעשיך יקרבו כו'

ולשלמות הלימוד בבריות הnz הדפסנו ג'כ "הלכות הכסא, וס' השיעור"
מכ' יישן מאדר [שבולבו סוד מגנות זברוי סוד המרכבה לר' ניקאטולייא זיל (נקצת
מטנו סוד החשמל נדפס מכב') ואח'כ' סוד המרכבה לר' א מגראמייא זיל, ואח'כ'
הלבות הכסא, וס' השיעור, ואח'כ' סי' האורת ג'כ מעמ"ר שע"ז נדפסו מעולט,
הית' יעוזנו לאחדיטסם כולט] ואף את נימא שפידרם ר'א מגראמייא זיל עכ'ס
כלאים דברי רז'ל בניאה מלשונם וכמ'ש רבינו בחוי זיל פ' בראשית בן'ל ד' ב'
שהעתיק מאמר במו מחלבות הכסא, וכו' השיעור נזכר באוצר הטעורים של יצחק
אייזיק ש' תרגם באות ש', והב' היב' שהודפסנו אותו למטה מחלבות הכסא, נראה
שהוא מר' א מגראמייא זיל מט' ששם ד' ל' זה קבל מ', יהודא חסיד ומרי' יואל חסיד

* ועדין נמצאים בידו מעט מהט לבכור.

ואפשר אי' מחלמי'ו' כחכ' כן ונראה דהוא מכיא לשון של מעשה מרכבה ומספרש אתנו זה שטוצר שט' "האמונות" אפשר כונתו לש' ר' סעדי' גאון ז"ל ועי' במאמר פ' שכתב כען זה כת"ש לעיל בשם ר' אברצלו' ז"ל אבל הלשון של שני נקבות למעלה לא מצאתי שם ואין להאריך יותר בעית. א"ב מצד השליות שבס' הזה לו נאה ולו יאה שיקרא שמו מרובה שלמה

וההتنצלות היא בת"ש הנשיא ר' ברצלו' ז"ל שם עמוד 12 בזה"ל העמ"ז שהוא דבר ידוע ובדור שאין לדבר הרבה בדברים הללו אלא עד שיבין החכם כדעתו כי בכבוד השכינה ובמרכבה כוי מיהו בעזה"י שמו וזכרו לעולמים ראיינו לענד' לדבר בו' קצת להיותו שורש לטבוני מדע וכל בעלי האמונה כוי לפ' שפטינו בעולם חלוקי לב' רשי' ארץ חמייניטיהם רודפי'ם בנוי ישראל וועדרים בינוינו' והם טגניות עצמן לומר על חכמי ישראל שהיו שהם נוננים דמות או חתונה לזראנו חיליה כוי יכרת ה' כל שטחי חלקות לשון מדברת גדלות, ולכך כדי שירעו עמי הארץ להשיב לדביריהם ולהבדיל ממחשבותיהם ותחכלותיהם הרעות לכך נתנו קצת טזה והמקום ברחו'ם יכפר بعد כוי אבל המניין וחלוקי הלב דכתיב בהם וחתמי עקלקלותם يولיכם ה' את פועליו און.alom על ישראל עבילה, כן כופן הזה בעזה' ר' שנתרבו בעולם המינים וחלו'ם הלב שמוציאים לעו על העבודה והאמונה הפשטה המוטבע ומוסר'ם בלבות שלומי אמוני ישרא'ל בירשות האבות, ביראת העונש יראה תחתה, ונסים מסני ספק נגיחת דמות הח'ר'ר ונפנעים ונצעדים בפעריהם וחווית רועות שהם בודאי טורפות, ונעשה'ם כוסרים גמוריים, כי כן דרך הטעות להטיל פום בקדושים ולהוציא לעו על המאמינים התמיימים, וכמעה' עמוניים ומואכ'ים הארורים לבא בקהל ישראל שנכנעו לבית קה'ק ומצאו שם הכרוכים ונתנו אותן בכלוב והי' מהזירין אותן בחוזות ירושם ואומרים כוי' וראו מה מצינו להם ומה היו עובדים הא כל אנשי' שין דכתיב הנה מכל הגויים בית יהודא (איכה וbatis פתי'ה ט' ועי' יומא נ"ד) וכמעה' שטן המקטרג על ישראל הללו עובדי עז' ולהלן עז'. והנה נגד אלו החכמים להרע, כבר הורו לנו ר'ז'ל בעלי' הגדה לבן ארשע השואל מה העבודה "זו'ת" לבם, בסוד' לזו'ת יקרה אש'ה, הנמללה אצל ר'ז'ל לשכינה, בזאת יבא אהרן אל הקודש, כבודה בת מלך סני'ה, הקהה את שינוי ליב שניים ל'ב נחיבות החכמהCID'ע, בטל דבריו חכמתו הרעה כפשטות להקהות ואין לכט'ם עמו ביזוחים רק מי שיודע להסביר לאפיקורס. כי זה כונתו רק להוציא לעו על אמונתנו שעובדים לשכינה "זו'ת". אמנם מה געשה לבן חמ' וישראל השואל "מה זו'ת" כי יודע הוא כי בזאת יש רשות לדבר קצת בדרך' משל וחירה לשבר האון בכבוד השכינה וגם יודע שעבורתנו היה רק לחמצע' אל עליון עצמו מה נשיב אותו בעת שעולה לכהן בסודות עבודה הפנים ובאו להיכל קה'ק ומוציא ורואה דמות הכרובים, והם לבו בקרבו ודברות לאש על לשונו מה זאת ה'ז'ח'ת חפצ'ת בטחות להיות עבדתנו בטוחה באמונה שלטה מבל' ספק ובל' השכלה וחתמי'ה חכמה תודעוני אם כי חכמת'ה סודות'הן וא' אש'ה היא, כי' בקשתי ובשם חכמה תודעוני אם כי חכמת'ה סודות'הן וא' אש'ה השיג'ם בגילוי אורם, הודיעני. אומנם כמו' שם ואה' מאמין בהם ולהנות מזו'

או רם הסתומותם בלי השכלה וחקירה, עברו אלו הבנים החכמים והחומיים אשר א"א להם וקשה עליהם לעמוד נגד הרוח הטענשת מרוח צפונה מנוקבא רתומם רבא המקיפה גם ראשי האבות ומתרוצצת הגלגולת ומנקבת קרומה דאיירא דביא של נערם ובחרוי חמדת ישראל ונتمלא חללו של עולם בקיוטרים וענן הגללים המלגלגים על דברי חכמים ורבותינו זיל וראי חוכת לנו להיות בעורם.

אולם גם למדנו מדברי ר' ר' גאון ז"ל הנז' גודל האיסור והסכנה לשמש בשמות הקי' גם נראה דאפי' ללמד מהם לא היו מגיעים אליהם אלא בטהרה וכברת ובזיע וכבר ידוע מה שהזהיר רביינו האריז' שאפי' שמota המלאכים שלא לחוכרים בפיו חז' במייאל וגבריאל וכיעצא ששמותם בכני אדם ושבאן מודעה ובכה שלא למוכר וזה הספר אלא לבני תורה וראייה, ולשמר אותו וללמוד בו בטהרה ולא יבא בכלל עת אל הקודש, ולא יהיה עוני הלומדים קלים דבריו רבינו מתרח' ז"ל בהקדמה לעיח ז"ל אני הבוחר משבעו בשמו הגדול ייח' לכל מי שופלו הקונט' האלו לידנו שיקרא הקדמה זאת כי ראשית הכל "יראת ה' לאשיג ויראת העונש" כי וראת הרוtmpmoות שהוא יראת הפנימית לא ישיגו ר' רק מתוך גדלות החכמה ועיקר מגמתו בידעה הוא יהיו "לבעד קוצים מן הכרם" כי ובודאי שיתעוררדו הקליפות נגדו לטחותו ולהחטייו לבן יזהר שלא לבא לידי חטא אף' שוגג שלא יהיו להם שיבות בו עכ"ל:

והעיקר חובה הוא להעמיך קודט כל בהכלל הגדול והקצר שמספר אב העולם בעל הנסיוון שנכנס ויצא בשלום להנכניות בפרדט שיטוד ועיקר הכל הוא "המעשה" שנם אחרי גודל חכמו ואחריו כל עליתו וצפתו במרכבה וכל הנלום והרמיונות וחיזיונות ומראות הנפלאות שהשיגה נשמו בידעה מורגשית בחכמת אלקיהם ובחוותי האמת ובטעמי מצותיו קודשים לא יקלה עוניינו ח'ו מצות ה' "במעשה" ולא ירחיב עוז בנפשו לעמוד על דעתו הגדולה לשנות אף' זו כי' במצוות המעשה מהקבלה והכשרה הפשטה מאבותינו ורבותינו זיל, ומהשנה בפי השגת שכלו בטודות התורה נגד הפשט המקובל לנו בתורה שבע"פ, ה'ז קויעך בנשיותה, כי מיו ועלה על דעת החוקרים בחכמת הטבע שבנמיות האילנות לשנות הצורה והחומרה של הפירות למשל תפוח ורימון לומר שלפי השגתו בסוד ושדרש נטיעתם ויניקתם מהויב להיות להיפך צורת התפוח כהריימון והרימון כתפוח, אלא אדרבה כי' שלא ישיג בשכלו הטעם וחשפה שצורת התאוז, ותירimon צנולדים ונצחים כל או"א כצורות ותכניות הנגלה ונראה לעוניינו הגוףניים, يتלה החסرون בשכלו ובשיגונו ואם לאו ה' קוץ בחרנויות ומפריד הפירות משורש נטיעתם כי' ללא הי' בשורשם זו הצורה בכת, מאין יצא לפועל. וזה הוא השבח הנודל אשר ספרה לנו תוחיק ב"פ ועש משה ככל אשר ציה ה' אותו כן עשה, הגם שנגלו כל המ"ט שעורי בינה למשץ מפני הגבורה וידע והשיג כל סודות וטעמי מצות תורה' הכל ראה באסקלריא המAIRה וממש עינו שכלו ועינוי גופו היו שוקלים במקללא דקים בגוף' מ"מ בעת שבא לקיים ולעשות עשה. רק בעבד המצויה מאדונו זו"ש כאשר צוחה' ולא כאשר למדו והודיעו וגילה לו, ולא ספק על שיקול דעתו וראית עינו להכירע ולשנות אף' כ"ש מהמצויה עליו לעשות הגם שודאי ורע מושיע'ה ג' ב' לטהר השרצ' בק' טעמיים, ורק במאי מריבה שננו ונענשו וכן הוא כל החווונות

פתחה קטנה

וחלמיונות שרוואים חנכניים והעלויים בהיכל קהיק אינו רק "דווגמא הוא" ואוט הוא בربבה שלו, ואדון הוא בצבא שלו, אמנם גכוות מעל גביה שוטר אטוניים וכלפי שואמר ומחרגס וטרכה הדמיונות שרואה בעולמות העליונים באלו הם נראים בעורחות לנגד עינוי הנוטניים ה"ה בראי ועליו נא' ודוכר שקרים לא יבון וגנו' וכמו שצוה ודורש ריע שם בחגיגת ע"ש ובמ"ש בקווישן שם, כי כל העליות ובכל ההשנות והידיעות אינם מניעו להכליהם אלא ברישא חרוא סתימאה דאתכסי' ולא מתחחא כי רישא דבל רישא רישא דלאו רישא "ולא ידע ולא תידע" מה דהו ברישא דא כי ברח לך אל מקומך, ווחיות רצוא וצוב בו (אדראז) בסוד אור הניצוץ הא', המוצע בין התאצל לכהןצל ובין הבורא להנברא ובין היוצר להנוצר ובין העושה להנעשה בתה עילאה, האפס ואון, שמחשובת ב"א מתחאה בה וא"א לב"א לעמוד עלי' באומן שכל ההשנות והידיעות והగילוים בסודות התורה והמצווה אין בחם כה לשנות להלכה למעשה מפשטות התורה שבע"פ הבא לנו בקבלה במצוות פה אל-פה בדרכיהם הנעויים ומעשים היפות הפשטאים והנגלים בעולם העשי' וכלבוש הגופני והוא שירדה בעוז ומבטהה כי בטוחה זיו יותר מטעיות ושגינות וזרות. אמנם ודיי דתפלתך בלא כונה בגוף בלא נשמה ועיקר התחילה וביראת האדם ליחד ולקדש שמו יתי' בגוף ונשמה ביהודה שלים בלי פירוד והסתלקות הנשמה מהגי' ח'ו יתקדש גוטו בקדשות נשמוו במש' קדושים תהיו ושיהו שניהם זל'ז מקודשים דבוקים ונצמדים ומוחדים בכל לכו ונפשו ומאודו להיות עליה כליל על קידוש השם כמי' צמאה לך' "נפשי" כמה לך' בשדי' "לביו ובשריו" ירננו לאל חי, ואז "מכבשו" אחזה אלוק' דע מה למלחה "מתק". בסוד חנוך שנחפר שנאי' בצלם אלקים עשה את האדם ואז נקרא "איש האלקים", בסוד חנוך שנחפר גoso לפסיד אש, ועי' ע"ח שער ט' לדrost א' ושער מאטרו רשבוי פקודי רג'ד שמתרעץ איך אפשר "לגולות" של עשרה הרוגי מלכות לחועלות ט'ז למלאות נוק' דז'א ותי' כי זהו מעלה הצדיקים לזכר "גופם" ולעתותן "צורה" גם אלו י' הרוגי מלוכה על ק'ה עם גודל חסידותם ושרש נפשם בסוד עשרה השבטים עצמן בלו ספק **שנתעלת** "גופם" יותר "מנשימות" שאר בני אדם. וכן בשעה'כ' דרוש ח' מנפילת אפיקים שטחلك בין מסהנה'פ' בטהונה בעת ק'ש ותפילה למטינ'פ' בטועל מפש דבטחנה זהו רק לפי שעה אבל אינו נעשה מרכבה תמיד' א'ב' ימסור עצמו למיתה על התויה ועל המצוות ועל קד'ת בפועל וסוד נישקין ת' ומלכות רוחא ברוחא הוא התעלות הגוף העליון וביטול הנתלין בו שהקלי' כו' ולא יהו להח מעכב כו' ע"ש טודות נפלאים ועיקרים וחמচיל יווזם. וויש לא התרשם העיקר אלא הטעשת, ורק המעשימים הרעים ח'ז' מבוריibus במוחאה של ב ול ביזס לאביהם שבשמי'ם ובשמי'ם הטעשים הרעים ח'ז' מבוריibus במוחאה של ב וזה עד שהקב'ת מצורתה למעשה. ואין חכם מעלהו גדולה לעלות במחשבה עולאה כמו מדריגת מעלה הבעל נסיען במעשה, וזה סיד' כ' עליה במחשבה דוקא "בכך"

הינו מסירת נפש במעשה עליה במחשבה, חכמה סתימאה כידוע.

אני חפלה שיקויים בנו טקרה צבחוב מה נאו על החרום רגלי' מבשר משמי'ע שלום שיתה' השם שלם וכמסו' שלם ונואלה שלמה בב' המניה והמסדר

זכור צדיק לברכה

באשר „המגיה והמסדרי“ אשר הי' כל ימו צנווע בתורתו ויראתו, בחסידותו ופרישותו לא רצח לנלוות את שמו ורק נרמו שמו פעמיים בהפתיחה.

הנה עתה כי-בעוח"ר יסר' ייסרונו ד', ולדאכוננו נצחו אראים את המזוקים ונשבח ארון אלקים והצדיק הצנווע הזה נסע למנוחה ועוב אותנו לאנחתה, מוטל עליו החובה לנלוות את שמו הטוב משמן טוב, שיישאר שמו זכרו לברכה.

ה"ה הרב הגדול בתורה ויראה, חוי"ב
בנגלה ונפטר. עמכן נפלא. אוצר בלום.
צדיק צנווע, מקובל מבין מדעתו, קש"ת

רבי עקיבא פרוש זצ"ל

בהרבות המפורסים. עוסק בצד"צ באמונה.

מוחר"ר שלמה זלמן פרוש זצ"ל
(מנוע מהר"ל מפראנז זצוק"ל)

אשר שחל"ח בהוצאות הלילה אור ליום ז"ך מר חזון תרפ"ב.
ועליו אנו יכולים לומר „רבי עקיבא נכנס בשלום ויצא
בשלום ועליו הכתוב אומר משכני אחיך נרוצה“ כי הי' לו הזכות
וסייעתא דשמייא לכנים בשלום בפוד"ס ולהתחיל בהדפסת הספר
חקדוש והטהור הזה ולעשות העקבות למשור, ויצא וגמר עבודתו
עובדת הקודש זאת בשלום. נתן סימנים בהמכואות של הרקיע
ונתקיים בו משכני אחיך נרוצה הביאני המליך (מלכו של עולם)
חדריו נגילה ונשמחה בך, ונשמרתו עלתה למROOM מתוך קדושה
וטהרה, אישיך רבי עקיבא שנופך טהור. תנצב"ה, זוכתו י_nn
עלינו, ועל משפחתו הכבודה, ועל עיר קדשנו ותפארתנו להחיש
נאולתנו ופירות נפשנו בב"א.

הכותב בדמיון בשם רבים ממוקרייו ומעריציו
המי"ל שלמה מוסאיוב

רָזוֹן שֶׁל סְנַדְלָפּוֹן

אמר ר' יישמעאל אני ראיתי מלכו של עולם יושב על כסא
רם ונשא ונడוד אחד עומד מן הארץ ועד
הרייך וסנדלפון שמו ובשעה שהוא מבקש רוזיהוה אהוי ישראל
להשבע *) בתפילין ולהשליך שבואה בידו הוא נוטל תפילין הראשון
ומבטל גיורות מן הארץ ומיו יכול לצפון לפניו של רוזיהוה אלהי
ישראל פניו שמו ושמו פניו נומריו שפטו שמו דבריו אש רוח שפתיו
аш ברוחו התקין כל העולם לפ"ז אמר אדם המשתמש ברוח זה
וקדוש שמו כקדושת שמים וארץ ומאיר ימים לעולמים אמר
ר' יישמעאל לך עקיבא על רוז של סנדלפון ואמר לך סנדלפון
שמו צפפ אפלא נגורייא שהוא לא איזם בבודריא נגורי אנגעי
אפפפא אפידיון אנגנא מזמיןך דריין רעף זען יהוה אלהי ישראל
שלשה שמאות של חביבות גדיוני טהורי חיבייא, כיוון שננה
שמאות של מלאך עמדתי וחקרתי אותו על רשב"ג והיה איד בלכבי
כאור ברק שהוא הולך מטוף העולם ועד סופו. אמר ר' יישמעאל
אדם שאינו מאמין ברוח הזה ובسمות של מלאכים שהוא כותב אותן
על רשות זוג ופוציא על יודין אור יתנו לי המשחה רועי צאן ואני
נותן להם תורה בדבר הזה, אמר יישמעאל אדם שטבקש לו להשתמש
בדבר הזה. ובسمות של מלאך יכול לומר שתים ויעמוד וישב בשתיים
ויזבור שם רוז יהוה אלהי ישראל לפני שכתו' אותן כתוב
אותם בלי חוכמה יצא לבו לשוטות.

שאל ר' עקיבא את ר' אליעזר הנדרול בנה משכיעים שר הפנים

*) עי' בס' ציוני פ' ג' ובן לקטן עמוד ח' "ברית אחרת" נדפס בס' פרקי היבולות נוסחא אחרת ועי' בהקדמתה.

לייד לאַרְץ נְגָלוֹת לְאָדָם רְוִי מַעֲלָה וּמַטָּה וּעֲרֵמָת תּוֹשִׁיה. אָמֶר לוֹ בְּנֵי פָעַם אֲחֵת הַזְּרָדְתִּיהוּ וּבָקַשׁ לְהַחֲרִיב הָעוֹלָם. כִּי שֶׁר האָדִיר הוּא מְכֻל פְּמַלְיאָה של מַעֲלָה וּתְמִיד עֹומֶד וּמְשֻׁרֶת לִפְנֵי מֶלֶכֶת הָעוֹלָם בְּנִקּוּת פְּרִישָׁות טְהָרָה אִימָה וּוֹרָא בְּכָבוֹד קָנוּ לְפִי שְׁשָׁבִינָה עָמוֹ בְּכָל מֶקְומָה. אָמֶר, לוֹ הָרִי אֲנִי מַזְקֵק בּוֹ עַל אֲחֵת שְׁבָעָה בְּחוּדִית שְׁחוּדִיעַנִּי בְּשָׁעָה שָׁאַנִּי מַזְקֵק לְהַשְׁתְּמִישׁ בּוֹ, אַל' וְהַמַּזְקֵק עָצָמוֹ לְהַשְׁתְּמִישׁ בּוֹ יִשְׁבֶּן בְּתַעֲנִית יוֹם אֶחָד שַׁהְוָא מַוְרִידָנוּ וּקוֹדָם אָתוֹ הַיּוֹם יַקְדִּשׁ עָצָמוֹ ז' יִמְטִים וְיִהְיֶה טּוֹבָע בְּאֶמֶת הַמִּים וְלֹא יִהְיֶה מִסְיחָה שִׁיחָה בְּטָלה וּלְתְּכִלָּת יְמִי תְּעִנִיתוֹ וּמְתָחָרָה יַרְדֵּן וּיִשְׁבֶּן בְּמִים עַד צְוָאוֹ וַיֹּאמֶר, קָדוֹם שִׁשְׁבַּיעַ, מְשִׁבְעַ אֲנִי עַלְיכֶם שְׁרִי גָּאוֹה וּוֹרָאָה וּרְעֵד שָׂאַתָּם מְטוֹנוֹת לְפָנָיו בְּמֵי שָׁאַנְנוּ נְקִי וּמְתָהָר וּנְגַע לְהַשְׁתְּמִישׁ בְּמִשְׁרָתִי עַלְיוֹן בְּשֵׁם הַנְּכָבֵד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, קָוִינְתִּי הַהִיא סְנִינְקָק, רֹומָת הַוְּה יְהִי פְּפָנָנָה יְהִי וְהִיא אַקְגַּס, יְהֹוָה אָדִיר עַל הַכְּלָוּמוֹשָׁל בְּכָל וּהַכָּל בַּיְדָוָו שְׁלָא תַזְקֵונִי וְלֹא תַפְחִידֵנִי בְּאֶמֶת נְבוֹרוֹת גָּוָלה הַרְזִים וְאַחֲבִי יִפְתַּח וּוַיְשִׁבְעַ כִּי נְתַחֲזָק וְחַתָּם עָצָמוֹ בְּשֵׁם שֶׁל מִבְּאֹתָתוֹ שְׁמֵי שְׁשָׁוּמָעַ יִפְחַדְוּ וַיַּרְעִשּׁוּ וַיַּתְבַּהֲלוּ בְּלֵב צָבָא מְרוּם וַיַּחֲזַר וּוַיְשִׁבְעַ אָוֹתָם אַדְרָגָהוּ הַיּוֹן פְּצַצִּיה שֶׁר שַׁהְוָא פָנָע וּלְוָהָט בְּכָל מְלָאָכִי הַכָּל בְּשֵׁם הַזֶּה וּבְלָשׁוֹן הַזֶּה לְךָ אַנְיִקְרָא אָזֶן הַיָּא שֶׁר הַפְּנִים גָּעָר מִשְׁרָת לְפָנֵי מֶלֶכֶת הָעוֹלָם וְהָוָא שֶׁר וּרְבָּעָל בְּלֵב צָבָא מְרוּם מְשִׁבְעַ אֲנִי אַלְיךָ וְגֹזֵר אֲנִי עַלְיךָ שְׁתוּמִיפֿ לֵי לְהַזְקֵק לְרַבּוֹנִי וְתַקְבֵּל גִּוְרָתִי וְשָׁאָלוֹתִי תְּעַשָּׂה וּבְקַשְׁתִּי תִּמְלָא וְלֹא תַבְהִילָּנוּ וְלֹא תַרְעִדוּנִי וְלֹא תְזִיעַ קְוָמָתִי וְלֹא יִמְעָדוּ קְרָסְוָלִי וְלֹא תְעֹות דְּבָרִ שְׁפָתִי וְאַתָּחָם וְאַתָּאָמֵץ וּבְשָׁבּוּעה יַתְגַּבֵּר בְּפִי וְחַשֵּׁם יִסְדַּר בְּגָרוֹנִי וּבְלָשׁוֹנִי וְלֹא תָחֹזֵן עֻוּת וְלֹא תַעֲדֵנִי רְגָלִי מִשְׁרָתִיךְ לְכַהֲלָנִי וּלְיַרְאָנִי וְלֹא אַשְׁטַף בָּאַשׁ וּבְלָהָכָה וּבְסָופָה וּבְסָעָרָה הַמִּתְחַלְּכָת עַפְקָ נְרוֹא וּנְשַׁגְבָּ שְׁכָךְ פִּירּוֹשָׁן מַהְיָה גָּנְגִּידִי הַיָּה עַתְּדָגְנָה הַזִּיה מִמְּסִינָגְנָה הַיָּה שְׁמַעַם הַיָּה הַזָּה שָׁוֹב אֲנִי קוֹרָא לְךָ בַּיָּד שְׁמָתוֹתִיךְ שֶׁאַתָּה נְגָלוֹה בְּהָמָם לְנְבָיאִים וְחוֹזִים לְהַמְתִיק דְּבָרִי נְבוֹאֹת בְּפִיהם וְלְהָנָעִים אָמְרִי נְעוּם וּבְךָ פִּירּוֹשָׁן וּכְינָנוֹים, רֹוח פִּיסְקָוֹנִית וּכְנוֹי קְסָפְנִינִיהִי הַיָּה מִפּוֹרֶשׁ, אִיטְמָוֹן כְּנוֹי צָמְסְנִיהָוֹן הַיָּה הַוָּה מִפּוֹרֶשׁ, פְּסָקוֹן בְּנָוי קְלוֹת הַיָּה וְהַוָּה

טפורש, היגרון וכינוי מצחום הינוּה הוה טפורש, מפוי מוקון
וכינוי בטמלה, פנני היה טפורש אסטס וכינוי אטמןיך וה
יה טפורש סקטם וכינוי קהר זירוסם יהה הוה טפורש
יהואיא וכנוי סרד הורי ספי הוה טפורש יופיאל בניו
קמרז זונה טפורש סטיניגיאל יה וכינוי סק מנהה נה יה יה
טפורש קנגיאל יה וכינוי צצטכה שי יה יה ויהה טפורש
זבדיאל וכינוי אגצטמתת יה יה יה; הרני משכעה ביד
שםות של רזין וסתרים ואותיות וסתומות. בהם נועשים ויסודי שמים
וארין בהם. ארבע מהם חוקין על ראש ההיות ואלו הן חונגהש
גנחו צגניניסיה אדון הנברות זהובד הוג כסיפה. בעל נפלאות
תצמץשענזי היה בעל פרישות קתנת צמה גבר גדרית בעל
העולם. וד' מהם חוקין בד' היות הכמה ואלו הן גהיפרנ גהודין
הוה קיק' הקדושים פסן פנע שקמהיה אידר אידי אדים
פסבר טיל אמזה יי אלהים אתבן עתקר פנבייה מלך
מלך המלכים. וד' חוקים על ד' כתריו אופנים העומדים נגד ההיות
בלכתם ילכו ובעמדם יעדו ואלו הן בליטני הוזי שליט על כל
אנפנו צבם סרוודיה אידר על כל עגהיוספה צצ הוא טשול בכל
דרך ברוניה שחכל בידו ושנים מהם חוקים על כתרו של מלך
מלך המלכים של מלך עליון רפ ונשא ואלו הן זהתצפת צקרד
חותם יה שלפניו תברע כל ברך וכל פה יודה לפני אזק הוה
גרזן שונייה מבלעו אין אלהים בהן אני משכיען גנור ומקיים
אני עלך שת מהר ותרד אצלי אני פלוני בן פלוני אתה ולא שלוחך
ובירודתך לא תטרף דעתך ותナルך לי כל מחקרי רזי מעלה ומטה
וסתריו צפוני מעלה ומטה רוי בינה ותעלומות תושיהadam שמספר
לחבירו כי בשמות הנගולים והאדירים נפלאים ובחונים וברורים
חשיבותך בהם שביהם נבון כמא כבוד ומושב עליון כל חמדה
שגעשה פלא ופלא מאו עד שלא נוצרתי ולא נוצרך כל צבא עד לא
ארץ וחוץ ודרי ארץ ובריות שביה, שוב אקראנ בה' שנות ברורין
שבשמותיך שאין לך למעלה מהם חוץ אחד והוא פירושו סנג
הצנית רתיה אליה עת צמם הוא הוא יה איה אהיה בהולדתך

עַשׂ מֵעַד תִּיהְ אֲלֵיהֶם פָּשֹׁט רַצְחוֹ סְכֻעָן וְאֲהַתָּה אֲלֵיהֶם טְשְׁבִּיעָנִי
עַלְיךָ בָּהּ שְׁמוֹת בְּנֵגְד הָ שְׁמוֹתִיךְ שְׁאוֹתֹת שְׁלֹחָן כְּתוּבֹת בְּאַשְׁ
בּוֹלְטָת בְּאַשְׁר עַוְפְּפֹת לְמַעַלָּה כְּבָטָא הַכְּבָוד וְאַחֲתָה עַולָּה וְאַחֲתָה
יוֹרְדָת כְּדֵי שֶׁלָּא יֵצְאוּ בְּהַזְּנוּ שְׁרוּ הַפְּנִים וְכֵךְ פִּירּוֹשָׁן וְנִקְבּוֹן וְהַדּוֹרָן
אֶת לְמַתְּגָת גְּנִים הָ הוּא יְהָבָר קְרִימָם קְרִיר הָ הוּא יְהָ וְהַבָּ
אַחֲיטָגָה הָ הוּא תְּהִמְנָנִיהָ יְהָבָרָגָה וְהָ וְהָ הָ גָאִי וְהָ
יְהָבָאָקְנִי עַפְּ צָלְ דְּדָ שְׁקַתְּתָה וְתְּחִיהָ יְהָבָ בְּחַן הַשְּׁבָעָתִיךְ שְׁאַתָּה
וְדָעַ וְמְכִירָ שְׁבָחָ נְדוּלָ שְׁמוֹתָאָלוּ שֶׁלָּא יוּכְלָ פָּה לְשָׁבָח וְלֹא יוּכְלָוּ
אָוֹנִים לְהַקְשִׁיבָ שְׁבָחָ נְדוּלָ שְׁלָ אַחֲרָ מְהַן עַלְיהָן נְצָטוֹת וְהַמְּרוֹת
טְפִיְ עַלְיוֹן שְׁאָמָת תְּשִׁמְעָ שְׁבָועָתָ שְׁמוֹתָ הַלְלוּ עַשְׁהָ בְּבִידָ לְשָׁמְךָ
וּמְהַרְזָרָד וְעַשָּׂה רְצָוָן שְׁבָעָתִיךְ וְאָמָת עַכְבָּרְתִּי דְּרוֹפָךְ בְּרָגְנוֹן אַשְׁ
רוֹדָפָ וְמְעַמְּדָ אָנוּ אַחֲרָ תְּחַתָּ רְשָׁוֹתָךְ עַשְׂהָ כְּבָודָ לְשָׁמוֹ וְמְהַרְ וְרָדָ
אָלִיְ אָנוּ פְּלוֹנִיְ בָּןְ פְּלוֹנִיְ לֹא בְּזָעָפָ וְלֹא בְּבִיחּוֹלָ וְלֹא בְּרָגְנוֹן אַשְׁ וְאַבְנָנִים
שְׁלָ בְּהַדָּ וְכָוחְלִי שְׁלָ וְעַפְּ וְאוֹצָרוֹתָ שְׁלָ קָצָפָ וְלֹא בְּבִנְיָפָתָ טָעָרָה
וְלֹא בְּגַבְחָותָ שְׁלָ סְוֹפָה הַחְוָלִיכָם עַמְּךָ וְבְקַשְׁתִּי תְּעַשָּׂה וְרָצְוֹנִי תְּמַלָּא
נְשָׁאַלְתִּי תְּקִיִּים בְּיַיִן בְּיַדְךָ בְּלָ מְרַשּׁוֹת אַנְדוֹדוֹ דְּרָהָוּ הָ הוּא אֱלֹהִי
וְאֱלֹהִיךְ אֲדוֹןְ הַכָּל וְאֲדוֹנִיךְ וּבְשְׁמוֹתִיךְ הַשְּׁבָעָתִיךְ שְׁתַזְוקָךְ לִי וְתִמְהָרָ
וְתִרְדָּ וְתְּעַשָּׂה לְצִוְנִי וְלֹא תְּעַבְבָּ, שָׁובָ אָנוּ קְרוֹאָךְ בְּשָׁם נְדוּלָ מְשְׁמוֹתִיךְ
וְנְחַמְּדָ וְחַבְבִּיבָ בְּשָׁם רְבָךְ לְפִי שְׁאוֹת אַחֲתָ מְשָׁנוֹ וּבָוּ יִצְרָרָ וְיִסְדָּקָ הַכָּל
וְחַתְּמָ בָּוּ בָּלָ מְעַשִּׂיְ יִדְיוֹ וְכֵךְ פִּירּוֹשָׁן אַשְׁשָׁ מְצָקָ תְּהַמְּגָ מְסִינָגָ
מְפִצְיִי מְנִיקִי פִּינְגָ הַוְּנִיְהַמְּטָ פְּצִסְיָ אַמְצְנִיסִיאָ קְרָנוֹתָהָם
וּפִירּוֹשָׁ בְּלָשְׁוֹן טָהָרָה בְּיוֹדָ הַיְ בְּצִידָ נְקָרָא יְהָוָה יְהָוָה הָ הוּא
יְהָוָה יְהָ הָיָה יְהָוָה הָיָה וְהָיָה הָיָה יְהָוָה יְהָ הָיָה הָיָה
הָוָה וְהָיָה וְהָיָה וְיִשְׁבִּיעָנִי בְּיַמִּין קְדוֹשָׁ וּבְשָׁמוֹ נָאָמָן וְנְחַמְּדָ
שְׁחַכְלָ לְכְבוֹדוֹ בְּרָא שְׁהַכָּל מְפּוֹרָשׁ וְרוּעָנָגָבָרָה וְמְאִימָתוֹ וְפְחָדוֹ יְדָעָשָׁוּ
בָּלָ בְּנֵי פְּמָלִיאָ הַפְּנִימָות אָשָׁם מִזְ קְתַמְפָתָג אָסְיִינָג בִּיעָמְסִינָ
תְּמַתְּגִיִּעְ אַתְּ זָמָן יִסְיָוּ פְּפָגָ קְוָפָהוּ זָיְ צָמָה הַיְ אַמְצָם
אָנָם הַוְיִיְ וּפִירּוֹשָׁ בְּלָשְׁוֹן טָהָרָה יְהָוָה יְהָה יְהָוָה יְהָוָה
יְהָוָה הַוְיִהְ יְהָה הַיְ הַיְהָה יְהָוָה הַזְּזָה יְהָוָה הַזְּזָה יְהָה
הָהָה וְהָהָה יְהָוָה הַזְּמָלָןְזָן וְהַכָּל יְאִדְרוֹ וּפְאָרוֹ לְשָׁמְךָ כֵּי בְּךָ
חֻכְתָּן הַשְּׁבָעָתִי וְגַוְרָתִי וְקִימָתִי עַלְיךָ שֶׁלָּא תְּעַבְרָ וְתְּעַבְבָּ אֶת דְבָרִי
וְלֹא תְּשִׁנָּה מְכָל גִּוְרָתִי וְסִימָתִי עַלְיךָ שְׁלָום בְּשָׁם יְהָוָה הַיְ אַיְ הַיְ

ברית אחרית איר ישמעאל טח לי סטניאו שר חפניהם יידי שבעה
בחקוי ואnid לי מה תהא על ישראל וישבתי בחיקון
והיו בוכה והיו דמעות יורדות מעינינו ונופלות עלי אמרתי לו הדר
זויי מפני מה אתה בוכה אמר לי יידי בוא ואכניםך ואראך מה
גנו לישראל עם הקודש תפנני בידו וחכניסני לחדרי הדרים
ולגנני ננום ולאגדות ונטلت את הפנסין ופתח וחראני אנחות כתובות
צורות שונות זו מזו אמרתי לו הללו למי הן אמר לי לישראל אמרתי

לו יכולין ישראל לעמוד בהן אם לי בא לטהר ואידיעך צרות משונות טالו, למהר הבניינה לבית גני ננים ולהדרי הדרים והראני צרות משונות מן הראשונות וקשות אשר למות מות ויאשר לחורב לחורב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי אטרתי לו הדר זיו מלבד התא יישראל אם לי בכל יום מתחדשות גירות קשות מאלו וכיון שנכנסו לבתי הכנסת ולבתי מדרשת ועוני אין זה שטיה הרבה אין אין מנוח אותן אחרות מחרדי הדרים ובשעה שיודרתי מ לפניו שטתי מדבר בלשון ארמי ובלשון הזה אמר מקדשא מקדשא להורבא והיכל נור דליק והדרותא דמלבה ולבזה לבני מלכא לקטלא והדרותא דטלא תישר אחר לותיה ובתולין לבזה ומדבאה דבאי לאסתאבא ופטורא דמתוך בעלי דכבא ירושלים וארעה דישראל לוייע, ובזון שטתי את קול החוק הזה נרתעתו ונדרמתו ורגעתו ונפלתי לאחורי עד שבא הדריא השר נתן בירוח ונשמה והעמידני ואמר לי מה עלתה לך אטרתי לו הדר מרום שמא אין תקנה לישראל אמר לי בוא ואבניך לגני נחותות ולגני ישועות וראיתי ברחות של מלאכי השרת שיוושבין ואורני בנדי ישועות וועושים כתרוי חיים وكובען אבני טובות וארגליות בחם ומריחין כליהם ומטתקין יינות לצריים, וראיתי כתה אחד שהוא טונה מכל הכתרים והמה לבנה וייב מולות קבועין בו אטרתי לו הדר מרום כתרים אלו למי אמר לי לישראל ובתר זה משובה למי אמר לי לדוד מלך ישראל, אטרתי לו הדר זיו הראני כבונו של דוד אמר לי יידי המתן לי שלש שעות עד שיבוא דוד בכאן ותראה בגודלהו תפנסי והושבני בחיקו אמר לי מה אתה רואה אטרתי לו אני רואה שבעה ברקים שהם רצים כאחד אמר לי בכוש עיניך שלא תודע עטפני הללו שיצאו לקראת דוד מיד רגשו כל אופנים ושרפים ואוצרות שלג ואוצרות ברד וענני בבוד ומולות וכוכבים ומלאכי חישות ולהטי זבול ואומרים למג'זה מזמור לדוד ושטתי קול רעש שבא מעדן ואם היה בבוד ה' לעולם והנה דוד מלך ישראל בא בראש וכל מלכי בית דוד אחריו וכל אחד ואחר כתו בראשו וכתרו של דוד מובהק ומשונח מכל הכתרים וזווו הולך. סוף העולם ועד סוף וכיון שעלה דוד בבית המקומ הנדול שברקיע מוכן לו כתאו של אש שהוא ת"ר פרסאות נובהו וכפליים ארכו וכפליים רחבי וכיון שבא דוד וישב

על כסא שטוכן לו בוגר כסא של קונו וכל מלבי בית דוד יושבים לפניו וכל מלבי ישראל עומדים מאחריו מיז עמד דוד ואמר שירות ותשבחות שלא שטעה און מעולם ובzion שפחה ואמי ימלוך יי לעולם פטה מטהלון וכל פטלייא שלו ואומר קק' קק' יי צבאות והחיות המשבחות אומרים ברוך כבוד ה' ממקומו ורקייעים אומרים ימלוך יי לעולם וכל מלבי בית דוד אומרים ותיה יי למך על כל הארץ אשרי עין שראתה אשרי הנבר שוכת לך אשרי האם שקבלת אותה אשרי הדדים שינק מהם אשרי הטעים שנDEL בהם אשרי תורה שלמד בה אשרי בינה שערכ' אשרי זיוועות שהבקו אותה אשרי שלום שרדף אשרי עין שהציאה נו אשידך ישמעאל שוכית לך סליק אדר ישמעאל אשרי אדם שנמור הרו הוה משחרית לשחרית קונה העולם הוה והעולם הבא וזוכה להקביל תשובה פנוי השבינה לעתיד לבוא וזה גמור בכל נפשיך ובכל מادر לעשיות רצין קונית שמור פיך מכל עון קדש עצמן מכל חטא ומכל אשמה ואני עטך בכל שעה וכל עת ובכל רגע ובכל עונת תתקדש תשתחה תנשא לעד יי אלהי ישראל מלך מלכי המלכים הקב"ה כי טל כסא רם ונשא אתה שובן בחדרי מרים הייל גאות כי אתה גלית רוים ורוי רזים סתרים וסתורי סתרים למשה ומשה לייחשע יהושע לוקנים ולנבאים ולחסידים וליראי שמים ולאנשי במת הנדולה והם גלו לכל ישראל ויחו בני ישראל עושין בהם את התורה ורבין בחן את הタルמוד וטוביין לפניך כל סתר וסתור לבחון מפלמים והונים ומנהניין הכתמים ומתחכמים וטומאין הי רוי לי עוז רוים צורי סתרים אונתי כד סתרים זעפתיריה מלך הפנים הדורייא נдол על כל חכמה וشكד חזיה אלה אלפי אלף רבי רבבות עומדים וטרתים לפניך כסא כבוד ומכתויין וטוביין שטך ואי אכטור נץ נור הגג שוחנוזג נאים קדשיה ברוך שבך שטך ושירות עוזך זביך לעולמי עולמים בשבח שטך סזרי חכמה יתנוו ובשירות עוזך זביך סתרים ושעריו בינה יפתחו ויהיו לפניך בריאות שמים וארץ ברוך אתה יי חכם הרוים ואדון כל הנטרים אמר ישמעאל בן שלש עשרה שנה ראה אותה ר' נחוני בן הכהנה רבי בסיגות גדול ובצער גדול ובמגנה גדול טקרה שהיתה קורא היום ליטים הייתה משבחו מה עשית כיוון שראיתי שאין התורה עומדת כי

תפסתי לעראי ומנעתי את עצמי מאבלה ושתייה מריחיצה וסיכה ענירתי עצמי מתשמש המטה ולא רננתי ולא שחקתי ולא יצא מפי דבר נבל ומר ושור מיד בא אליו ר' נחוני בן הכהן רבינו ולקחני מבית אביו והבנני לשלבת הניות והשביעני בחותם גדול ובשבועה גודלה שיש לזרוּדיַה יי' אלהי ישראל וזהו מטטרון יי' אלהי ישראל אלהי שמים ואלען אלהי חיים ואלען היבשה גולה מדת פודה של תורה מיד האיר לבבי בשערי הטורה וצפו גלגלי עיני במעמקות ובנתיבות תורה ושוב לא נשכח דבר מפני כל מה ששמעו אוזני מפני רבי ומפני התלמיד ובנתיבות תורה שעשיתי בחן לאמתנן שוב לא היהתי שוכח אותו. א"ר ישמעאל אם לא עשית תורה כלום רב לי המדה והוא שקבעתני בחן בישראל כנגד כל התורה כולה כדי שירבו את התורה בלה שלא בינויה. א"ר ישמעאל בזון ששמעו אוזני את הרוז הנadol הזה נשתנה העולם עלי לטהרתו והיה לבני בכנו שבארתי לעולם חדש בכל יום ויום דומה עלי נפשי בשעמדתי לפני כסא הכבוד. א"ר ישמעאל אמר לי ר' עקיבא בנגאום אך חזור אצל נחוני בן הכהן רבך ושאל את נחוני רבך וייד לך ויפרע לך הפרשת זו הייך משתמש בה והיאך משבעין בה שמא תטעה ותשמש שלא בחלבה ותעשה שלא בחון יפגעך בדבר פלוני אלמוני שפגעך בחון ושורת מוריוך בכרבך להיות דמים על שמעו שלא בחלבה ועשו שלא בחונן. ומשבקשותי את השאלת הזאת מלפני ר' נחוני רבוי אמר לי תיל מה שאמד לי ר' עקיבא ואני אמר אילולי ברית שהיתה ברותה לאחר חבחן זטורה שיצאתה ממנה כבר פגעך ואבדוק מן העולם אלא חזור והשכלה תשובה לבעליה ואמור לו למשרתים שמשבעין אותם במלכם ולעבד משבעין אותו ברבו בשחרור והשיב תשובה לבעליה מה עשה פיו הוציא שמות ואצבעות ידיו טופרים עד שיטפור מאה ואחד עשר פעמים ובן כל המשמש במדה זו פיו יוציא שמות ואצבעות ידיו טופרים עד שיטפור ק"א פעמים ולא יפחות מן השמות שם ופחות או יספיק עליהם דמו בראשו. א"ר ישמעאל כל תלמיד חכם שהוא שונה הרוז הגדל חזה ויישן על מטהו ערבית זקורא שמע וביבר באשפת ראשון בלילה ובתשע שעות בכל יום ובכל לילה יעמוד על מטהו וירוחיו פניו וידייו ורגליו במים ויסוך אותן בשמן ויניה תפילין ויעמוד ויתפלל

לפני מטהו ובשיגמור תפילהתו יחוור וישב על מטהו ויאמר ויפרש
ושיביע ויזכיר ונגור ויקיים, שקד הוזיה ויזובר והיה מה שהוא
נקרא שמות על שם מטטרון, מלגמייא והוא מט' טנזיא וזה מט'
גפיעיא וזה מט' נחוייא והוא מטטרון עוזיה וזה מטט' גונניה וזה
מט' ססנגריה וזה מט' פיריא וזו מט' זריזיא וזה מט' פסקון
זהו מט' אטמן וזה מט' סגדון והו מט' סנגריה וזה מט' זופטדריה
זהו מט' זהוברייה וזה מט' זברדייא וזה מט' וקראי זה אל זה ואמי'
קק"ק יי' צבאות נורותי. א"ר ישמעאל באיוו מדח ישתמש אדם
בדבר זה באימה ביראה בטהרה בטבילותות בישרות בפרישות בענווה
ביראת חטא. א"ר ישמעאל יצום אדם מ' יום כאחת ויאכל בשוד
שהוא עושה בידו וישתח המים שהוא מלא בידו ולא יאכל בשוד
ולא ישתח יין ולא יטעם מני יرك ואם יראה קרי יהוזר למדתו
הראשונה. א"ר ישמעאל הדבר הזה ירד ר' עקיבא לדרש
במרכבה ואמר אם חפץ זבמיא יהוה אלהי ישראל מלך מלכי
המלךים הקב"ה מטווך ששמותיו מתוקים מדבר והלב מלך שנקרא
שמו על עשרה שמות עמי וזיה החל פצר ושרד שורי מזויים
זוכבא עננא חנינה אנר בניר דחוף נרדן פדוחף אהה
אהי וגיה ססם זפר וצאייה דופסרי' למרניא וזה מטט' צק
בט איעדיה קדוש ובאהבה שאוהבין אותו במרים וקוראין לו שדי
צבא מרים זויתיא עבד ליי' אלהי ישראל ביה יי' אל רחום וחנין
ארך אפים ורב חמד. א"ר עקיבא כshallכתי ובקשתי שאלה הזאת
מלפני כסא הכבود ראיתי אותו ליי' אלהי ישראל ששם שמחה
גדולה ושמה ידו ייד ימני וטפח את כסא הכבוד ואמר עקיבא בני
כסא הכבוד זה שאני יושב עליו כל' חמדה שהכינה ידי ייד
ימני אפלו גר שנתגird לפיי שעה ונפו נקי מעז ושפיכות דמים
ונלי עריות אני מזוקק לו למטרון עבدي אני מזוקק לו לפעמו ולהלמוד
תורה הרבה, וכענפترت מלפני כסא הכבוד לרדת עם בני אדם
אמר לי עקיבא בני רד והuder את המדחה לבירות ירד ר' עקיבא
ולימד את המדחה לבירות. א"ר ישמעאל כל תלמיד חכם יבוא
וילמד רז גדול זה יאמր ברוך אתה יי' חכם הרזים אדונן על כל
המעשים מלך אדונן על כל סתריהם ניל ניל כסא דנן מושב עליו

הרייך הריע כל' חמזה שנעשה בה פלאות הפלאים שמה תשמה מלך
שעליך כשמחה חתן ובלה בית חותנן ותתנדל בכל זרע יעקב
ובשבאותיו להסות תחת כנפייך כי ישיתך עם שיטות מלכך ועם שיחת
דורך יוצרך את הספר בדבר שענאמך קק'ק' ווחבל במו שכתחתי בתחילת
הספר. א'ר ישמעהל אני ראיות מלכו של עולם יושב על כסא
רַם ונסא וכוי *) עד שאומר ואני ועקי'א עריבין בדבר. מ' שהוא
שונה הרו הנגדל הזה שונה המשנה בכל יום אחר תפילה זו ויאמר
אותו בטהרה בבית הבנת משבע אני עליך מטטרון
ששנק כשם רבר שתווק לי לעשות הפצוי ויהיו פני מצחיבות וקומתי
תaea נאה לי ותהא אימתי מوطלת על כל הבריות ושמי הטוב ילך
בכל מקומות ישראל ויהיו הלוות מושבון לי ותהא תורה מישבת
ושטורה וגופי ואל אשכח דבר מפי ומלבבי ותטיב לי מזונך בעולם
זה ותקיימני ותקיינני לעולם הבא ותבקש עלי רוחמים מלפני כסא
הכבד שימחול לי על כל עונתי שעשית בנערותי ואל ישולט بي
יצר הרע ותצלני מכל רוחות מני שדין ופגעים ולסתים ומכל מני בני
אדם הרעים ותפלטני מכל להיות רעות ומכל נש ועקרב ומכל המזוקים
שבעולם ותסבור פי דוברי רעמי ברוך אתה יי' שומע תפלה אדון
רוים סותם כל הפטרים מזכירים שמו חותם על חותם על מ"ב חותם
ברוך אתה יי' אדר בתרדי תורה בנני ברכה רוזה יוצאת מבית
גניך ועל לבך יחזק ואיברי יתחתמו בו ובשנק רבבות אשך טודה
פניך ברוך אתה יי' אדר מכל לשון כל מלכי מרים האדיירים להנדי^ה
יתחתמו ולא יعشון בי רע ויגדל חכמתי ואודה לפניך זרוז היה
ברוך אתה יי' עושה פלאות הפלא ופלא אל תפול אימה ויראה עלי
זכות תורה ובינה תאיר תבין בלבבי ויאירו חותמות למעלה מבולם
ברוך אתה יי' רם משניהם על כל יי' אלהי ישראל המשניהם על איברי
פתח על בלויות ואל תזעוני ברעה וחטמי מל פגע בשם הדודיא
ברוך אתה יי' רם על כל רמים ואהון כל תנholim. אל אלהים אלהי
בורא כל איברי יוצר כל בלויות כי בר בך יה אה בא חותם בחותם
אנגלא הרום תקוף מרום בחותם גדול וריז בכתבו ורם על כל
מלךתי על אבירי הוק וחוק חותם עלי אדר אדר ביגנותומי
רומי קוממי רונני חז'ן מבלי חותם עלי זה הוציא נברוק

*) דכאן שיך "חשיעור קומת" הנדפס בסיסי רזיאל

דבק ז' הוא חותם על חותמות וכתר כל אש כל חותמו תתחדר תתברך איה וזיו הוה דרי תנאה תנשא ביה זה והה והי הנעלם מעין כל חי היה יה וזה אב יה יה מלכותו לעולם ועד בהו בהו יה יחו שמע מכל תפלי בשעה הזאת מלך אדריך וחוק חנון ורhom ועינה לכל בריותיו פנה לתפלה עבדך וענני בעת רצון או יה הוא יה ויה לעד.

סליק "מרכבה רבה".

אלן חן שתי שעות שיש לו רשות להשתמש בהן או בשעה א' כשקורא קיש ערבית וישן על מטהו או בקראי את הגבר שהוא שעיה ראשונה למחיצת הלילה.

תפלת כתר גורא.

אתה הוא האל הנדול הנבור והנורא מלך טלי המלכים הקב"ה כתרך נדול וחביב מכל הכתרים ונכורתך מכל הנכורות וכי מלכנו ומך לאלמיינו ומך היוצרנו מלך עולמים תתברך למעלה ותתפאר למטה תקדש למעלה ותתפאר למטה תתחדר בהדרים תتكلם בשרפם עושה נדולות עד אין הקר ונפלאות עד אין מספר ברוך אתה יי' זריז על הנגדודים וכבוד באמוניהם, בשם יי' ברוך הכם הרוים, אם תרצה להתייחד בעולם לננות לך הוא עולם וסתורי חכמה הי' שונה את המשנה הזאת והוי והיר בה עד יום פרישתך אל תבין מה שאחריך ולא תחקור אמריך שפתיך מה שבלבך תבין ותודם כדי שתזכח ליטופיות המרכבה והוי והיר בכבוד קונך ולא תרד לו ואם ירדת לו אל תחנה ממנה ואם נהנית ממנה סופך לטרוד טן העולם כבוד אלהים הסתר דבר כדי שלא תרד מן העולם בשעה שעלה משה לטromo לימדו הקב"ה כל אדם שהיה לבו שונה הוציא עליו את השמות הללו בשם בארי אביה' האי מרמראית שמו סבם אל ברי ואניבון שיתפסו כלבבי כל מה שאני שומע ואלמד מראה משנה תלמוד הלכות ואגדות ולא אשכח לא בעולם הזה ולא בעולם הבא בא' למדני חוקיך והוא השם שנגלה לך עקיבא כשהיה מסתכל במעשה טרכבה וירד ר' עקיבא ולימד אותו לתלמידים ואמר להם בני הוחרו בשם הזה כי שהוא שם גדול שם קדוש ושם טהור שבכל מי שישתמש בו באימה בקדושה בטהרתו בענוה ירבה ורע ויצילח

בכל דרכיו ויאריכו ימי בא"י אקב"ז על קדושת השם; א"ר עקיבא ארבעה היו שנקנסו לفرد אחד הצין ונגע ואחד הצין ומאת ואחד הצין וכצין בנטיעות ואני נכנסתי בשלום ויצאתי בשלום לא מפני שאני גדוֹל מבעלי אלא גרמו לי לקיים המשנה ששנה הכתמים במשנהן מעשיך יכרובך ומעשיך יוחקוך ואלו הן שנקנסו לفرد בן עזאי ובן זומא ואחר רבי עקיבא, בן עזאי הצין ונגע עליו הכתוב אומר יקר בעני ה' המותה לחסידיו, בן זומא הצין ונגע עליו הכתוב אומר דבש מצאת אכול דיך, אחר הצין וכצין בנטיעות עליו הכתוב אומר אל תתן את פיך לחתיאה את בשך, ר' עקיבא נכנס בשלום ויצא בשלום עליו הכתוב אומר משכני אחיך נרוצה, א"ר עקיבא באotta שעיה שעלייתך למרום נתתי טמן במכוואות של רקייע יותר ממכוואות של ביתך וכשהגעתי לפרגוד יצאו מלאכי חבלה לחבלני אמר להם הקב"ה הניחו לו לזקן הזה שהוא ראוי להסתכל בכבודו באותה שעיה עלייתך למרכבה יצאה בת קול מתחת כסא הכבוד מדברת בלשון ארמית וכן דברה בלשון הזה עד לא עבד יי' שטיא ואורה אתקין בנזבא ברקיעא לטיעל בה ולטיפך ולטיפך בה ואין בנזבא אלג מבוי אתקין שמייא יציבא למפשול ביה כל עלמא זמין בר נש דיבול לטיפך לעילא למירכבר נלגין למידת להתחטא למחמור תבל למתהלך באבשתא למתתכל בזיויא לאוישראה בתנא למתהפהא באיקרא למייר שבחן למידצתה אתיאן למייד שמחן למצו ליעילא למצו למידע בברקה ומאן יכול לפרישן ומאן יכול להזווין מן קדמת דן ולמידע בברקה ומאן יכול לפרט מיתיא למלכוי בנהרי נורא לתטא למידע בפירוש היה לא לחוו בימות מיתיא למלכוי בנהרי נורא כתיב כי לא יראה האדם וחיה ותנינותה כתיב כי ידבר אלהים את האדם וחיה ותליהה כתיב ואראה את יי' יושב על כסא רם ונשא ומה שמו סציות בסגן ודרניין דניין נין נינה שכל צבאיו אש ואש יה שוי וחיה מדש צבי אשכני הוד כי שך נני אביכן יושב על כסא רם ונשא ק'ק' יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו ברוך כבוד יי' מתקומו אוטיים פיטו כסין פיטה שהקה כספה פט קיטו קו אפהה ספהק סופק יאון טם הא ההאי סקום והם ואקי אהה אקלים פט هي יש אוטרים לפני כסא כבוד מרים הראשון וקדושים עליונין אומרי' במראה בזה אנו רואין צבי אלה אמרי' בחולם חזון אנו רואים באדם שמראה חזון לילה והמלחים אשר בארי'

אומרים עלוקה סתר נוהים הוא ו מהו דאמ' עלוקה סתר גיהים אלא
 אומ' בכיבול כמו תיווה יהלא גדול והוא כבודו שנטהר מפנינו
 ומשה אומר להם לא לו ולא לו אל תבדקו בדברים אלא שהוא מקומו
 לכך נאמ' ברוך כבוד יי' מקומו. א'ר עקיבא מן ימני ומן
 שמאליה שטעית דאמריין מאן דבעי דיליפ זועתיה שמין דין זה יליפ
 הכתטא דא ומאן דבעי דיליפ רוז דנא יליפ דעתן חי דלקדטוהי
 היילוכהן הדוווי הווא אפיקהון גפיהון היילוכן במראה בהזוויה השטה
 בענן אפיקהון בחוזות תכליות גפיהון כזוהר עני כבוד ד' אפין להדא
 לד' אפין לאפין ד' אפין לכל אפין ואפיא יי' אפין לכל אפין ואפיא
 ד' אפין לביריה חדא הו מנין אפיא די לד' ברין רג'ו גפין ד' גפין
 לכל גפה וגפה יי' גפין לנפה ונפה ד' גפין לביריה חדא הו מנין
 אפין די לד' ברין רג'ו גפין כד בעין למצעין מצפין מן לקמייהון
 למדינה וcad בעיא למתקלא לא מסתכלין מאחרויהון למרכז וcad
 פרחן בברין וטכין גויתהין בנויין וכד מצלין מצלין נויין ומכין גויתחו
 בברין וכד מצהדרן מצהדרן בברין ומכניסין גויתהון בברין וכד
 משתתקן משתתקן בנויין ומכין גויתהון בברין וכד מטלון רעשן
 וטרעשן עלמא במלוליהון וכד נסבן למיטר זمرا קדם אל שדי וכד
 מטלון רעשן וטרעשן עלמא במלוליהון וכד נסבן למיטר זمرا קדם
 אל שדי קדישא בפוטיהון ובאפיקהון בנופהון וקדם פרסי רגלי החיות
 רביען אبني ברדא וקדם אبني ברדוין רביעון אבנה גהלא בנישין רוחין
 וגהלים וקדם רוחין וגהlein קימין שורין קדישין וקדם שורין קדישין
 מקיפין נהרין דינור וקדם מקיפין נהרין דינור מאחו פני כסא וקדם מהזו
 פני כסא פרשו עליו עננו קיטין אלף אלף ורבי רבבות דמשתמשין
 קדטוהי בענין שנאמר נהר דינור גנד ונטיקמן פן קדטוהי אלף אלף
 ישמשוניה ורבי רבוון קדטוהי יקומוון דינא יתרב וספרין פתיחו, חוי
 הווית עד די כרטוון רמיו ועתיק יומין יתרב לבושיה כתלהן חיר ושער
 רישיה בעמר נקיה כורסיה שביבין דינור גלגולויה נור דליק ולעל
 מהוון יציבין רעטין וברקון שטיא בעין קשתה בעננה ועל כולהון
 וועל עילויהון וחווו כולהון הוא עצמו רומיין שרית בעלמא ומלי שרי
 בהיכלא שרי בהיכלא ברוא יתרב בימני טנים מרפץ בענני גפרוץ
 מעטף בכתר דינור מסמר בסמורן נבובי בגדי סמסמן רגלהי בענני
 אש כסורי אש וכחיזין וברוגלים וברוגלי ברוד וכברקי הוד ושבט

יעיאל ובפרחת רגלי היהות בעין השימוש בעין הירח בעין הכוכבים
בפני אדם בוגרי נשר בוגרי שחר בצפראן של ארי קרנו של שור
ומטר קלטת פניו כחוות הרוח ובצורת הנשמה שאין כל בריה
ימולא להכיר בה וגוויתו בתריש מלא כל העולם כלו שאין קרובין
וזיהוקין מסתכלין בו ברוך ובברוך שמו לעולם ולעולם עולמים ברוך
שמו הנזול הגבור והנורא החוק האמץ האדיר האביר שעינינו מיהלות
לו ובשמו אנו משכיעין; השבעתי עליך מקליתו בשם מספרט
מכניסי חיותא התרובב על עילת בנפי סערה ביתורו ביתפרו
בלעם אמי טוטיפם פעמן שמו הופי פובו פיימון שמו
משה אמר פטישיש שמו פטשחש שמו, וכן מלאך המות קראו למשה
פטישיתא דוד אמר אנקלותותם אנקלותיטמן שמו שלמה אמר
אנקלותות אנקולותותם אנקולותיטמן שמו חרס יהו יהוסס
שמו ונוקב שם יהוה לכל דיבצבי טkon שמו שהוא שם המפורש
זפרישיח וחוקריה ונוקשח ופירוש שמות שלו יוונית יו' יו' ופני
יו' ופני יו' ופני יו' זמניח' בקדושים זמנין ה' אגלי טפסי זמנין ח' בישר
זמנין ח' ופיתוחהון ברוך ברוך זמנין ח' והיתומיהון אמן אמן זמנין
ח' צבאות צבאים שדי א' אלהה אלהים אלהי אלהיך אלהיך
אלחיכם אדני אהיה אהו אהיה אדני אלהיכם אלהיך
אלחי אלהים אלהה אל שדי צבאים צבאות, הדר נילום
רילום דרגילים דיגום ררגילים דיגום הדרגילים דיגום
הדרלים דיגום בלבנות הדרגילים דיגום הדרלים דיגום
הדרגילים סריגום הרגילים דיגום הרגנא הרגילים דיגום הדרגילים
גום הדרגילים דיגום הדרגילים דוגמתה הדרגילים דיגום
טריקון (טט'ב) טפטייא אטייא פטיא טישטטטפטי טיטיפטי
טיטפייפטיטיטי אפטט אנטר וטהור זמנין ה' סיוםיהון וכחוש מ'
וחתומיהון אמן מ' ומה שמו יהיה זמנין ז' והאהאה אהא ארסייא
ברטיא גלגרשי נסמיין ה' גלגרטין ואחת הא אדרכון טרכון
אם פוקם סלגייט קרטום קופס דעה טמות ולטום נבצין ובטעים
גונטיא אכרם אורכון טרכון אם פוקם כלוקם חמץ קורא
בידם הסתר הטונה סימ אברכתא סוד נתין קסתה הסבר
קטיא בשגטיא רחמייא וחגיא שחקיות פיא סרגיא מגלו
בלימה זוויו קטות גלביאוון אבדו אברימא פאבא קנסתר

קאנצ'ה דפתר בעי אשנת גליישטונג היה נשפֿ אפֿינשַׁטְּ אַסְׁוֹהָמֵן אם אָם (מעפתחת) מעפתחת צצטָא חקרין זיוא יקיירא שביעים לצעת ולכוא עד' שההתענית שלטתכו הוא היה אומר נגד שמייה אביד שמייה ודלא ילייפֿ קטלא חיזוב ודיישתמש בתנא חלֶף ודלא ידע קינטומטָא מתקטיל ודידע קינטומטָא בעין לייה לעלמא דאיי ומאן בר נש דיכיל למיסק לעילא למיהת לתחטא למירכט על גלגlin למחקור תבל למהלכָא ביבשתא לנישתבהא באיךרא למסתכלא בזיוא ליטראה דתנא למתהפסבא באיךרא למיטר שבחיה למדבקא אתין למיטר שמחתא לצפי לעילא למצפי לתחטא למידע בפירוש היה ולמייחוי בהיות מייניא ליעיל על אופני ברוזל ועל חייתה בקורספא, בשם יהוה בשם יהוה יהוה מי במוֹך טיטרומי יהוה אלהי ישראל מלך גבורות לך טיטרומי יהוה אלהי ישראל יהלו בסָא כבודך לך יתנו ועו ותפארת לך יאמצו לך ישבחו לך יחשדו לך יוננו לך ישמחו לך יברכו לך ירוממו לך יפארו לך ינשאו לך ינדלו לך יהדרו לך יקדשו לך ימלסו טיטרומי יהוה אלהי ישראל משרותיך יכתירו לך כתרים ויישרו לך שיר חדש יומליך נצח נצחים ותקרא לעולם ועד טיטרומי יהוה אלהי ישראל הכם הרזים ואדון כל הנפטרים וכל מלacci השירות וכל מלacci רקייע בשימושים קול שירותות ותשבחות שאומרים ישראל למטה מיד פותחים הם בקהל רם ואומרים ק'ק'ק' יהוה צבאות, וכשניע ומן של מלacciים לאמר שורה זומרה ושמיעית המלאך השער הנדול הנכבד והנורא עומד על חלוני רמי עת התהtron לשימוש ולהකשב קול שירותות ותשבחות זומרות העולות מן הארץ לרקייע כי אין זולתך יי' אלהי ישראל ובך אני בוטח מיום חייתי על האדמה כי אין במוֹך ואין בערךך ואין מבלעדיך אין לך שני ואין דומה לך כי אתה לבדק ייחיד ומוחיד ושליט בעולם ואתה לבדק במעלי ומטה ברום ותחת בעומק ובגובה בשמיים ובארץ בימים ובתהומות בים ובחרבה באש ובברד באור ובחשך בגלי ובסטר בהרים ובמאות וברוחות העולם ברקייע ובשחקים בטלacciים ובנדודין בעירין ובצבאות ובאיילות נהיית באופנים באילום באראלים בעליונים ובתתונים בראשית ובאחרית בתילה ובסוף לפנים ולאחר יהיד אתה לבדק ואין בלתק אין בלעדייך כי כל העולם כל תלי בורועך כי הכל בדברך הולך והכל שלך וכל העולם מודים ומחללים לשマーך כי אתה

אדון הכל ומלכותך מלכות כל עולמים ממשתק בכל דור ודור ובכון
עמדתי להלות פניך ולשבה שם תחולתך באומה ובפחד וביראה אני
בורע ומשתחווה לפני כסא כבודך ובזאת בטוח לבי כי לא פניתי לאל
אחר ולא כרעתך לאל נבר כי שטך אחד ואחד לעולם ולפניך אתפלל
ואשתחו כל ימי עודי עד בוא הליפתו שאתה בוראי גואלי ודורי
וכרי הפסי טהור ייחידי כבודי משגבי ומגמי צורי מושעי
מלך קדושי ואלי שם תפארתך אזכור לעולם באימה אחלה ביראה
אהנה ברעש ואוהה אָשְׁדֵי אֶלְמָם וְנַשָּׂא אֹוְהָה בָּרוּך בָּעוֹלָטָך וְמִתְנָאָה
בתוך אילי קדש אゾורי המתנסא ברובות קדש עטווי נאה אמן
אמן סלה.

עד כאן הוא מה שעדיין לא נדפס, ועתה מתחילה מה שכבר נדפס ונקרא
"ספר היכלות" ויש בוינהם שינויים. גם בתחילת יש בנדפס הוספה ע"כ נציג
פה גם זה.

אמר רבי ישמעאל כשלית למורים להסתבל בצדקה הרכבה
חייתי נכט בששה היכלות חדר בתוך חדר
וכיוון שהגעתי בפתח היכל שביעי עמדתי בתפלה לפניהם הקב"ה
ונשאתי עיני אפי מעלה ואמרתי רבונו של עולם בבמה מלפני
שתגורום לי בשעה הזאת וכות אהרן בן עטרם אוהב שלום ורודף
שלום שקבל כתר כהונה מלפני כבודך בהר סיני שלא ישלוו بي
קצפיא"ל השר ומלאכי שעמו [זעמו?] ואל ישלוט מן השמים מיד
וימן לי מטרון עבדו מלאך שר הפנים ופרה בכנפיו ויצא בוגדי
בשזהה רבה להצילנו מידם ותשני בידו לעיניהם ואמר לי ביאך
לשולם שנרצה לפניך מלך רם ונשא להסתבל בראות [בטראות?]
הרכבה. באותו שעה נכמתתי לחיל רביעי [שביעי] והדריכני למראה
שכינה והצינגני לפניהם כסא הכהן להסתבל במרכבה וכשראוני
שרי הרכבה ושרפי להבה נתנו עיניהם בי נודעותי ונרתעתה נפלתי
ממעמידי ונרדמתי מפני זהה ראות עיניהם היו מראה פניהם עד שנער
בهم הקב"ה ואמר להם משרתי ברובי ואופני כסו עיניהם מלפני

אל אוחבי חביבי ובבודי שלא יתת ולא יזדעו, מיד בא מטטרון, [ע"כ ההוספה], ועתה נתחיל נסוח היב"ו שלנו עם השינויים הנחוצים, שבגוטה הנדרשים ועיי' בקדמתה.

א"ר ישמעאל באותה שעה בא מטטרון שר הגודל והחויר לי נשטתי והציגני על רגלי ועדיין לא היה بي כה לאמר שירה לפני כא כבודו של מלך הכבוד אדריך כל המלכים וזהר כל הוורים עד שתבללה שעה אחת לאחרי שעה אחת פתח ליה הקביה שעריו שכינה שעריו הכמתה שעריו שלום שעריו בה שער נבורה שעריו דברו שעריו שירה שעריו קדושה שער נעימה והairo את עיני ואת לבך באמרי תhalbתו ושבחו ורגה וחודה זומרה פאור וגואה הלל וועו וכשפתחת את פי ואמרתי שירה לפני כסא הכבוד [חוiot הקדש מתחת כסא של מלך הכבוד] ושרפי קדש למעלה מכסה הכבוד עונים אחרי ואומרים [ק'ק'ק'] וברוך כבוד ה' ממוקמו.

א"ר ישמעאל באותה שעה נשרי [נערי] מרכבה ואופני להבה ושרפי [אש] אוכלה ומסדי מרכבה שוואין אותו למטטרון אומרים לו נער מפני מה חנחת ילוד אשא שיבוא ויסתכל ברכבה טאייה עט הוא מאיה אומה הוא טאייה שבת הוא וטה טיבו של זה, השיב להם מטטרון טעם ישראל הוא שבחר בו הקב'ה להיות לו לעם טשבעים לשון וטשבט לוי [חויא המורים לשטו] ומורע אחרן הכהן שבחר בו המב'ה לשרת לפניו שבתר לו הקב'ה בתה בחונה בסיני מיד פתחו כלם ואמרו בודאי זה ראוי להסתכל ברכבה שנאמר אשורי חעם שכחה לו אשורי העם שיי אלהי. א"ר ישמעאל באותה שעה שאלתי את מטטרון טלאך שר הפנים אמרתי לו מה שטך אמר לי יש לי שבעים שמות בנגד ע' אומנות שביעולם בעין שמו של מלכי אבל מלכי קורא אותו נער א"ר ישמעאל אמרתי למטטרון מפני מה אתה נקרא בשם קונך בשבעים שמות אתה נדור מכל השרים ונבוה מכל המלאכים וחביב מכל המשרתים ונכבד מכל הצבאות ויקר מכל החילים במלוכה ובנדולח ובכבוד מפני מה קוראים לך בשם מרום נער השיב לי ואמר מפני שאני חנוך בן ירד שכשחתאו דור הטבול וסרוון במעשיהם ויאמרו לאל סיר ממנה ודעת דרביך לא חפצנו העלי היב"ח מביניהם (הצילני הקב"ה מפניהם) להיות עד בשם מרום

כל בא עולם שלא יאמר רחמן אכזר הוא מה חטאו כל אותן אוכלsein ואם חטאו [נשיהם] בנים ובנותיהם וסוסיהם ופרדיהם והמוריהם מה חטאו וכל [קניהם וככל עופות] בהמות שבעולם שאברן הכב"ה מן העולם עמם [מה חטאו] לפיכך העלי חקב"ה לעיניהם בשמי מרום להיות עליהם עד לעולם הבא ונתני הקב"ה בטרום לשר ולגין בין טלאבי שרת; באורה שעלה שהעלי חקב"ה לשמי מרום בא שלשה מלכים מללאבי השרת עזה ועוזיא ועוזיאל [ב"א עוזא ועוזיאל] והוא מטהניין עלי בשמי מרום ואמרו לפני הקב"ה רבש"ע לא יפה אמרו ראשונים לא תברא האדם השיב הקב"ה ואמר להם אני עשיתו [ואני אשא] ואני אסבול ואמלט כיון שראו אותו אמרו לפני מה טיבו של זה שעלה למרום לא מבני בנייהם של הללו שאבדו בימי המבול הוא מה טיבו ברקיע השיב הקב"ה ואמר להם מה טיבכם שאתם נכנסים לדבר אני הפצתי בו יותר מכלכם להיות שר ולגין עלייכם בשמי מרום מיד עמדו כולם יצאו לקרأتي והשתחו לפני ואמרו לי אשריך ואשרי הוריך שרצה לך קונך מתק שאני קטן בנייהם ונער בתוכם בשנים לפיכך קוראים אותו נער.

אד' **ישמעאל** אמר לי מטטרון שר הפנים ביום שטרדו הקב"ה לאדם הראשון מэн עדן הייתה שכינה שורה על כרוב תחת עץ החיים ומלאכי השרת היו מתכנסין ובאין כתות כתות מן השמיים וחכורות חכורות ומחנות ומהנות מן הרקיע לעשות רצונו [ולשוט] בכל העולם כלו ואדם הראשון [והוה] ודورو היו יושבים על פתח גן עדן להסתבל בדמות תואר של זיו השכינה לפי שיזו השכינה הי' מהלך מסוף העולם ועד סופו על אחת ששים וחמשת [ג'א שם'ה] אלפיים בוגרני חמה של המשתמש בזיו השכינה אין זכובין ויתושין שרויין עליו ואין חולה ואין מצטרר ואין כל המזיקין יboleין להויק לו ולא עוד אלא אפילו מלאכים אין שליטין בו וכשהקב"ה הויך [ושט] יוצא בין גן לעדי ומגן לרקייע וمراكיע לנן היו כלם מסתכלין בזיו השכינה ובין ניזוקין עד שבא דורו של אנוש שהוא ראש לכל עובדי עז ואין ניזוקין עד שבא דורו של אנוש שהוא ראש לכל עובדי עז שבעלם ומה היו עושים דורו של אנוש שהיה כהלוין מסוף העולם ועד סופו וمبיאין כל אחד ואחד כסף וזהב ובניים טובות ותרגילות כחרים גבעות ועשין אותן ע"ז באربع רוחות העולם והוא מעמידין אותן באربع רוחות העולם ע"ז כשיעור אלף פרסה והוא מוריין

חמה ולכנה וכוכבים ומזלות ומעמידים לפניהם טימינם ומשמאלים לשמש להם בדרך ששמשו לפניו הקב"ה שנאמר וכל צבא השמים עומדים עליו טימינו ומשמאלו והיאך היה בהם כה להורין עוז ועוזיאל ועוזיאן [עוזא ועוזאל] היו לומדים אותם מעשי-כשפים והיו מוריין אותם ומשמשים לפניהם שאטלא כך לא היו יכולים להורידין באותו שעה קשו [קרואו] מלאכי השירות [קטייגר] לפניו הקב"ה אמרו לפניו רبش"ע מה לך אצל בני אדם שנאמר מה אנו שבי תזכרנו וגוי מה אדם לא נاصر אלא מה אנו שאנוש ראש לע"ז ומפני מה הנחתהשמי שמי העליונים מלאי [טלון] כבוד שלך (שגבאים ורמים) יכסא רם ונשא שבמורים ערבות רקי"ע ובאת לנחת עם בני אדם עובדי ע"ז (שהווישו אותו בע"ז) עכשו אחה בארץ מה טיבך [בין דירין] בירושה ארץ ועובד ע"ז מיד סילק הקב"ה שכינתו מן הארץ [מבניהם] באותו שעה באו מלאכי אשורת ונודוי צבאות והילוי ערבות אלף מלחמות ורבי רכבות צבאות ונטלו את החצוצרות ותפשו את השופרות בידם ותקיפו את השכינה בשיריה ושירות בשמי מרים מרום שנאמר עלה אלהים בתרוועה יי' בקול שופר.

אר' ישמעאל אמר לי מטטרון שר הפנים כשבקש הקב"ה לעלות אותו למתרום בתחילה שלח את ענפייא השר ונטלי מכיניהם לעיניהם והרכבני על כרוב נדול [ככבוד נדול על רכב] ברכבי אש ומוסי אש ומשרתי כבוד והעלי עס [עד] השכינה בשמי מרים ובzion שהגעתי לשמי מרים והוא חיות הקדש ואופנים ושרפים וכרכבים ונגלי המרכבה ומשרתי אש להבה והריחו רזהי טרהור חמשת אלפיים ושלש מאות רבבות [ס"ה אלפיים רבבות וג' מאות] פרסאות ואמרו מה ריחILD יולד אש והה טעם טיפת לבן שהוא עולה בשמי מרים יישמש בין חזובי שלחת השיב להם הקב"ה ואט' להם משרתי צבאי וכרכבי ושרפי ואופני אל תשימו לבכם בדבר זהה שכל בני אדם כפרו כי ובטלחות הגדולה והלכו ועבדו ע"ז וסלקתי שכinity מבניהם והעליתיה למרום [זה שנטלה מכיניהם מובהר שכולם הוא זהה שקול בוגר כולם באמונה ובצדקה ובכשרון מעש] וזה שנטהלי שכרי מעולמי תחת כל השמים. אר' ישמעאל אמר לי מטטרון שר הפנים כשלמתני הקב"ה מכין דור המבול העלי בכנפי רוח שכינה לרמי העליון והכינוי

לתוכ פלטرين נדולים שבמרום ערבות רקייע שם [כasa] כבוד השכינה ומרכבות נדולים של זעם [נדודי של אש] וחילים של עף ושנאים של אש וכרובים של לפיד ואופנים של נחל ומשרתים [של להב וחשמלים] של בזק ושרפים של ברק והעמוני לשמש [בכל יום ויום] לפני כסא הכבוד.

אָרִישְׁמַעְעָלָה אמר לי מטטרון שר הפנים קודם שהעמידני לשמש את כסא הכבוד פתח לי שלוש מאות אלפי שעריו חכמה ושלש מאות אלפי שעריו בינה ושלש מאות אלפי שעריו חיים ושלש מאות אלפי שעריו ערמה [ונ'] מאות אלפי שעריו של שלום ושלש מאות אלפי שעריו של נבורה וחיל [ונ'] מאות אלפי שעריו של שכינה ושלש מאות אלפי שעריו של חן וחסד ושלש מאות אלפי שעריו של אהבה ושלש מאות אלפי שעריו של תורה ושלש מאות אלפי שעריו של ענווה פרנסח [ונ'] מאות אלפי שעריו של רחמים ושלש מאות אלפי שעריו של ענהה ושלש מאות אלפי שעריו של יראת חטא [יראת שטימ] ; מאותה שעה חוטיפ לי הקב"ה חכמה על חכמה ובינה על בינה וערטה על ערמה ודעת על דעת ורוחמים על רוחמים ותורה על תורה ואהבה על אהבה וחסד על חסד וחמדה על חמדה וענווה על ענווה ונבורה על נבורה וכח על כח וחיל על חיל וזוהר על זוהר ויופי על יופי ותואר על תואר ונתפארתי ונתכבדתי בכל המדות הללו הטובות מכל מני מינים.

אָרִישְׁמַעְעָלָה אמר לי מטטרון שר הפנים אחר כל המדות הללו הניח הקב"ה ידו עלי וברכני ה' אלפיים ושלש מאות וס' [אלף ושמ"ה אלפיים] ברכות וגתרוממותי ונגבהת שיעור ארכו ורחבו של עולם והעליה לי ע"ב בוגדים לי הצד זה ולז' הצד זה וכל נס וכנף ובנטה במלא עולם וקבע بي המש מאות אלפיים ושלש מאות וששים [שמ"ה אלפיים] עיניים וכל עין כפואר הנגדל ולא הניח דבר [מןין של'] זיו וזוהר בכל מאורות שביעולם שלא קבועBei.

אָרִישְׁמַעְעָלָה אמר לי מטטרון שר הפנים כל זאת עשו לוי הקב"ה כסא מעין כסא הכבוד ופרם עליו [פרש של זיו ושל זוהר ותואר וחסד מעין] פרט של כסא הכבוד שככל מני זיו מאורות שביעולם קבועים בו ושמו על פתח חיבל שבעיעי והושיבני עליו והברכו יוצא עליו בכל רקייע וركיע ואומר מטטרון עבדיו שמתיו לשך ולגניד על כל שמי מלכותי ועל כל בני מרים חוץ משטונה

שרים הנכבדים הנדולים והנוראים שנקראים יה יה [י"י] בשמו של מלכם וכל מלאך ומלאך וכל שר ושר שיש לו לדבר דבר ילך לפניו וידבר אליו וכל דבר שהוא מדבר בשם עלייכם תנtron ותפعلن מפני ששר הכמה ושר בינה (טורתו לך) משורותים לו ללמדו הכותות עליונים ותחתונים וחיה העולם הזה וחיה העולם הבא וגם אני מניתי על כל גני היכלי ערבות ועל כל אוצרות החיים שיש לי בשם מרום.

אר' ישמעא אמר לי מטטרון שר הפנים גלה לי הקב"ה מעין [מאז] כל סתרי תורה וכל רוי חכמה וכל עמקי תורה תמיימה [וכל מהשבות לבבות של בריות וכל רוי עולם וכל סתרי בראשית] וכל סדרי בראשית גלוין לפני כדרך שנלווין לפני יוצר הכל וצפיתי [מאז] להסתכל ברוי עמוקה וכסוד עמוקה [טופלאה] קודם שיחשוב אדם אני יודע וקדם שיחשוב במתטר אני רואה וקדם שיעשה אדם אני יודע ואני במרום ובעמק נעלם ממני

אר' ישמעא אל מטטרון מש"ה מתוך אהבה שאחبه אותו הקב"ה יותר מכל בני מרים עשה לי לבוש של נiah של מני מאורות קבועין בו וחלבישני ועשה לי מעיל בבוד שבל מני תואר זיו והדר קבועין בו והעתיפני ועשה לי כתר מלבות שקבועים בו [ארבעים ותשעה] אבני תואר [טוחר] באור גלגל החמץ שווינו הולך בארכע רוחות ערבות רקיע ובשבעה רקיעים וכארבע רוחות העולם ומשרו על ראשי וקראני הש' [י"י] הקטן בפני כל פמליא שלו שבמורים שנאמר כי שמי בקרבו. אר' ישמעא אל מטטרון מש"ה מתוך אהבה [רבה וחמלת נרולח] שאחبني וחכמי החק' יותר מכל בני מרים כתוב באצבעו באש [בעט] שלחבת וקשר על קשר [על כתר] שבראיו אותיות שנבראו בחן שמים הארץ אותיות שנבראו בחן ימים ונחרות אותיות שנבראו בחן הרים גבעות אותיות שנבראו בהם כוכבים וטולות ברקים רוח ורעים וכל קולות שלג וברד סופה וסערה אותיות שנבראו בהם כל צרכי עולם וכל סדרי בראשית וכל אותות מפרחת [פניהם בפנים] פעם בפעם במראה הברקים פעם במראה לפידים פעם במראה להבות פעם במראה צאת המשמש ولבנה וכוכבים.

אר' ישמעא אל מטטרון מש"ה כקשר לי הקב"ה [כתר] קשר זה בראשי ועו ממי כל שרי מלכיות שנבראו ערבות רקיע וכל

חילוי רקייע ורקייע ושרי אלים [ושרי טפסרים ושרי אראלים] ושרי אראלים ושרי טפסרים שנדרולים מכל מלאכי השרת המשמשין לפני כסא הבוד זייען ונרתען מטני בשרואין אותו ואפילו סמא"ל [הרישע] שר כל המסתנין שהוא גדול מכל מלכיות שבטרום ירא ומודעוז צמני אפילו מלאך האש מלאך הברד מלאך הרוח [מלאך הברק] מלאך הוועם מלאך הזעף מלאך הרעם מלאך חسلح מלאך המטר מלאך היום מלאך הלילה מלאך החמה מלאך הלבנה מלאך הכוכבים מלאך המזלות שמנגנים את העולם מתחת ידיהם זייען . נרתען ונבהליין מלפני בשרואין אותו ואלה שמות המלאכים שמנגנים את העלים [גברייא"ל] גורייא מלאך האש ברדייא"ל מלאך הברד רוחיא"ל שהוא ממונה על הרוח בركיא"ל שהוא ממונה על הברקים זעמיא"ל שהוא ממונה על הזעם זיקיא"ל שהוא ממונה על הזוקים [זיעא"ל שהוא ממונה על הזועות זעפיא"ל שהוא ממונה על הזעף] רעמיא"ל שהוא ממונה על הרעמים רעשיא"ל שהוא ממונה על הרעש שלニア"ל שהוא ממונה על השלנים מטリア"ל שהוא ממונה על המטר שימושיא"ל שהוא ממונה על היום ליליא"ל שהוא ממונה על הלילה גלニア"ל שהוא ממונה על גלגל חמה אופניא"ל שהוא ממונה על אופני לבנה כוכביה"ל שהוא ממונה על הכוכבים רהטייא"ל שהוא ממונה על המזלות וכולם נופין על פניהם כשרואים אותו ואינם יכולים להסתכל כי מפני הוד והדר יו זוהר יופי תואר נונה אור בתר כבוד שעיל ראיי.

אר ישמעא אל מטטרון מש"ה הדר מרים כל כיוון שלקחני הק' [בשימוש] לשמש את כסא הבוד ואת גלגלי המרכבה ואת כל צרכי השכינה מיד נחפץ לי בשרי לשלהבת אש וגידי לאש לוחטת עצמותי לנחל רתמים [אור] עפיפוי לזהר ברקים [גנגלי עני ללוידי אש ושורות ראש. ללהט וללהבה] וכל אוביiri [לכני אש בוערת גוף קומתי לאש יוקדת ומימני חוצבי להבות אש ומשטאל בערי] לפידי אש וסבירותי נפרחת רוח סערה וסופה וקול רעם בראש מלפני *)

אר ישמעא אל מטטרון מש"ה הדר מרים כל בתקילה היהתי יושב על כסא נדול על פתח היכל שביעי ודנתית את כל בני *) מכאן עד "סדר הרוחות" לא נזכר לא בבית המדרש, ולא באוצר המדרשים

מורומים מרשות ה'ק' וחלקתי נדולה ומלכות ורבות ושולtan הדר ושבה
ועטרות וכתר וכבוד וכל שרי מלכיות רואין בשאני יושב בישיבה של
טעה ושרי מלכיות עוטדים עלי מיטמי ומשמאלי מרשות ה'ק' וכיון
שהא אלישע בן אבוי [הוא אחר] להסתכל בצעפיות מרכיבה ונתן עניינו
בי והיה מתירא ומודעוע מלפני [ונפשו מבוהלת לצאת טמןו מפני
פחדי ואימתי ומוראי] שראני יושב על כסא מלך ומלאכי אשורת
עומדים עלי בעבדים וכל שרי מלכיות קשווי' כתרים סכבי [סובבים
אצלי] באotta שעה פתח פיו ואמר בודאי ב' רשוותהן [בשמי] מיד
יצת Kol מלפני השבינה ואמרה שובו בניהם שובבים חוץ מאחר
באotta שעה בא ענפיא'ל י' השר נכבד [ונחדר נפלא נכבד נורא
ונערץ בשליחותו של מקום [וחכמי ס'] בס' פולסאות [של אור] דנורא
והעמדני על רגליין:

אר ישמעא אל מטטרון משה הדר מרום כל זו שרים הם נדלים
ונוראים נפלאים נכבדים שהם ממוניים בוירקיע' ואלו הם טיכא נבריא
שתקייא ושהקייא [ושחקיא] ברדייא וברקייא וסדריא וכולן שרי צבא
רמי'ן ועם כל אחד ארבע טאות ותשעים וששה אלף
רכבות מלאכי האשרת טיכא השר הנadol ממונה על רקייע שביעי עליון
שבערבות נבריא שר הצבא ממונה על רקייע אששי שבתוכן שתקייא
שר הצבא ממונה על רקייע חמיש שבטמעון [שהקייא] שהקייא שר
הצבא ממונה על רקייע רביעי שבזבול ברדייא שד הצבא ממונה על
רמי'ן שלישי שבשחקים בركיא שר הצבא ממונה על רקייע שני שבשים
[שבוקיע] סדריא [סדריאל] שר הצבא ממונה על רקייע ראשון שבילון
[שבשים]. למטה מהן גלגיא השר הממונה על גלגל חמה ועמו
תשעים וששה מלאכים רבים ונכבדים שחן מריצין את גלגל החטה
ברקייע שלש מאות וששים וחמשת אלף פרסאות בכל יום למטה
מהן אופנייא השר הממונה על גלגל הלבנה ועמו חטה ושמונים
[ששים ומוניה מלכים] מלאכים שהם מריצים את גלגל הלבנה
שלש מאות וחמשים וארבע אלף פרסאות בכל לילה ולילה כ'ז
שהלבנה עומדת בתקופה ואימתי עומדת בתקופה בתורה חי
אוות' בחיטה עשר בכל חדש וחידש למטה מהם רהטייא
השר שהוא ממונה על המоловות ועמו (שמונים) [שבעים] ושנים
מלאכים נדלים ונכבדים [ולטה נקרה שמו רהטייא מפני

שהוא מרחית את המולות ברגליהם ובטסילותיהם. [שלש מאות ושלשים ותשעה אלפים פרטאות בכל לילה ולילה] מן המורה למערב ומן המורה למערב [מפנוי שאחל אחד עשה להם הק' לחמה ולבנה כוכבים ומולות שחן מהלכין בו בלילה מן המורה למערב] למטה מהן כוכבי הארץ שהוא ממונה על הכוכבים כולם והוא שלש מאות ששים וה' אלפיים רכבות מלאכי השרת נධילים ונבדים שחן מריםין את הכוכבים מעיר לעיר ומדינה למדינה ברקיע השמים, ולמעלה מהן יש שבועים ושנים [שרי] מלכיות במרקם כנגד שבועים [ושנים] לשונות שבועות וכולם קשורים כתרי מלכיות ולבושים בגדי מלכות. ועתופים עדי מלכות וכולם רכובים בסוטי מלכות ותופשיים בידם שרביטי מלכות וכל א' וא' מהם כשהוא מהלך ברקיע רצין לפניו בכבוד גדול וביקר רב. שמי שי מלכות בדרך בתפארת אף בן. משמשים במרקם ובפרשיות בהיותם רבות בכבוד ובתפארת אפ' בן. משמשים במרקם. א' ר' ישמעה אל מטרון מש'ה הדר מרום כל כל מלאכי וקיע ראשון כשהוא רואין את שר שלחן יורדים מעל סוטי שלחן ונופין על פניהם ושר רקיע ראשון כשהוא רואה שר רקיע שני מעביר כתר כבוד טעל ראשו ונופל על פניו ושר רקיע שני כשהוא רואה שר רקיע שלישי מעביר כתר כבוד טעל ראשו ונופל על פניו ושר רקיע שלישי כשהוא רואה שר רקיע רביעי מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו ושר רקיע רביעי כשהוא רואה שר רקיע חמישי מכ' מעל ראשו ונופל על פניו ושר רקיע חמישי מפני שר שני ושר רקיע שני מפני שר רקיע שני ושר רקיע חמישי מפני שר שני רואת שבעים ושנים שרי מלכות מעביר כתר כבוד מעלה ראשו ונופל על פניו:

[סדר היכלות]^{*} ושבעים ושנים שרי מלכות

כשהן רואין את שומריו הפתה היכל ראשון שבערבות רקיע העליון הם מעבירין את כתר כבוד [מלכות] מעלה ראשם ונע"פ וכן כל השומרים היו מעבירין כתר כבוד מעלה ראשן בשהיין רואים זה את זה כמו שכתחתי [שומריו] פתח היכל ראשון מפני שומריו פתח היכל שני ושומריו פתח היכל שני מפני שלישי ושומריו פתח היכל שלישי מפני רביעי ושומריו פתחה היכל רביעי מבני חמישי ושומריו פתחה היכל חמישי מפני שני ושומריו פתחה היכל שני מפני שני ושומריו פתחה היכל שני מפני שני ושומריו

^{*} עי. "היכלות רבתיה" תפוח שמותיהם וחותמיהם בארכיות

והיכל שביעי כשהן רואין את ארבעה שרים נדולים הנכבדים הממנונים על ארבע מלחנות שכינה מעבירין בתרי כבוד טעל ורואה נפלין על פניהם וארבעה שרים נדולים כשהם רואין את תנע'ץ שרא רباء ויקרא [בשורה תקופה בראש כל בני עליון] מעבירין בתרי כבוד מעל רשם וגע'פ. ותנע'ץ שרא רباء ויקרא כשהוא רואה את עטפיו השר הנдол שעל ראש אצבעתו פרום ערבות (של שלש אצבעו ברום ערבות רקיע העליון) מעביר בתר כבוד מעל ראשו וגע'פ ועטפיו השר הנдол וכשהוא רואה את המזין השר הנдол והנכבד הנחמד והנערץ שהוא מרעיש את בני מרים בשעת הגעת זמן לומר שלוש קדושה שנאמר מקהל הפטן גדרו עמים מרוממותיך נפלו גויים] מעביר בתר כבוד מעל ראש וגע'פ והמזין השר הנдол בשהייא רואה את השר [טוטריםיאיל] טוטריםיאיל יי' השר מעביר בכמ"ר וגע'פ [ווטטריםיאיל] וטוטריםיאיל יי' השר בשהיוא רואה את [אטרוגנייאיל] אטרוגנייאיל יי' השר הי מעביר בכמ"ר וגע'פ [ואטרוגנייאיל] אטרוגנייאיל יי' השר בשהיוא רואה [גערידיאיל] גערידיאיל יי' השר היה מעביר בכמ"ר וגע'פ [ונגערידיאיל] גערידיאיל יי' השר בשהיוא רואה את [סמניניאיל] סמניניאיל יי' השר בשהיוא רואה את זורייאיל יי' השר מככמ"ר וגע'פ זורייאיל יי' השר בשהיוא רואה גברתיאיל יי' השר הי מככמ"ר וגע'פ גברתיאיל יי' השר בשהיוא רואה את [טערפייאיל] נירפייאיל יי' השר היה מעביר בתר כבוד מעל ראש וnofל על פניו [ווטערפייאיל] ונירפייאיל יי' השר בשהיוא רוא את [אשרויליאיל] אשרויליאיל יי' השר היה מככמ"ר וגע'פ [ואשרויליאיל] אשרויליאיל יי' השר [ראש על בני פרק מרים] בשהיוא רואה את גלייזור יי' השר מגליה לו בתר תורה בתר מדושה בתר מלכות היה מעביר בכמ"ר וגע'פ גלייזור יי' השר בשהיוא רואה (זכובייאיל) זקוביאיל יי' השר הממונה לכתוב זכויותהן של ישראל על כסא הכבוד היה מעביר בכמ"ר וגע'פ (זכובייאיל) זקוביאיל יי' השר בשהיוא רואה את ענפיאיל יי' השר היה מעביר בכמ"ר וגע'פ וענפיאיל השר הוא הממונה לשמר מפתחי (פתחי) היכלי ערבות רקיע חי' מככמ"ר וגע'פ ונ"ש ענפיאיל מפני שענף הדר וחדור וכתרו זיוו זיהרו מכסה את כל חדרי ערבות רסיע עליון ביצור עולם מה יוצר עולם

כתב בו כתה שטחים הודיע ותהלתו מלאה הארץ אף ענפיאל השם מכפה הודהו והדרו את כל הדורי ערבות העליון וענפייאן יי' השם כשהוא רואה את סוטראשיאל יי' השם הנדול והנורא והנכבד הי' מעביר בכט'ר ונעיף ולמה נקרא שמו סוטראשיאל טפנו שהוא ממונה בפנים על ארבעה ראשי נהר דינור בלבו בסא הכבוד וכל שער ושער שהוא יוצא ונכנס לפני השכינה אינו יוצא ונכנס אלא ברשותו מפני שהותם נהר דינור מסורות בידו ולא עוד אלא שרים נובחו ע' אלףים ריבבות פרסאות והוא סוטרashi של נהר דינור יוצא ונכנס לפני השכינה לפרש בתוכים על כל בא עולם כענין שנאמר דין תיב וספרין פתיחו וסוטראשיאל יי' השם כשהוא רואה שקדחויזי יי' השם הנדול הגבור והנורא והנכבד היה מכט'ר ונעיף ולמה נקרא שמו כך מפני שהוא שוקל בכף מאזנים לפני הק' ושקדחויזי יי' השם כשהוא רואה את זהפטריי יי' השם הנדול הגבור והנורא הנדר והגעץ בכל פמליה של מעלה מעבר ככט'רונועפ ולמה נקרא שמו כך טפני שהוא זועף בנهر דינור ודועבו ממקומו וזהפטריי יי' השם כשהוא רואה את אזבוג'ה יי' השם הנדול הגבור והנורא האדר החזק הנשגב הנגי [והנכבד והנדר הנפלא והנשגב הנחמד ונעוץ] בתוך שרims הנדולים המכירים ברוי בסא הכבוד מכט'ר ונעיף ולמה נראה שמו כך טפני שהוא אוזר בגדי חיים ויעטוף מעיל חיים לעתיד לבוא לצדיקו עולפ ולהסידי עולם כדי שייהי חיים בהם חי עולם ואזבוגה יי' השם כשהוא רואה את שני השרים הנדולים רבים ונכבדים העומדים למעלה חימנו מכט'ר ונעיף ואלה שמות שני השרים טופלייא יי' שר ממית שר גדוול ונכבד נהדר ונקי ויושש ועו' ולמה נקרא שמו סופריאל ממית מפני שהוא ממונה על ספרי מותים שכלי מי שהניע יום מותו הוא כתבו על ספרי מותים] ושפראיל יי' שר מהי ולמה נקרא שמו שופריאל מהיה מפני שהוא ממונה על ספרי חיים [שכל טרי שרצה בו הק' להחיותו הוא כתוב בספרי חיים] מרשות המקום ושם אמר הויל והק' יושב על בסא אף הם יושבים וכותבים תל' וכל צבא שטחים עומדים עליו צבא השמים לא נאמר אלא וכל מלמד שאפי' שרims הנדולים שאין ביווץ בהם בשמי מרום אין עושין את צרכי השכינה אלא בשגן עומדים וכי צד כותבים בשגן עומדים אלא זה עומד על גלגלי סיפה וזה עומד על גלגלי

[פופה] סערה ושניהם לבושים אצטליות של מלכים ושניהם עטוים מעילי גאות ושניהם קשורים בקשרי [כתריו של] מלבות ושניהם נופם מלא עיניים ושניהם מראים כברקים ושניהם עיניהם כשמש בגבורהו ושניהם זוון בכיסא הכבוד ושניהם נוחן כז' רקיעים ושניהם כנפיים בימות השנה ושניהם בנפיים במרחבי רקייע ושניהם שפתחם כשער טורה ולשונם כרום גלי ים וטפיקם שלhalbת יוצא וטזיעתם אש דולקות ומלשוניהם לפיד בוער ועל ראשיהם אבן ספר ועל כתפיהם נלול ברוב [כל] ובידיהם מגילה של נחל ובידיהם עט שלhalbת *) שיעור חמנילה שלשת אלפיים רבבות פרסאות שיעור של עט שלשת אלפיים פרסאות שיעור כל זאת ואות שחן כתבין שלש מאות ושמיש וחמשה פרסאות.

אר' ישמעאל אל מטטרון משה המ"ב למעלה מהן משני השרים הנדולים הללו יש שר אחד אלף ונכבד אדריך ונחדר הדור ונערץ גיבור וחזק גדול ומוגדל תקיף ומפואר נפלא ונשגב נקי ונحمد שליט נאה ורם ישיש ועו ש אין כיוצא בו בכל השרים כולם רבבייאל יי' החסר הנדול הגיבור והגURA שמו שהוא עומד אצל המרכבה ולמה נקרא שמו רבבייאל שהוא מטונה על כל גלגלי מרכב' ונגללי מרכבה מסורין בידו וכמה גלגלי' הם שטונה שני' שניילכל רוח רוח וסבוכותיהם ארבע רוחות מקיפות להם ואלו הרוחות רוח סערה רוח עזה רוח סופה [רוח סופה ורוח סערה רוח עזה ורוח רעש] ומחתיתן מושכין ויוצאי ארבעה נהרי אש [נהר אחד לכל צד וביניהם טוקיפין ועומדים ארבעה עוגנים ואלו הן עוגני אש עוגני לפיד עוגני נחל עוגני נפרית שתולים ועומדים כננד גלגוליהם] ורגלי החיות נתנות על גבי גלגליים [ורעש נרעש בין גלגל גלגל ורעם נרעם בין גלגל גלגל] ובשגען ומן לוטר שירה מתבاهלים כולם גלגל ורעש וכרוב ואופן וכל בני אלים [רוועשים חמוץ גלגליים רועדים חמוץ עוגנים רוועשים כל שלישים רוגשים כל פרשים נרתעים כל נבורים מזועעים

*) בהנרטס כתוב באירועות הלשון "זה לבוש כוי וזה לבוש כוי זה על ראשו אבן ספר וזה על דאשו אבן ספר כוי ובכחיו שלנו כלם שניים יחד כלשון קצרה.

כל הצבאים מתחדים כל האנודים נחפזים כל הממוניים מתחבלים
כל השרים וחיילים ואילם מתמננים כל המשרתים מתחוללים כל
המלכים וחדנים בקול ישמעו נגן לגלן כרוב לכרוב היה ליה
אוף לאופן שרף לשפטן שנאמר סולו לרוב בערות ביתו ועליו
לפניו :

אמר ר' ישמעה אל מטטרון מש"ה המת' למעלה מהן יש שר
אחד גדול ותקוף חילילו כי שמו שר אדר ונראה שר אלף וניבור
שר גדול ונראה שר שכל בני מרוונים מודיעים מלפניו שר שיכול
לבלו את כל העולם כולם בחת אחת ולמה נקרא שמו חיליאל מפני
שהוא ממונה על חיota הקודש והוא מכח את חיota בטלאות (של
אור) דנראה והוא מפאר אותם בתהמ תהלה שבוח ורננה והוא מחר
אתם לומר [אחרי קדוש ברוך] אחריו קדוש וברוך כבוד כי מתקומו *)
אר' ישמעאל אמר לי מטטרון מש"ה הדר מרום למעלה מהם שר
אחד אדר ומופלא אמיתי וחזק ומשובה מכל מני שבוח ברובייא
שר שמו והוא ממונה על מרכבות חיות לבן נקרא שמו ברובייא

סליק

ע"ב נפצע בהכ"ו שלנו אבל בהנדפס יש הוספה רבת אחרי התיבות "ברוך
כבוד ח' ממקומי" הנזכר פה למעלה, *) וזה לשונו.

אמר רבינו ישמעאל אמר לי מטטרון מש"ה המת' ד' חיota
בגנד ארבע רוחות כל חיota וחיota כמלא העולם כולם וכל א'
واחד יש לו ארבעה פנים בפני מורה וכל א' וא' יש לו ארבע
כנפים וכל בנת' ובנת' בכיסוי של עולם וכל אחד זא' יש לו פנים בתוך
פנים ובכנפים בתוך כנפים שייעורן של פנים מאתים וארבעים ושמונה
פנים ושיעורן של כנפים שלוש מאות וששים וחמשה כנפים וכל
אחד וחת קשורין בראשה שני אלפיים כתריים וכל כתר וכתר
במראה הקשת בענן ויזו נגן חמה וניצוץ היוצאין מכל אחת
ואחת כוון כוכב הנוגה במורה :

אר' *) אמר לי מטטרון מש"ה המת' למעלה יש שר אחד אדר
ומופלא אמיתי ומשובה בכל מני שבוח ברובייא כי שמו שר גיבור
מלא בח נבורות שר נאה עמו נאות שר צדיק ועמו צדקה שר
קדוש ועמו קדושה שר תפואר באלפי צבאות שר מסתלסל ברובי
חיילות טפצפו תרעש תבל ומרנו ירעדו מהנות ומאמתו יהלו

יסודו וטגערתו ירעשו ערבות קומתו מלאה נחלים קומתו כיוום
 שבעה רקייעים ורוחב קומתו כרוחב שבעה רקייעים ועובי קומתו
 בעובי שבעה רקייעים מפתח פיו דולק כלפיד אש ולשונו אוכלת אש
 ועפערפיו כויהר ברק ועינוי כזוקקי זוהר ומראה פניו באש יוקדת
 וכתר קדושה על ראשו שם המפורש' הקוק בו ממנה ברקים יוצאים
 וקשת שכינה בין בתפיו והרבו בכרכך על מתנייו וחציו כבזק על
 הנוריו ותרים אש אוכלה על צוארו ונחלי רתמים סביבותיו זיוו שכינה
 על פניו וקרנו ההוד על אור פניו וצנוף מלוכה על מדקדו וגופו כלו
 מלא עינים וגובה קומתו נלו כנפים מימינו להבה תלחה ומשמאלו
 להט תלחת ונחלים בוערים ממנה ולפידים יוצאים מנופו וברקים
 מבחים מפניו ועמו תמיד רעם ברעם ואצלו תמיד ריש בראש
 שני שרים מרכבה במקומו (בקומתו) ולמה נקרא שמו ברוביאן מפני
 שהוא מטונה על מרכיב כרובים (מרכבות היהת) וכרוביו גבורה מטוריים
 בידו וכתריו ראש הוא מפאר ועתרת קדקדים הוא מצחצת ושבח
 תארם הוא מעורר ותפארת גאונם הוא ממהר ורבות שפרם הוא
 מרבה ונודל יקרם הוא מנדייל ושיר תהלהם הוא משורר ועוות תפארתם
 הוא משנן וזוהר כבודם הוא מורה ופאר חן וחדדם הוא משפיר וחותמת
 נוגנים מרקם וחותמת יופיים הוא מייפה וקוישט הדром הוא מהדר
 וסדר שביהם הוא מטלטל להבן מושב לישוב הכרובים והכרובים
 עומדים אצל חיות הקודש ובכנפיהם כרום ראשיהם ושכינה על
 גביהם וזוהר כבוד על פניהם ושיר תהלה בפייהם ידיהם תחת בנפיהם
 ורגליהם מכוסים בכנפיהם וקרני הדור על ראשיהם ווועו שכינה על
 אפיקם ושכינת אל על גביהם ואבני ספר סביבותיהם ועמוני אש
 על רביעיהם ועמוני לפיד בצדיהם ספר אחד טזה וספר אחד טזה וכנפי
 הכרובים זה את זה מקיפים על קדקון כבוד פרושים לשורר בהם שיר
 לשובן שחקי ולהערין בהם פאר למלך מלכי המלכי' וכרוביאן יי'
 השר שהוא מטונה עליה' מסדר אותם בסדרים נאים יפים ונעים' ופועל
 וטלטל אותם מיט טפסול יקר וכבוד וט מהר אותם כבוד ועוות לפועל
 רצון קומם בכל רגע ונגע כי על רום ראשיהם תמיד כבוד מלך רם

ישוב הכרובים:

סדר רוחות.

איך ישמעו אמר לי מטטרון משיח כמה רוחות מנשבות מתחת
בנפי הכרובים: מנשבת רוח מרחפת שני' ורוח אלחים מרחפת,
מנשבת רוח עוזה שני' ווילך ה' את חיים ברוח קדמים עוזה, מנשבת
רוח קדמים שני', ורוח הקדים נשא את הארכיה, מנשבת רוח שלדים
שני', ורוח נסע מאת ה' ויינו שלדים מנשבת רוח קנאה שני', עבר עליו
רוח קנאה, מנשבת רוח רעה שנאמר ואחר רוח רעה לא ברעש ה',
מנשבת רוח ה' שני', ויצאני ברוח ה' וינהני ג', מנשבת רוח רעה שנאמר
ופרה מעליו וזה הרעה, מנשבת רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבראה
רוח דעת ויראה שני', ונכח עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה
ונבראה רוח דעת ויראת ה', מנשבת רוח נשים שני', רוח צפון
תחולל נשים, מנשפת רוח ברקים שני', ברקים למטר עשה מוצא
רוח טאותיות, מנשבת רוח משביר סלעים שני', והנה ה' עבר ורוח
נדולה וחזק [טפרק הרים ומשבר סלעים] מנשבת רוח משיכת מים
שני', ויעבר אליהם רוח על הארץ וישכו המים, מנשבת רוח חימה
ודאגה שני', רוח נדולה באה מעבר המדבר ונגע באربع פינות הבית
ויפול על הנערים, מנשבת רוח סערה שני', רוח סערה עשו דבורי
והשtan עומד בין הרוחות הללו שאין רוח סערה אלא השtan וכל הרוחות
הלו אין מנשבות אלא תחת בנפי הכרובים שני', וירכב על כרוב
ויעף וידא על בנפי רוח, ולהיכן חולבות הרוחות וככלות מלמד שמתה
בנפי הכרובים יוצאות ונופלות ברגל חמה שני', הולך אל דרום וסובב
אל צפון סובב הולך הרוח ועל סביבתו שב הרוח, ומרגל חמה
חוורות ונופלות בנחרות ובימים בהרים ובגבעות שני', כי הנה יוצר הרים
ובורא רוח, ומימים ונחרות חוותים ביישוב ומיישוב חוותות ונופלות
בעירות ובמדיניות ומשם נופלות לנן וממן נופלות לעדן שנאמר
מתהלך מן הרוח היום ובתוך גן עדן מתרבות ונשבות מצד זה
לצד זה ומתבושים מבשמי גן עדן ומרחקי עדן עד שנפרדות
ומתמלאות מריח בושם טהור וمبיאות ריח מרחקי ובשמי גן עדן לפני
צדיקים וחטאים יורשי גן עדן וען החיים לעתיד לבוא שני', עורי צפון
ובואי תימן הפחי גני יולו בשטו יכיא דודי לנו ויאכל פרי מגדיו.
אר' אל מטטרון מלאך שה חדר מרים כל, כמה מרכבות יש
להקב'ה, יש לו מרכבות כרוב שני', וירכב על כרוב ויעף, יל' מ

רוח שנא' וידא על כנפי רוח, ילוּם עב קל שנא' חנה ה' רוכב על עב קל, ילוּם עננים שנא' הנח א_ncי בא אליך בעב הענן, ילוּם טוב שנא' ראיתי ה' נצב על הטובה, ילוּם רבותים שנאמר רכב אלחים רבותים אלף שאנן, ילוּם האחל שנא' וירא ה' באهل בעמוד ענן ילוּם אוחל מועד שנא' וידבר ה' אליו מאוחל מועד, ילוּם כפורת שנא' וייטע את הקול מדבר אליו מעל חכפרת, ילוּם אבן ספר שנא' ותחת רגליו במעשה לבנת הספר, ילוּם נשרים שנא' ואשא אתכם על כנפי נשרים, ילוּם תרוועה שנא' עלח אלחים בתרוועה, ילוּם ערבות שנא' סולו לרכב בערבות בהה שמו, ילוּם עבים שנא' השם עבים רכובו, ילוּם חיקות שנא' והחיקות רצוא וושוב רצאים ברשות ושבים בראשות שהשכינה על רום ראשיהם, ילוּם גלגל שנא' ויאמר אל פנת לגלגל [וייאמר בא אל בינות גלגל] (יהוקאל י' ב') ילוּם ברוח קל שנאמר רכב על כרוב קל, ובשעה שהוא רוכב על כרחוב קל ומניח על נביו רnal אחת ועדין לא הניה רגלו שנייה סוקר שטונה עשר אלפיות עלמיות בסקרה וمبין ורואה באוכלפני וידעו בכל אלו ואלו עד שהניה רגלו שנייה על גבי שנא' סביב שטונה עשר אלף. (בסוף יהוקאל) ומניין שהוא סוקר בכל אלו בכל יום שנא' אלחים ממשימים הישקוף על בני אדם לראות הייש משכיל דורש את אלחים, יש ל"ט אופנים שנא' והאופנים מלאות [מלאים עינים] סביב, ילוּם כסא כבודו [קדוש] שנא' אלחים יושב על כסא קדשו, ילוּם כסא יה שנאמר כי יד על כס יה, ילוּם כסא כבוד שנא' ואראה את [ה'] יושב על כסא רם ונשא ילוּם כסא רם ונשא שנא' ואראה את [ה'] יושב על כסא רם ונשא ארדי אל מטטרון מלאך שהיה לטעה מהן יש אחד שר גדול ונורא גיבור ונכבד אלף ונערץ ישייש וועז, ואפניא ה' שטו שיש לו ששה עשר פנים ארבעה לכל צד וצד, ויש לו שטונה אלפיות ושבע מאות ושמים ותשעים מנין ששת ימות השנה שני אלפיות ומאה ותשעים ואחד (עי' בחקירתה) ושש עשרה לכל צד וצד, ואортן שתים עינים שבפניהם בכל אחד ואחד ברקים מכירות. ומכל אחת לפידים בוערות ואין כל בריה יכולה להסתבל בהם שכלי המסתבל בהם מיד נשרת, ורום קומתו מהלך שני אלפיות וחמש מאות שנה שאין כל עין בריה יכולה לראות ואין כל פה יכול לדבר בה גבורות

עווז אלא מלך מלכי המלכים הקב"ה בלבבו, ולמה נקרא שמו אפפניו
טפני שהוא מונח על האופנים והם מסורים בידו והוא עומד בכל
יום ויום ומשמש ומפאר וمعدן אותם ומסדר וטסל את מושחתם
ומטהיל את דוכנים וمعدן את דירותם ומרוחה את פניהם ומדשן
את מושבם והוא משכיבים ומעריב עליהם לילה יום לרבות את
תפארתם ולהגדיל את גאונם ולושותם מהיריים בשבה קונויהם
והאופנים כולם מלאים עינים מלאים בגפים עיניהם בוגדים בגפים
בגפים בוגדים עינים, ובבינייהם מבהיק אור באור נונה ישבעים ושתיים
בני טפרק קבועין על לבושים משמאל בלבד או"א וארבע בני ברכת
קבועים על כתף שכל אחד ואחד, זיו חולק באربع רוחות ערבות
בגיגל חמה שיזו חולק באربع רוחות העולם ולמה נקרא שמו (צדקה)
[ברכת] טפני שיזו דומה לمرאה (צדקה) [ברכת] ומקיפים להם סוכות
זיו סוכות זהר סוכות אור ספריר וברכת טפני מראות דמות עינים.
ארדי אמר לי מטטרון טש"ה למטה מהן יש שר אחד מופלא
ואדריך יקר גבור וערין אלוף ונגיד הדור ונכבד ונحمد וכולו מלא זיו
וכולו מלא שבח ונונה וכולו מלא זהר וכולו מלא אור וכולו מלא
יופי חמדה נדולה דמותו במלכים וגופו בנסרים זיו בברקים תוארו
כלפידים ויפוי בכזקים והודיע בנהלים הדרו בחשטיים נגהו באור נגה
מראהתו במאור הגדול נובהו כשבעה רקיעים ואור עפעריו באור
שבעתים ובין ספר על ראשו במלא עולם בווע עצם השמיים לטוהר
גופו מלא עינים בכוכבי השמיים שאון להם החק אין להם מספר ובכל
עין ועין בכוכב הנגה ויש מהם במאור הקטן ויש מהן במאור הגדול
מרקסליו ועד ארכובתו בכוכבי הברק וארכובתו ועד ירכותיו
בכוכבי הנגה ומירכחותיו ועד מתנייו במאור לבנה, וממתנייו ועד
צוארו במאור החמה, ומצוארו ועד קדקד ראשו באור לא נעדר,
ובתר של ראשו בווע כסא הבודה, שיעור של כתף מהלך המש
מאות ושתי שנים ואין מני זיו ואין מני זהר ואין מני נגה ואין
מנני מאור בעולם שאון קבועין באותו הבתר, ואותו השר שרפיאל
ה' שמו טפני שהוא מונח על השרפאים ושרפי להבה מסורים
בידו והוא עומד עליהם לילה יום ומלמד להם שירה ותלה פאר
עווזות לפאר למלכם בכל ציני שבח וקדושה. ומהם הם שרפאים

ארבע בנגד רוחות של עולם, וכמה כנפים יש להם שש בנגד ששת ימי בראשית, ובמה פנים יש להם שש עשרה פנים ארבע לבל רוח, ושיעורם של שופים ורומים כל או"א בנגד זו רקיעים, ושיעורם של כנפים כל כנפוכנף כטלא רקייע שיעורם של פנים כל פנים ופנים בפני מוזח טairoים כל אחד ואחד בוין בטהר הבוד שאפי' היה המקדש ואופני הוד וברכבי הדר אין יכולין להסתבל בו שככל המסתבל בו עינוי כהות מזו גדוֹל שעליו, ולטנה נקרא שם שופים מפני שהן שורפין פנקסאות של שטן, בכל יום ויום השטן יושב עם סמאל הרשע שר של ריטי ועם דמוֹא נ"א דומוֹא שר של פרט וכותב עונותיהם של ישראל על פנקסאות גנותנים אותו לשופים יודען ברוי הקב"ה שאינו רוצה שתתפל אומה זו של הקב"ה (ישראל) מה עושין שופים בכל יום ויום נוטlein אותו מיד השטן ושופים אותו באש יוקדת שכגד כסא רם ונשא כדי שלא יכנסו לפני הקביה בשעה שהוא על הדין ודין כל העולם בולוּ באחת [באחת].

א"ר ישמעה אמר לי מטטרון מש"ה למעלה מן השופים יש שר אחד מעולה מכל השירותים מופלא מכל השירותים רדוֹרייאן (דריוואן) ה' שמו שהוא על גני ספריז והוא טויז ומ比亚 דLOSEKOT של כתבים בספר הזכرونות בתוכו לפני הקב"ה והקב"ה נוטלים מידו גנותן אותו לפני ולפני הכהנים לקרות בב"ד הנadol שבמרום ערבות רקייע בפני פטリア של מעלה, ולמה נקרא שמו רדוֹרייאן (דריוואן) מפני שככל דבר ודבר יוצא ממנה מלאך א' ועומד בשירות של מלאכי השרת ואמורים שירה לפני הקב"ה בשעת הניע זמן לומר קדוש.

סדר עירין

א"ר ישמעה אמר לי מטטרון מש"ה למעלה מכל אלו יש ארבעה שרים החנולים עירין וקדישין שטן, רמיים ונכבדים נראים ונכבדים נפלאים ואדרין נדולים מכל בני עליונים ואין כמותן בכל שרי העליונים ואין בערךן בכל השירותים בולם שככל אחד ואחד שקוֹל בנגד כולם ומהויצתן בנגד כסא הבוד ועמידתן בנגד הקב"ה שזהר מהויצתן בזוהר כסא הבוד ויו דמותן מעין זיו השכינה חז מפארן מפאר השכינה ומשבחין בשבח השכינה ולא עוד אלא

שהקב"ה אין עושה דבר בעולמו עד שנמלך עליהם חלה
ואחר כך עושה דברו בעולמו **שנאי**, בנות עירין פתגמא וטאמר קדישין
שאלתא, עירין שנים וקדישין שנים, וביאד הן [איירין] עוטדים לפני
קב"ה מלמד שעיר אחד עומד לפני קב"ה מוה וקדיש אחד עומד מוה
ולעלם הן מגיהין שפליים והם משפליים נאים עדי הארץ והן
מנביהין שפליים עד מרום ובכל יום ויום בשמי הקב"ה יושב על כסא דין
ודין את כל העולם כלו וספריו חיים וספריו מותם פתוחין לפני כל
כל בני עליונים עומדין לפני ביראה בפחד ורעה, באורה שעיה
הקב"ה יושב כדין על כסא הפנים, לבשו לבן כמו שלג ושער ראשו
כמו צמר נקי ומעילו כלו באור נהיה. וכלו פלא צדקה כשריון והן
עירין וקדישין עומדים לפני כשיטרים לפני השופטים והם נושאין
ונותנין בכל דבר ודבר ונוראים את הדבר שבא לפני הקב"ה בדין
בעין **שנאי**, בנות עירין פתגמא וטאמר קדישין שאלתא מהם
פוסקים הדברים ומהם נוראים כב"ד הנadol שבערות, מהם שואליין
את השאלות מפני הגבורה ומהם נוראים את הדברים בננד למטה,
מהם מקימים את הגוזות באריון מתחת בעין **שנאי**, ואילו [ואילו]
עיר וקדיש מן שמיא נחת קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקציצו
ענפוחי אחריו עפי ובדרו אנבה, ולמה נקרא שם עירין וקדישין
שחן מקדשין את הנוף והנשמה בפולטות שלא [של"א] ביום השלישי
של דין **שנאי**, יחיינו טוימים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפני.

אר ישמעא אמר לי מטטרון משה שבעים שמות יש לכל אחד
ואהחד מהם בננד שבעים לשונות וכולם על שמו של הקב"ה
ובל שם ושם כתוב בעת של habitats על כתר נרא שעל ראשו של
מלך רם ונשא ומן כל אחד ואחד זיקוקים וברקין יציאן ממנה ומן
בל אחד ואחד קרני זהר מוקפין הימנו ומן כל אחד ואחד אורות
مبرיקות הימנו ומן כל אחד ואחד סוכות ואוחלות בינה מוקפים
הימנו, שאfillו שרפאים והחוות שהם גדולים מן כל בני העליונים
אין יכולם להסתבל.

סדר דין

אר ישמעא אמר לי מטטרון משה כל זמן ב"ד הנдол ישב
בromo ערבות רקייע חערום הגדולים שהם נקראים ה' בשמו של

הקב"ה וכמה הם השרים שבעים ושנים שרי טלכיות שבעולם חוץ מישראל העולם שהוא דבר בשבחו של עולם לפני הקב"ה בכל יום בשעת פתיחת הספר שביל מעשה עולם כתובים בו בענין שנאמר דיןיא יתיב וסופרין פתיחו.

אר' ישמעאל אמר לי מטטרון מש"ה כשהקב"ה יושב על כסא הדין עומד זדק בימינו והסדר בשמאלו ואמת בנגד פניו ובשעה שבאה אדם רשות לדון לפניו יוזא מדין [מדת?] החסר כלפי פניו ועומד לנגדו מיד נופל אדם על פניו מתיראין ומודעוען כל מלאכי הבלה טימינו בענין שני', והוכן בהסדר כסאו ויושב עליו באחת.

אר' יי' אמר לי מטטרון מש"ה כשבותהין לפני הקב"ה את הספר החזו אש וחציו שלחבת יוצאי מלפניו בכל רגע ורגע לעשות בהן דין רשותם וחרבו משתלתם מנורתקה שיזוה מבחיק ברוך והולך מסוף העולם ועד סופה וניצוצים יוצאים הייטנו בשיעור כוכבי רסיע שנאמר בוקח הרבה.

אר' ישמעאל מטטרון מש"ה בשעה שהקב"ה יושב על כסא דין אמת מלאכי רהמים עומדים לימיינו ומלאכי שלום עומדים טשmailto ומלאכי חבלה עומדים לקראתו סופר אחד למטה הימנו וסופר אחד לטعلا הימנו ושרפי בבוד סובבים באربع רוחות כסא בחומות של ברקים ואופנים סובבים להם בפלדים סביבות כסא הכבד וענני אש וענני לפיד מוקפין להם טימין ומשמאל וחירות הקודש נושאות כסא הכבוד מתחתיהם כל אחד ואחד שמונת אלפיים ושבע מאות וששת אלפיים פרוסאות, ומתחת רגלי החירות מושכות יווצאות שבע נהרות אש וכל נهر ונهر ארכו שלוש מאות וששים וחמשת אלפיים פרוסאות, ארכו אין הkr ואין מספר וכל אחד ואחד חווור בהן כמיין כיפה באربع רוחות ערבות רקייע ונופל וכלה למן מטעון לזבול וטזבול לשחפים ומשחקים לרוקיע ומרקיע לשמים ומשטים על ראש רשע שבניהן שני', הנה סערת ה' מה יזכה וסער מתחולל ערד'.

אר' ישמעאל איל מטטרון מש"ה פרוטות רגלי החירות מוקפים שבע ענני גחל, לפני ענני גחל מוקפין שבע חומות של להב ולפניהם מוקפין שבע חומות של לפיד ולפניהם שבע אבני אלגביש ולפניהם אבני אלגביש מוקפין סביבי שלחות ולבני סביבי שלחות עליות

סורה ולפני עליות סורה מוקפין חומות אש ומים, ולפני אותן טוקפים אומרים קדוש ולפניהם אומרים ברוך, ולאחריהם ערפל טוחר מוקפים נחל רתמיים ולפניהם מוקפים אלף מהנת אש ורבי צבאות להבחה, ובין מהנה למחנה ובין צבא לצבא ערפל מוקף בינויהם כדי שלא ישרפו באש.

סדר מהנות

אר"י אמר לי מטטרון מש"ה ארבע מאות ותשעים ושש אלףים רבבות מהנות יש להקב"ה ברום ערבות רקייע וכל מהנה ומהנה ארבע מאות ותשעים וששת אלףים מלאכים וכל מלאך רום קומתו כים הנדרול ומראה דמותו במראה ברק ועיניהם כלפידי אש וזרועותיהם ומרגלותן בעין נחוחת כלל, ושורי החיל עומדים בראש כל שורה ושורה ויש מהם אומרים קדוש ויש מהם אומרים ברוך, ויש מהם רצים בשליחות, יש מהם עומדים בשמשות בעניין שנאמר אלף אלף ישמישוניה ורבוא רבוון קדמוהי יקומו דין יתיב ספרין פתיחו, ובשעה שהניע זמן לומר קדוש בתרילה רוח סערה יוצא מלפני הקב"ה ונופלת במחנה שכינה ויחי סער גדול בינויהם שנאמר הנה סערת ה' חימה יצאה מתחולל, באotta שעה אלף אלף מהם נעשים [נעשים] לפידים א"א לוחשים א"א להבים א'אמן זכרים א"אמן נקבות א"אמן אש דולק א"אמן שלחבת א"אטן זיקוקין זוקקן א"אמן חשטלי אוור א"אמן שמקבלים על מלכות רם ונשא יוצר כולם ביראה ברות בזועם וחלהלה בפחד ורעיד ואחר' במחזרין למידתן הראשה להיות יראת מלכם לפניהם וכל שעה ושעה כדי שיוכנו לכם לומר שירה בכל שעה שנאמר וקרא זה אל זה ואמר.

אר' ישמעאל אל מטטרון מש"ה בשעה שטלאבי השרת מבקשיין לומר שירה עולה נهر דינור במטה אלף אלףים ורבי רבבות בה גבורות אש ומושך ועובד מתחת כסא הכהוד בין מהנות מלאבי השרת ונגידוי ערבות וכל מלאבי השרת יורדין תרילה [בנהר] דינור וטובלין את עצם באש של נهر דינור ואחר' בועלין ולובשים לבוש (מהחיק סמל ועתופי طفل) חשמל ועומדים באربع שורות בנגד כסא הכהוד

בכל רקייע ורקייע.
 א"ר ישמעאל מטטרון משיה בשעה היכלות עמדים ארבע
 מרכבות שכינה ולפni כל אחד ואחד עומדים ארבע מהנות שכינה;
 ובין מהנה למחנה מושך וועבר נהר של אש ובין נהר טוקפים
 ערפל טוהר ובין כל אחד ואחד עומדים עמודי גפרית ובין עמוד לעמוד
 מקיפין ועומדין גלגלי שלחבת ובין גלגל גלגל מרכבים [מקיפין]
 שביבי לפיד ובין שביב לשביב מקיפים אוצריו ברקים אחרי אוар
 בركים מקיפים כנפי סופה גנוו טורה רוחות מולות רעים זיקם

אחר זיקם מקיפים זועות.

א"ר ישמעאל אל מטטרון משיה בשעה שמלאכי השרת אומרים
 קדוש כל עמודי רקייעים ואדניה מרופפים ושערי היכלות וערבות
 רכיע מתרושים יסודי תבל ושחקים מזדעין וחדרי מעון והיכלי
 מכון מתחולים וכל טורי רקייע מולות וכוכבים נבהלים וגלגל חמה
 גלגלי לבנה נחפין ונטיים ממיטולתם ורצין לאחוריהם שנים עשר
 אלפיים פרטאות ומבקשות להשליך עצם מן השטים מפני רעמת
 קולם ורעש רוממותם וזיקוקים שיוצאים מפהם שני' קול רעט
 בגלגל האירו גנו עד שקורא להם שר העולם ואומר להם שתקו
 במקומכם ואל תתריאו שמלאכי השרת אומרים שורה לפני חכיה

שנאמר בדין ייחד כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים.

א"ר ישמעאל אל מטטרון משיה בשמלאכי השרת אומרים קדוש
 כל שמות המפורשות חקוקות בעט שלחבת על כסא הכבוד מפריחות
 בנסרים בשש עשרה כנפים ומקיפות וסובבות את הקב"ה באربع
 רוחות מקום שכינתו ומלאכי העבא ומשרתי להבה ואופני נבורה
 וכרוביו שכינה וחיות הקדש ושרפים ואראלים ושפדי ונגידוי [אש]
 אוכלה ומערכות לפיד וצבאות להט ושורי קדושים ושורי כתרים
 לבושי מלכות עשמי כבוד אביר [עוטפי כבוד יקר?] ותפארת אוורי
 אדרת חוגרי ניאות נופלות על פניהם שלשה פעמים ואומרים בשכמל'ז.
 א"ר ישמעאל אל מטטרון משיה בשעה שמלאכי השרת אומרים
 קדוש כתיקונו לפני הקב"ה יוצאי משרותי כסאו בשטחה הרבה
 מתחת כסא הכבוד וכל אחד ואחד בידיהם אלף אלפים ורבי רכבות
 כתרים של כוכבים מעין מראה זיו כוכב נגה וסוחרים אותן למלאכי
 חזרת ולשרים הנדולים אותן שאומרים קדוש שלשה כתרים אחר

על שם שאומרים קדוש ואחד על שם שאומרים קדוש קדוש ואחד על שם שאומרים קדוש קדוש קדוש ה' צבאות, ובזמן שאין אומרים כן בתקונו אש אוכלת יוצאת מפני אכבעו קטנה של המב'ה ונופלת בתוך טרכותיו ומרתלקת לארבע מאות תשעים וששה אלף ריבות הלקיים כנגד ארבע טחנות מלאכי השרת ואוכלת אותן בכת אחית שנאמר אש לפניו תלך ותלהט סביב צרייו ואה'ב פותה הקב'ה את פיו ודובר דבר אחד ובורא תהתיham כמותם הדשים עומדים כל אחד ואחד בשורה לפני בסא בבודו ואומרים קדוש שני וחרשים לבקרים הרבה אמונתן.

אד' ישמעא אל מטtron מש"ה בא ואראך authorities שנבראו בהן שמים וארץ authorities שנבראו בהן ימים ונחרות authorities שנבראו בהן כוכבים ומולות אופן הלבנה ונלגל החמה כסיל וכימה וכל טני מאורות רקייע authorities שנבראו בהן מלאכי השרת authorities שנבראו בהן שרפים וחיות authorities שנבראו בהן בסא הבוד ונלגלי הטרכבה אש"ב כל צרכי עולם authorities שיב חכמה ובינה דעה והשכל ענוה וישרות שבהן מתקיימין כל העולם כילו ולהלכתי אצלו ותפשני בידו והעלני בלבנו והראני authorities כולם שהן חסוקים בעט שלחנת על בסא הבוד וויקין וברקים יוצאים מהן ומגיטין את כל הדרי הערכות.

אד' ישמעא אל מטtron מש"ה בא ואראך איפה תלויים ברום חמים ואיפה אש לוחמת בתוך אבני אלגבייש ואיפה רעמים מרעיים בתוך מרומי עליון ואיפה להבה תלחט בתוך אש יומדת ואיפה קול טשמייע ברעם וברעיש והלכתי ותפשתי בידו והעלני בכנפיו והראני את כולם וראיתי מים תלויים ברום ערבות רקייע בשם יה אהיה אש'ר אהיה מהם יורדים נשמים ומרומים פני תבל שנאמר טפרי טעישך תשבע הארץ וראיתי אש ושלג ואבני מתלקחות אלו בתוך אלו ואין נזוקין בשם אש'ו אוכל'ה שנאמר כי ה' אלהיך אש אובלחה וגוי' וראיתי ברום שחams מבריקים בתוך להבי אש ואין נזוקין בשם יה יהות צור עולמיים שנאמר כי ביה ה' צור עולמיים וראיתי רעמים ומולות שמרעיים בתוך להבי אש ואין נזוקין בשם יד על כ'ם יה שנאמר כי יד על כם יה וראיתי נהרי אש בתוך נהרי מים בתוך נהרי אש ואין נזוקין בשם עוש'ה

שלוּם במרומיֹן שחוֹא עוֹשֶׁה שלוּם בֵּין אֲשֶׁר לְמִים וּבֵין רָוח לְעַנָּן
וּבֵין זָעַם לְוַיּוֹקִים.

אָרַד יִשְׁמְעוּאָל מִטְטָרוֹן טְשַׁׂה בָּא וְאָרָאָךְ נִשְׁמְתָן שֶׁל צְדִיקִים
שָׁנְכָרָאוּ וְחוֹרָוּ וְנִשְׁמְתָן שֶׁל צְדִיקִים שְׁעָדִין לֹא נִבְרָאָנוּ וְהַעֲלָנִי אֶצְלָוּ
וְתִפְשְׁנִי בַּיּוֹדוֹ וְהַוְלָכְנִי אֶצְלָבָסָא הַכְּבוֹד וְהַרְאָנִי אֶתְנוֹן הַנִּשְׁבָות שְׁנִבְרָאָנוּ
וְחוֹרָוּ לְהָם שְׁהָן מִפְּוֹרָחות [מִרְחָפִית] לְמַעַלָּה מִכְסָא הַכְּבוֹד לְפָנֵי הַקָּבָ"ה
וְאַחֲרֵיכֶם הַלְּבָרִתִי וְהַרְשָׁתִי אֶת הַפְּסֻוק הַזֶּה וְמַצְאָתִי בְּעַנִּין בַּיְתָה
מִלְּפָנֵי יְעַטּוֹף וְנִשְׁמְתָות אֲנִי עֲשִׂיתִי אֶלָּו נִשְׁמְתָות שֶׁל צְדִיקִים שְׁעָדִין לֹא
ニִבְרָאָנוּ בְּגַנְגָּה.

אָרַד יִשְׁמְעוּאָל מִטְטָרוֹן טְשַׁׂה בָּא וְאָרָאָךְ נִשְׁמְתָן שֶׁל רְשָׁעִים
הַיָּאָךְ הָן עוֹמְדִים [יוֹרְדִין] וְנִשְׁמְתָן שֶׁל בִּינּוֹנִים הַיָּאָךְ הָן עוֹמְדִין
אָמָר נִשְׁמְתָן שֶׁל רְשָׁעִים יוֹרְדוֹת לְשָׁאָוֵל עַל יְדֵי שְׁנִי מְלָאָכִי חַבְלָה
וְאֶלָּו הָן זָעַפְיָא וּסְמָכְיָא, סְמָכְיָא שָׁחוֹא עַל נִשְׁמְתָן שֶׁל בִּינּוֹנִים
בְּדִילְסָוְמָכָן וְלַטְחָרֵן מְהֻטהָא בְּרוּבָ רְחַטְיוֹ שֶׁל מַקּוֹם, זָעַפְיָא שָׁחוֹא עַל
נִשְׁמְתָן שֶׁל בִּינּוֹנִים [רְשָׁעִים] כִּדי לְחוֹרִידִין לְפָנֵי הַקָּבָ"ה מִדִּין הַשְׁבִּינָה
לְשָׁאָוֵל לְדוֹינָן בָּאָשָׁן בְּנִיהָנָם בְּמַקְלָות גַּהֲלִים, וְחַלְכָתִי וְתִפְשָׁתִי בַּיּוֹדוֹ
וְהַרְאָנִי אֶת כָּל בָּאָצְבָּועָת יְדֵי וּרְאִתִּי דְמָות מְרָאָה פְּנֵיהם כְּבָנִי
אָדָם וְנוֹפֵן בְּנִשְׁרִים וְלֹא עָד אֶלָּא שְׁווֹ דְמָות שֶׁל בִּינּוֹנִים דּוֹטִין בְּירֻקּוֹת
מִפְנֵי מְעַשְׁיחָם שִׁישָׁ בְּהַנְּזָבֵד עַד שִׁיטָהָרָוּ מְעֻזּוֹנָם בָּאָשָׁן, וְזַיְוּ דְמָות
נִשְׁמְתָן שֶׁל רְשָׁעִים בְּשָׁוְלִי קְדִירָה מִפְנֵי רֹוב מְעַשְׁיחָם חַרְעִים, וּרְאִתִּי
נִשְׁמְתָן שֶׁל אֲבוֹת הָעוֹלִים אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וַיָּשָׂרֵךְ צְדִיקִים
בְּשָׁמְעַמְדִין אֶתְהָם מִקְבָּרִיהם וְעוֹלָיִן לְוֹסִיעַ וּמִתְפָּלְלִין לְפָנֵי הַקָּבָ"ה
וְאֹמְרִים בְּתִפְלָה רְבָשָ׀ה עַד מַתִּי אַתָּה יוֹשֵׁב עַל בָּסָא כְּאֶבל שָׁחוֹא
יוֹשֵׁב בַּיּוֹם אֶבְלָוּ וַיְמִינֵךְ לְאַחֲרוֹיךְ וְאַתָּה נָוֵל אֶת בְּנֵיךְ וּמְנַלֵּחַ אֶת
מְלָכָותךְ בְּעוֹלָם וְאַי אַתָּה מְרַחֵם עַל בְּנֵיךְ שְׁמַטְשָׁמְזִין כְּעַבְדִּים בֵּין
אוֹהֶה"ע וְעַל יְמִינֵךְ שָׁחוֹא לְאַחֲרוֹיךְ שְׁבָה נְטִיתָה וְטְפָחָת שְׁמִים וְשְׁמִי
הַשְׁמִים אֵי אַתָּה חֹמֵל, בָּאָוֹתָה שְׁעָה מִשְׁבֵּב הַקָּבָ"ה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
מֵהֶם בְּלִבְדֵי וְאָמֵר מִפְנֵי רְשָׁעִים הַלְלוּ שְׁהָטָאוּ לְפָנֵי בָּךְ וּכְךָ כַּשְׁעָוֹן
לְפָנֵי בָּךְ וּכְךָ וּכְשָׁפְשָׁעוֹ לְפָנֵי בָּךְ וּכְךָ וְהַיָּאָךְ אֲנִי יְכֹלֵל לְהַושְׁעֵעַ אֶת
בְּנֵי מִבֵּין הָאָוֹמוֹת וְלְגָלוֹת מְלָכוֹתִי בְּעוֹלָם לְעַנִּי הַגּוֹיִם לְהַוְשִׁיעַ אֶת
אֶת יְמִינֵי הַגְּדוֹלָה נְוֹפָלָת וּמְפָלָת עַל יְדֵם, בָּאָוֹתָה שְׁעָה קֹרֵא אָוֹתִי

ואומר לי מטטרון עבדי טול את הספרים ונראה את מעשיהם
ונמצאים שלשים ושש כריות של רישׁו ורישׁ עברן ועוד שעברנו
על כל אותיות של תורה וכל ישראל עברו תורהך על תורהך לא
נאמר אלא תורה שעברנו מלאך ועד תז' על שלשים ושש כריות
בכל אות ואות מיד בכה אברהם בפני עצמו יצחק בפני עצמו
יעקב בפני עצמו ואח' אמר להם הקב'ה אברהם אהבי יצחק
בחייו יעקב בכורי עכשו איני יכול להושיען טבין אמות העולם
מיד בא מיבא שום של ישראל צווה וכוכה בקהל נדול בטה טנא
לטה ה' תעמוד מרוחק.

אד' ישמעא אל מטטרון בא ואראך פרגונד של מקומות שהוא
פרוסה לפניו הקב'ה שכדורי דורות העולם וכל מעשי דורות העולם
בין שעשו ובין שעשו עד סוף כל הדורות הקוקין בו והלכתי והראנני
באצבעות ידיו כאב שהורה לבנו אותיות של תורה וראיתי דור
ודור ורוניהם דור ודור וראשיהם דור ודור ושומריהם ונגשיהם
וטורקיהם ופקודותיהם ושפטייהם ושותרים ומלאדים ועוורייהם
והטידיהם וגנדייהם והוריהם והכמים וראשי מדושיםם וראשי
ישבותיהם דור דור וקציניהם ונשיאותם ואלופיםם דור ודור וקניהם
דור ודור ומנגניםיהם וראיתי אדם ודורו מהשבותיהם ומעשיהם
מתושלח ודורי מהשבותיהם ומעשיהם נח דור המבול מהשבותיהם
ומעשיהם שם ודורו מהשבותיהם ומעשיהם נמרוד דור הפלגה
אברהם ודורו מהשבותיהם ומעשיהם יצחם ודורו מהשבותיהם
וממעשיהם יעקב ודורו מהשבותיהם ומעשיהם יוסף ודורו מהשבותיהם
וממעשיהם שבטים ודורו מהשבותיהם ומעשיהם עטרם ודורו
ומחשובותיהם ומעשיהם משה ודורו מהשבותיהם ומעשיהם אהרן
ודورو מהשבותיהם ומעשיהם מרים ודורה וגוי עלי וגויALKNA
וגוי שטואל וגוי שאול וגוי, דוד וגוי שלמה וגוי מלכי יהודה וגומר
מלך ישראל וגוי מלכי אמות העולם וגוי רוזני ישראל וגוי אלופי
ישראל וגוי אלופי אמות העולם וגוי עשו ר' ישראל וגוי עשו ר' אמות
העולם וגוי חממי ישראל וגוי חממי אמות העולם וגוי נשיאי ישראל
וגוי נשיאי אמות העולם וגוי ראשי ישיבות ישראל וגוי ראשי אמות
העולם וגוי אנשי שם ישראל וגוי אנשי שם אמות העולם וגוי דין
ישראל וגוי דין אמות העולם וגוי מלמדי תינוקות ישראל וגוי

טלידי. תינוקות של אומות העולם וגוי מלייצי ישראל וגוי מליצי אומות וגוי נבייאי ישראל וגוי נבייאי אומות וגוי וכל קרב ומלחמה שאומות העולם עושין עם ישראל בימי טלכותם וראיתי משיח בן יוסף ודורו וכל מעשיהם שעושין שם אומות העולם. וראיתי משיח בן דוד וכל קרב ומלחמת מעשיהם וטפלוותיהם שהן עושין עם ישראל בין לטובה ובין לרעה וראיתי את כל קרבות ומלחמות שנוגן עושין לימות המשיח וכל מה שהקב"ה עשה עליהם לעתיד ומגנו לבא ושם פרנסי הדור וכל מעשי הדור בין שבישראל בין שכנות העולם בין שעשו בין שעושים לעתיד לבא עד דורינו דורות עד סוף הימים על פריגוד של מקום ואני ראי עני את כולם ולכטוף שרائي פתחתי פי ואמרתי בשבחו של מקום באשר דבר הטלך שלtron. וגוי שומר מצוה לא ידע דבר רע וגוי ואומר מה דברו מעשיך ח' ואומר מה נדלך מעשיך ח'.

אר' אל מטטרון רוחן של כוכבים עמוקים ברקיע וכל לילה ולילה באטו (?) של מקום והיכן הם הולכין והיכן הם עומדים הולכתי אצל ותפשני והרاني את כולם באצלות ידו והן בגצו של הלהבת מרכבותיו של מקום מה עשה מטטרון משה באותה שעח חכה כפו על כפו והפריה את כולם ממקומם מיד פרחו ממקומן בכני של הלהבת ונלו וכסוי בארכע רוחות כסא המרכבה והניד לי כל אחת ואחת את שמותם ואת בניים שנא' מונה מספר לכוכבים לבולם שמות יקרה מלמד שהנינה הקב"ה לכל כוכב וכוכב שם וכולם נגנסין במנין על ידי רהטי המלך ברקיע השמים לשמש את העולם וויצאן במנין لكلם את הקדוש ב"ח בשירים ובתשבחות בעני שנאמר השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידו מגיד הרקיע ולע"ל הקב"ה עוזרן (?) שנאמר חדשים לבקרים הרבה אמוןתך אין [זהן] פותחין את פיהם ואומרים שירה ומה שירה אומרים שנא' כי אראה שטיך וגוי.

אר' ישמעאל אל מטטרון בא ואראך נשפטן ורוחן של משרתים שנופם נשרפים מאשו של מקום שהן וויצאן באצלעו קטנה והם נעשים נחלים של אש בתוך [נהר] דינור ורוחן ונשפטן היו עומדים אחורי השכינה כל זטן שמלאכי השרת אומרים שירה שלא בזמנה שלא בראו ושלא כהונן הרי הן נשרפים וЛОחתין באש של קונויהם

ובלהב של בודאיין במקוטן ורוח סערה מנשבת עליהם ומשלכת אותן לנهر דינור ונעשה שם הרי הרים של נחלה ורוחן ונשماتם חזרת לבוראן ועומדים כולם אחר קונויהם, והלבתי אצלו ותפשמי بيדו והראני את כולם נשמתן של מלאכים ורוחן של טשרטים שהן עמדות אחרי השכינה, מיד עברה סערה וחומות של אש מקיפות להן, באותה שעה פתח לי מטטרון שעריו החומות של אש שהן עמדות בתוכן אחרי השכינה ומיד נשאתי את עיני וראיתי אותן של כל אחד ואחד דמותן של מלאכים וכנפייהם בעופ מעשה שלhalbת פעולות אש יוקדת, באותה שעה פרתתי את פי בשבחו של מקום ואמרתי [גדולים] מעשי ה' גו'.

ארדי אמר לי מטטרון בא וראה יד ימינו שהיא נשלחת לאחרי חרבן בהט"ס שכלי מיני זיו מאורות מבחוקות מטנה שבנה נבראו תשע מאות וחמשים וחמשה רקיין שאפי' שרפים ואופנים אין רשאין להסתבל בה עד הגעת יום תשועה לבא, והלבתי אצלו ותפשמי بيדו והעלני בכנפיו והראני אותה וכל מיני שבך דנה ותלה שאין פה יכול לוטר שבחה ואין עין יכולה להסתבל מפני רבותה ותשבחתה ויקרא וכבודה ותפארתה אלא שכלי נשמתן של צדיקים שהן זוכין ורואין בשמחתה של ירושלים הן עמדות אצלה ומקלשות לפניה ומקשות רחמים מלפניה ואומרים שלוש פעמים בכל יום עורי עורי לבשי עוז ורוע ה' עורי גנו' ובגעין טוליך ליטין משה ורוע תפארתו, באותה שעה הייתה בוכה ימינו של המקדש ב"ה ומושכות יוצאות המשה נהרות של דמעות מהמש אצבעותיה וגופלות לתוך ים הנדול ומרעישות את העולם בעניין שנאמר רוע התרועעה ארץ פור התפורה ארץ נוע תנוע ארץ כשבור והתנדזה כמלונה, הרי המש פעמים כנד המש אצבעותיה של ימינו הנדולה וכשרואה הכב"ה כי אין צדק בדור ואין חסיד בארץ ואין צדקה בידי אדם ואין איש ממש ואין טפניע בשמואל שימוש רחמים טפנוי המקום על התשועה שיזהר אותה לפני לעשות בה תשועה לישראל מיד זכר הקב"ה צדקתו וחסדו ורhamיו של עצמו ומושיע לעצמו את רועו הנדולה ותסנוך לו כל צדקתו בעניין שנה' וירא כי אין איש ממש שהיה מבשך רחמים כמה פעמים במדבר על ישראל ובטל את הנזירות טעל ישראל וכי אין טפניע בשמואל שפגע בחב"ה

וקרא וענה לו ועשה לו הקב"ה רצונו שאפלו שלא נראה בעין שנאמר הלא פציר חטם היום אקרא אל ה', ולא עוד אלא שנזדון לו למשה שנאמר משה ואחרון בבחניו ושםואל בקרוא שמו וננו' ואומר אם יעמוד משה ושםואל לפני ותוישע לו זרועי אוטר השב"ה באotta שעיה עד אימתי אצפה לבני לעשות הצדקה תשועה לזרועי אני בשביבי ובשביל צדקה וזכותי אושיע את זרועי ואצל את בני טבין אומות העולם שנאמר למשני עשה כי אין איחל. באotta שעיה מנה הקב"ה בעולם זרעו הנדולה ומראה לה לאומות העולם כרחבו של עולם ותואר זיה כזהר המשם בגבורתו בתקופת תמוז מיד ישראל נגאלין מבניין ונראה להם משיח שייל' אותן לירושלים בשמחה ולא עוד אלא אוכלי מלכות ישראל עם משיח מרבע רוחות העולם ואין אומות העולם אוכלי עמם זה שנה' חשפ' ה' זרוע קדשו לעוני כל הנויים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו ה' בدد ינחנו ואין עמו אל נבר' ונאמר והיה ה' למלך על כל הארץ.

סליק ספר היכלות ונקדא ג'כ ס' חנוך

ועתה נתחיל להדריט שני כתבי ירות ישוניים מהר, אי' בחצי העמוד למטה המתחיל הלכות הנסא, והב', בחצי העמוד למטה רק חסר התחלתו והוא מהכ"י עצמו שהורפסנו "המרכיבה רבה" ותחיכלות, עכ"ם שניהם מדברים טהמרכבה וכסא הכהן, ושיעור קומת, ומלאים דבריו רוז'ל ועי' בהקדמה ע"ד השינוי נוסחות ומי מחים וαιזה תיקונים בהגיטריות; והבונה למה שכותב בהכ"י "שביצית וכו' ברו"ן כנפים" עי' *) תרגום יב"ע ורוצ'ל יחזקאל א' וזוהר רע"ט ח' ג' ר' ב' ות"ז תי' יוד ור' בחוי בט' ציצית וכפרוי ע"ח שער ציצית ובס' רזיאל ד' ט'ז תראה שהציצית שבד' כנפות (שהם כפול שטונה) הם נגד רג'נו' כנפי החיות ואכט'ל.

*) לעיל דף ז' ע"א וכ"כ

הלכות הבסא

בפסא כבוד מרים מראשון מקום מקדשינו, מלמד שכסא הכבود נברא קודם העולם והקב"ה יסדוחו על שבעה נהרות, והיאך נברא הבסא מלמד שהראיה הקב"ה זהרו על המים ומוננה אורה הנдол והנורא לאין חקר ושיעור הגניה זהרו מתוך המים וטחוך אותו זהר יצא האש וטחוך האש חקק וחצב בסא הכבוד, והאופנים לא רצתה לעשותם מ氣ו הנдолה פן יהיו נלחכים כמו שנעשה במעשה אליהו זיל, וכתיב בורסיהו שביבין דינור כלומר בסא הכבוד נברא משביבין שבאו ממן המים ועל בן לא אמר מכורסיה שביבין דינור זובר לדבר נכון בסאך מאו מעולם אתה וטפיך לי' נשאו נהרות ה' נשאו נהרות קולם, הבסא באש ספרית שנייה כטראהaben ספריר דמות בסא, ומלאך שראה דניאל יותך מיהוקאל שביהוקאל כתיב דמות בסא, ובDaniel כתיב בורסיה שביבין דינור מלמד שראה ממש

(חסר) שביציות ואין רשאים לשורר ברו"ן כנפים עד שיטימו ישראל תפלתם שני' ברו"ן ייחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלחים ברו"ן פי ברנו' אין רשאים עד שכוכבי בקר יטימו עשות בו בטובבים פנים בפנים לבסא דמות רכיע בראשם נתוי לבסא פי' כשמתקרבים ומשימים פנים בפנים דכתבי הוברות אשה אל אהותה כנפיהם לא יסכו בכלכם איש אל עבר פניו ילכו דמות רקייע בראשם דכתבי' ודמות על ראשו החיה רקייע בעין הקרה הנורא נתוי על ראשיהם מלמעלה וחיות אש אדמדמת שני' מראיןן בנחלי אש ומן החיות עד לבסא שלשים רבוא פרסאות ועגלה הולכת למטה מן החיות ומגינות עד לבסא ולשם ארבעה מדורקים וטרגול בסא הכבוד עד מקום מושב מ' אלפיים רבוא פרסאות ושםו המתقدس שם. ובין כל כנף ובנפ של להיות י"ב רבוא פרסאות והוא בעין הקרה וכן סביב בסא וממעל לרקייע כטראה דמות בעין הקרה דכתבי' בעין הקרה הנורא כטראהaben ספריר דמות בסא דכתבי' וממעל לרקייע אשר על ראשם כטראהaben ספריר דמות בסא וזה היה עטרה של החיות שהיא הולכת בין הרקייע למעלה ומטרון מושר שלושת אלפיים כתרים להיות הקודש

דניאל ביוhookאל כתיב מראה האופנים ומעשיהם ונ"ז ובדניאל ברחב נלגלויהו נור דליך ולא כתיב כורטי' אצל ברסונ לפי כשננהה הקב"ה על הכסא מיד שביבין דenor נגיד מן קדמוהי מלמד שכסא הכבוד טcen על המים רבים שנא' נכון כסאך מאז וכתיב בתורי נשאו נהרותה. וכל מקום ששכינה שם מים שנא' ומעין אביה ד' יצא הנחל הנדול היורד מן ההר ונهر יצא מעדן כי עטך טkor חיים באורך נראת אור ועל כן יש לכל טהרתו במים כתיב בדניאל לבוש ושער לא דבר אלא בזכות ישראל כתלן היור ועמר נקי על שם אם יהו הטעיכם שנים כשלג ילבינו כורטיה שביבין דenor לא נכתב אצל ברסונ שלא תאמיר שלשה כתאות חן ועוד מהו לבושה ושער רישיה כדי לזכור לישראל כך הכסא שביבין דenor לזכותן הקב"ה הוא מלך ישב על כסא מלא משש מעלות וכן עשה שלמה ע"ה ששה

ושלשה פעמים כורע ומשתתח לפני כל אחת ואחת. זועות בלי ליאות מהילה כסא. השות ברכוא ושוב מריעשות כסא. פ"י מזועים מהיל מן הפחד ומה פחד יש להם כי בשעה שהקב"ה מדבר או מדבר מטטרון אשר הנדול אש הרישות וגוטן באזנים כדי שלא ישמעו דברו וטזה מתפחין שלא ישמעו לעולם ומזועים ברכוא ושוב זה לשון מהירות פ"י שרצים בשליחותם כמו שאדם רץ בשליחותו ושוייב בנימטריא שדי' ובגימטריא אנגר"סמי פ"י לפני רצים ושבים מריעשות כסא פ"י שאו טומרים בקהל רעש סביב כסא. טסות כברק לא מזועות הוד כסא יודעות כי בכל מקום לא יכול דמות כסא. טסות טלשון שט שהם שטיפ כבוק פ"י א"ר יוחנן כאור היוצא מן חבשן שיווצה ונכנס שנאמר והחיות רצוא ושוב במראה הבוק לא טזיות הוד כסא פ"י כאדם שקשר רצואה ברgel של עוף ועוד שהרצואה בידו העוף הולך וכשהוא לו יותר אז מושך העוף אצל ואין מזועין את הכסא ממקומו והחיות חזורים בעצם כי הם יודעים כי כל מלם לא יכול מקום כסא פ"י שהם יודעים שבשים מקום אינם יכולים לווזו אותו על כן חזורים בעצם סביב כסא וועלות בין גשר לגשר ובאבק עשן וברוח זה לטעלה טזה כל אלה אבק רגליו א"ר ישמען כמה שיעוב בין גשר לגשר אמר לו בין גשר לגשר

מעלות לכסא ועוד עד ששה שעות יושב הקב"ה בדין שלשה בום ושלשה בלילה ובננהן נאמ' רם א' ונשא ב' שוכן עד ג' וקדוש שמו ד' מרים ח' וקדוש ו' (ישעיה נ"ד). כסא בחילוף אתיות אל ב'ם דלאת בא ללמד כי יש דלת תחת כסא הכבוד וטשם מקבל תפלה בעלי תשובה שניא' שובה ישראל עד ה' אלהיך שובה הדיל ישראל דלית ע"ד דמיית הרוי דלת (צ"ע) טלק יושב על כסא דין בכיוול טלק להפוך כלומר מכלים פני החיבורים בדין מלשון בלם'ה והפוך וקרי המליך למפרע בלם'ה ונקרא מלך ..... כל אותן נקראות שתים לבד הלמד שנבואה על כולם לפישתמלך יושב לטعلاה מן הכל ואין שני לו מלך בני תשעים מלמד שאין הקב"ה שורה שכינתו בפחות מתשעים אלף רכבות מלאכים ותשעים אלף רכבות כסאות והמלך שלמה תשעים אלף כפות היו לו ותניא

חמשה עשר רבוא פרסאות ובירידתן שנים עשר רבוא פרסאות בין נהרי אימה לנחרי יראה שנים ועשרים רבוא פרסאות בין עני נחומה למרכבה ארבעה ושמונים רבוא פרסאות בין מרכבה לכרכבים מאה שמונה וארבעים רבוא פרסאות בין כרכבים לאופנים כדי רבוא פרסאות בין אופנים לחדרי חדרים כדי רבוא פרסאות בין חדרי חדרים לחיות הקדש ארבעת אלפיים רבוא פרסאות נוראות נושאות והם נשואות עם כסא כי הכסא עומד עליו ועל כן חיית סבור שהכטא היה שוכבAuf'ם הם טנוישאות עם כסא נוראות בנימטריא בסת'ר וזה שם הקב"ה מלמד שהוא תופס הבטא בסתר שבלי טי שרואהו סבור שהכסא שוכב עליה חיות והחיות תופשי איתו. בסת'ר בנימטריא אבראיו וזה שם הקב"ה מלמד שהוא יושב בסתר למטה ואין שום בריה יכולה לראותו. סובלות מתחת ורעות עולם בכסא פ' אותן היו קשורין היו סובלים מתחת ורעות עולם וסובלין שהעמוד שעמדו צדיק קשור בו ולאחר מכן קשור בזורע של מטטרון ומזרעו לזרע הקב"ה והוא מתחת ורעות שהיא למטה והרעות למטה כדאמ' תניא א"ר יוס' (הנינה י"ב ב') אויהם להם לבריות שרואין ואין יודען מה רואהי הם עומדים על הארץ והארץ על המים שניא' לרוקע הארץ על המים והמים על הרים שניא' על הרים יעדמו מים והרים על רוח שניא' כי הנה יוצר הרים

ר' ישמעאל אומר תשעים אלף כתדראות של זהב היו סביב' הכסא של שלמה הע'ה ושם יושבים החכמים ותלמידיהם ופחות וסגנים וכחנים ולויים ושבועים כתדראות ננד הכסא לשבעים טנהדרין ושני כתדראות ננדו אחד לנדר החוויה ואחד לננתן הנביא וכסה ליטינו לבת שבע אמו; אמר ישע' ע'ה ואראה את ה' יושב על כסא רם ונשא מלמד שהכסא באיר העולם ומזה שכותוב ה' בשמות הבין כסאו לפיו שהכסא מכוון מכל השמים בעובי הרקיעים וטרוב וזהר נראה כאלו כסאו בכל אחד ואחד אבל אין הילנא כי אם אחד. ומה שיש בתפלה לקדש. שבעה כסאות הם בערכות כסא הנורא. בمبון כסא המלוכה בمعון כסא הצדיק. בזבול פסא הקדש. בשחק כסא הגאות ברמיע כסא הנבורה. בשימים כסא הנדולה ומזהר כסא רם ונשא כלם. שהרי יש כסא למטה טן הארץ ותחלתו מלאה הארץ. ובכרייתא דמעשה

ובורא רוח ורוח בסערה. שנא' רוח סערה עושה דברו וסערה תלואה בזועו של הקב'ה שנא' ומטהו זרועות עולם. זרועות זהו לשון רבים לפי שהולך הסערה לאופן המרכיבה ומאופן המרכיבה הולך וקיים בזועו של יופיא ומורעולזרעו הקב'ה על כן אומרים יופיא בנימתי אופין מלמד שמן האופן וקיים בזועו של יופיא זה מטטרון; וכן עומדים העמודים הלוייתן עומדים (עי' בהקדחה) בתוך מימיים אוקיאנוס כדג קטן בתוך הים ומימי אוקיאנוס שרויין בימים התתתוניים בمعنى קטן בתוך הים ומימי התתתוניים שרויין בתוך מימי בראשית כمعنى קטן בתוך הים ומימי בראשית בתוך מים הבוכים כمعنى קטן בתוך הים ומים הבוכים תלויין ועופדים לטעלה טארץחתתינה א"ר שמעון בן גמליאל כשהחלק הקב'ה את מימי בראשית מהן לקחן לטעלה ומהן הורידן למטה ואוthon שהורידן למטה היו בוכין ואומרים אווי לנו שלא זכינו לעלות למים להיות לפני הקב'ה אמרו כלום יש לנו אלא סערה אחת בלבד נאחו בסערה ונעללה למרום והעיוו פניהם והרגיש הקב'ה עליהם וכבשן למטה תחת רגליו בדכת'י כה אמר יי' הנוטן בים דרך ובמים עזים נתיבה נוער בים זיבשחו ארץ התתונת קשורה בסערה ותלויה בכפת אדמה אדמה קשורה בסערה ותלויה בכפת הרבה וחרבנה קשורה בסערה ותלויה בכפת ארקא ואראקה

בראשית (ע"י בהכרעה), בארץ התחתונה יש בה חיים - הקדש ואופנים וכסא כבוד הדום רגלו של אדון [העולם] שנא' השמים כסאי הארץ הדום רגלי כשם ששכינתו למעלה כך שכינתו למטה שנא' סבב. י"ח אלה וטה שכותב כורסום לא שהם שניים אלא שיש מקומות ידועים בכסא, פעמים כשבדבר יוצא הדבר לטורה ופעמים לרוח אחרת ופעמים לכל רוחות כי במקום שדיבור הרחמים מפוץ אין יוצא ממש דבר הדין כי מקום הכסא קצטו נבוה במקום אחד שנא' יונגה ח' צבאו במשפט, עליה אלהים בתרועה בדיין ח' בקול שופר ברחמים, כאלו היו הכסא נחלה ועוטר בנבוחו של עולם רם ונשא באוויר, וכנgado בכל רקייע ורמייע חוקם כען כסא והוא השמים כסאי בשמים הchein כסאי, ואלו לא נבראו קודם העולם, אלא העוטר באוויר והוא כסא המשפט ותוכו חלול כען ארון ויש לו נגלים חיים

כשורה בסערה ותליה בכפת יבשה ויבשה בכפת תבל ותבל בכפת חلد וחולד בכפת וילון וילון בכפת הרקיע וחרקיע בכפת השחקים ושחקים בכפת זבול וזבול בכפת מעון ומעון בכפת מכון ומכון בכפת ערבות וערבות קשורה ותליה בורועו של היב'ח ארץ התחתונה קשורה בסערה ותליה על עמודי השטל ועמודי השטל תלוי על אוצרות שלג ואוצרות שלג תלוי על הרי ברד והרי ברד תלוי על מים של אש ומים של אש עומדים על תחום שנא' תחום אל תחום קורא ל科尔 צנוריך למעלה מים ומים על חרבה וחרבה על יאוריהם ואנמים שנא' נתנו יאורים חרבה למעלה מהרבה ושהן למעלה מתחו ובחו למעלה מתחו ים למעלה מים מים על מים ארקא וארקא יש בגהינם שערי מות שערי צלמות באר שהט טיט היון ורישים שבארקה מלאכי האשרת עומדי' עליהם ושותרים נשמתן שלא יאבדו שנאמר כדנא תימרין להונ אלהיא די שמייא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומתחות שמייא אלה שבעה מדוריין בגהינם ובכל מדור ומדור יש בו שבעת אלפיים בתים ובכל בית ובית שבעה אלפיים פתחים ובכל פתח ופתח שבעת אלפיים שוקרי ובכל שוקך ושוקק יש בו שבעת אלפיים חוריין ובכל חור וחור יש בו שבעת אלפיים עקרבים וכל עקרב ועקרב יש בו שבעת אלפיים ושנים אלפיים כדי מרה וכולם שמורים

ומוקף מזוהר מאורות נתן סביבות הוא א/or שנברא ביום ראשון והדיבור יוצא טפי הבוד ומתקבלת בבית.... בטו איפה רוחב באטצע וקצר בסוף והוא בת קול ונקרא כן על שם האיפה והבאת לפיה שכורסוי: שביבין דנור לבושי כתלן חיזר למור בין חטימות אש אכלה לדין מלאכי השמים לכך חשתת מים עבי שחקים לקרו החטימות; כסא הבוד קצרו סקיפו מהיצת הרקיע והכסא מצחו בעובי הרקיע וועל להטעה, ולא טמע בנובה אלא אצל הנובה והכסא אינו [צ'ל הו] במקום מושפע שנובה הרקיע, כמו באדם התפילין אין בגובה הראש אלא קצת למטה עם המוח בטו שוכנת הנשמה כמו ירושלים שאינה במקום נובה בעין עITEM אלא למטה מעט-שנא ובין כתפיו שכן וכסא הבוד על שלשה מעלות באבן שתי על נ' אצבעות ולכך עשה בצלאל נ' ארון ועל כן עז זמרת וזה א'

לטינים ולמלשינים ולטורים ולרשען ישראל עתירות זו כת-כשתעל תרפינה בנה כסא. פ' תפלתן של ישראל זו ישראל שנקרו עמו זו קנית. תפלתן של ישראל כשתעל לפני הקב"ה תרפינה פ' מתלהשים ולמה כי שמעיא השר משמשם ואינם רשאים לומי ברנו' בנהיהם עד-שתעה תפלתן של ישראל זה שם חוצא משמע ישראל לפני הקב"ה פשעים אם עצמו תשיקות כסא, פ' תפלחנו נושת את המפומות תוכור ותמהול צורר ישtein פ' מלך כשרוצה לשטן את ישראל. פרשו ענן כסא, פ' תתקן שיהא ניכר ענן לפני הכסא כדי שלא יהיה ניכר לשם, ואם תאט הלא מלך היה יכול להשטיין עליינו, גם שטן הוא בהאטרי הוא שטן הוא מלך המות הוא עז הרע, קול שופר לעת יעל מאהו פניו כסא, פ' כשהאננו תוקען או הולך הפלול ומאהו פניו הכסא והולך תחת מראותיו של הקב"ה, ותדע כי שופר בנימטריא שר הכסא, ובנימט אלhim שר ובנימט אב אחד שער, כי יש דלת למטה לבא ובשהקב"ה מקבל תפלותינו או הולך ופתח אותו דלת והתפללה נבנתת לפני הקב"ה, על כן פירש אותו כסא אלhim כשמיחדיםשמו או פותה השער ומתקבל תפלותם, כסא באלו'ם דלת מלמד שיש דלת לכטא, דלת בנימטריא דפדרוון בנימט בלבת, וזה שם של הקב"ה מלמר בשחו-פotta בעצמו את

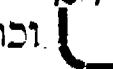
בתורה וא' בנכאים ונ' בכתביהם וכנידן נ' תפלות ביום ושלש פעמים אומרים תהלה לדוד, ושלשה מבחן לשbethך פעלת, מבחן לשbethך עולמים [חסר וצ"ל ומכון לשbethך וגוי דה"ב ו. ב.] ונ' והנה ה' נצב עליו, ויעל אליהם מעל אברהם, ויעל מעליו אליהם, ולפי שיש שלשה מעלות לבסא אמר נ' פעמים יחזקאל הנביא ע"ה דמות כסא ועל דמות הכסא, דמות כטראה אדם עליו מלמעלה ודניאל אמר בורוסון בורסי' שחם שלשה: ושלשה פעמים דינה יתב, ורינה יתב [צ"ל יחב] ודינה יתב, ושלשה עתיק יומין, עתיק יומיא, עתיק יומיא ושלשה כתות לפניו א' אלף-אלפין-ישטשונה ב', ורבונא רבונן קדמוהי יקוטון. נ' הייש מספר לנודוי, ושלשה כתות של מלאכי השורת אמורים בבב' יום כי ק' ק', ושלשה פעמים כתיב אני לדודי ודודי לי, דודי לי ואני לי אני לדודי ועלי תשוקתו ה' לו לומר "ואלי" תשוקתו, מי ועלי"

הדלת וכשהקהל ניכנס או בלבת אש כל סביכיו והקהל הולך להקב"ה בין עיניו וכשבכר עליה הקול אוapiro של יצחק פורה לפני הקב"ה ותדע קרן בנימ' עפר, פי' כי הקול בשહולך למעלה או לוחט ממש טן האש של מעה וחולך על עיניו של שטן ושרפו ומערבב אותו ערבות בנימט' אדריגנון והוא שם של שר הפנים והולך ומסיעו לקול ודווחה למטה, וכי ממנה על התקיעות כי על כל התקיעה מלאר מטונה ומוליכה לפני הקב"ה, על התקיעה ראשונה ממונה שרת' והוא סנדלפון (ע"י בהקדמה) ותדע כי התקיעה בנימ' שרת' ובנימט' תפילין מלמד שמוליך את הקול של שופר על ראש הקב"ה במקומות תפילין ומתהן עטרה מהם. ובנימט' פסחים וזה שם של הקב"ה ומלמד שהתקיעה חולכת לפני הקב"ה והקב"ה מתקנן כמיין פסים מעלים ומעטר את עצמו שברים בנימט' מרומיرون ובנימ' בנשר וזהו שם של הקב"ה ומלמד שהקהל מבה בין חיות הקדש ועלה יוושב על ראש המזבח, תרוועה בנימ' שימושו וזה שר של מורה ומוליך אותו לפני הקב"ה בית אך מדראתא וזה השם של הקב"ה ומלאך שעולה לפניו דבתי' עלה אליהם בתרוועה י' בקהל שופר. שברים בנימ' יהו' שר ומלמד שמליך אותו לפני הקב"ה, קש' רק בנימטريا פרכ'ת כי פרכת פרוסה לפני חמקום ומוליכה בחוך הפרקת על חמקום, קש' ק' חשבונו חמץ

אלא מלמד שתשוקת מעשה מרכבה על דמות ישראל, וזה על ישראל נאותו, וכננד מעלות הכסא אומרים בקדיש [אפשר צ"ל ויתרומס] ויתנשא ויתעלח; מאחו פני כסא בה"א כתיב וכן וראש עגול לכסה בא למדינו כי ה' מרות יש לכיסא הבודד' בד' רוחות וא' בא מצע כמו שאומר בפרק ר' אליעזר (פ"ד ע"י בהקרנה) כשםדבר פני המורה מדבר מבין שני הברוכים פני אדם, ובשםדבר פני המערב מדבר מבין שני הברוכים פני שור, וכשםדבר פני הדרום מדבר מבין שני חכמים פני אריה, וכשםדבר פני הצפון מדבר מבין שני הברוכים פני נשר ובמצע המחות שלפני שכינתו והוא יושב על כסא [נס ונשא נבוה ותלוין] למעלה באורו ומראות כבודו. בעין החטט חציו אש וחציו ברד, וכננד ה' מעלות אלה ה' קולות ביהזקאל וה' נוגה, וה' כבוד

מאות, ומלמד שהולך תוך כל רקייע וركיע שהוא המש מאות על ראש הטעום, קשי' קרי' בגיט' שטניאו והוא שם של מלאך המות ומלמד. שכיוון שכבר תקענו כבר עריכת השטן רחמים ילין بعد רשותם בכסא, והוא בית העולם שמצויריהם בכסא הבודד ובעדם רחמים ילין, רחמים בנימ' החדר כי ביום הדין מתיקן חצר ומשים בו רחמים וכשהקב"ה אינו מוצא שום זכות בישראל או צועק בולם יש בהצרי שמקש רחמים מיד באים האבות ומקשים רחמים על ישראל חצר בנימ' ועוזריה זה שם הקביה ומלמד שהוא משפטם בחצר שופט אם ירצה משפט באולם הכסא, פי' כשהධין רוצה לישב על כסאו ליום הדין מתיקן הכסא. כנגדו אולטו וחטובח כי אם רצה לדין דין אמרת אז כשרואה המובה אומ' מי יעלה לי קרבנות לעתיד ישראל, או עומד מכיסא דין ויושב על כסא רחמים. תכניתם חמקוקה בכסא, והוא דמותו של יעקב אבי שנא' ויעקב איש תם יושב אהלים, אני אהלים אהל למטה ואهل למעלה וחוקק בכסא הבודד, וארבע חיות נושאות ומנושאות בכסא, נושאות ומנושאות למטה, פי' נושאות הם סבורים שנושאות אותו והם מנושאות עם כסא פי' שהכסא נושא אותן עד כאן חפלתן של ישראל נכאן ואילך חפלת החיות לבתי נבל למענו כסא וטה הן אומרות אל תנאץ לטען

כבוד אלהי ישראל וכחובים. זה מלך הכבוד בתקבילה וה' הוא אחד אל אחד אב אחד היה אחד ושמו אחד ואמר בא"ב דרבינו עקיבא (נוסח ב') בשעה שירד ב' מעל כסא הכבוד ונכנס לפניו ברעיש מקומו ונלNEY מרכבה אוחז חלה משביב המביה ואמר כסא כבורי נלNEY מרכבת מפני מה אתם טריעין לשיבון לפניו רבונו של עולם מפני חכמת שירד מעל ראשינו שכל בבודינו אינו אלא בו שני' כסא בבוד טרום ואומר כבוד מלכותך כבוד ה' לעולם מיד קרא הקביה לכף אמר לו בני מה אתה מבקש אמר לו רבש"ע רצוני שבוי תברא את העולם שבוי קוריאן כסאך נבנוייך וכתרך למדנו פ"י כסא בבדו בטו בפ' צורה זו וכתיב וראש עגול לכסה וזה כסא עותד באוויר וחתום בטבעת יה' יהוה והגנוון מקיים הכסא בנסרו ובלחבי שמתגברות וועלות בין גשר לבוק פבוחל וחשמל

שפט אל תגבל כסא כבודך. שם אתה עושה כליה בישראל
ונמצא שאתה מנבל בכבודך. שחרוי ישראל חקוקים בו, וنم השמות
חחוקים, בכסא אומרי' בכל יוס אל' תגבל כסא כבודך, ואותם
שמות לא נמerno לאדם מעולם כי אם לשלהמה והיו החקוקים במו כן
בכיסא שלמה הע"ה שנה' וישב שלמה על כסא יי' למלך, ושפט
השמות הם אלו. וזה יה' ל' היה עפ' צמ' מרים ות' תק' נש' בר
כ' טס' זון' סה' די' שם' רב' שר' אפ' ש' עם' חק' פל' פידג' עת
חג' תר' זהיז' וזה גג' חוו' פן' קר' דה', שם' רם' מ' פז' הלא' פ'
צ'ה' מיז' פ'ג' על' כן' לא היה חכם כשלמה, ונעם' שם' של' י'ג'
מדות טבקש רחמים על' ישראל ושם' יהוה יהוה אלה לחרו חום
ניואן אך' קאנ' נוים' ופלס' לבפר' סעה ייחד תקו' אטם' בין'
רצד' תרד' ותים' זי' בגין' עא' בו' עשר' קאנ' ופתח' כחא' אטשא'
יוה' יהוייא' יה', ותקב'ה דבר' עם שלמה במו' שדבר' עם מרע'ה
בכהלו' נמלאות בקול אחד יהיו אמרות הרבה בר' וכך.
ובתוך' החלול השם הקדוש מדבר דבר' אחד ומתחלק לשני
דבראים ולד' אמרות' והשמע' סבור' שבכל' פעם מדבר' ואית' יודע
שבפעם אחת דבר' כך הקב'ה דבר' עם שלמה.

נראה סבוב לו וחותכה לו צבאות נוראים בגין חקר ובאיין מספר סובבים בסא נוראים וdotot פניהם כטראה הנוגה ושבינת עוז על נביין וככלפי בסא הכבד ארבעה ראשי נהר דינור, והשר הנכבד וחנורא המטונה עליהם. סותרשיא יהוה (עמ' ד' יין ייד ט'ז) וכל מי שהוא נכנס וויזא לפניו השכינה אינו נכנס וויזא אלא ברשותו מפני שהותמות של נהר דינור מוסרין בידיו ולא עוד אלא שרום גבחו שני אלףים פרסאות והוא הסטור אש של נהר דינור ונכנס לפני שכינה לפרש בכתביהם על כל בא עולם שני דינא יתיב וספרין פתיחוי נהר אש עומר לצד הבסא) ורבעה עננים טקופים אותו וallow חן ענני אש ענני לפני ענני נחל נפרית ושם חדר הנדול נורא שמו אשר עומד על חטרכבה והוא על שמונה גלגוליה המרכבה שנים לכל רוח ורוח רבבניא יהוה שםיו עמו המטונה על שטנה ברוכים אשר ברקיע

להודיענו שהיה נבייא כמשה וידע דבר של עופות לדבר ואילו זהו השם שהבר עמו יהו טקיה יהו קיה ותחת רשותו טאות ואחד עשה רבבות טלאכי רחמים טלטדי זכותם של ישראל עומדים שם וזה טוב להזכיר בתפלה ושלטה הזיר אותו בכל פעם שהוא עלה לבטאות עוד יפצה פהו יפצע בסא זכור לי ושני גטעים אשר

עמד בסא (עי בהקד)	חשי		נשר
	חשי	חשי	
	בון קול	רבו	חשי
	בון קול	רבו	חשי
	בון קול	רבו	חשי

אל צדיקי השוכנים אצלם ונם החיות והבسا מיהדים שמו ליום הדין זיאמרו טלוותך מלכות כל עולמים ואוטי לך ה' הנדולה והגבורה וננו

וטמי הם הצדיקים השוכנים אצלם כהנניה בפר' שואל אדם (חפיה) (קנ'ב ב') תניא ר' אלעזר אומר נשמתן של צדיקים צורות וטנוות סביב בסא הכבד שנייה והיתה נפש אדוני ארצה לצורך החיים את זיין אלחיך זודומיא השם טבלם וטושיכם תחת בסא הכבד תדע כי דומיא בטם כסאי רחם טזוקים אשר עליהם שמות

העלין שנים לכל רוח ורוח ברובו יהוה שמו הוא ישר ונברור מלא גבירות שר נאה שר צדיק שר חדש שר טפואר קומתו ברום ז רקייעים וגוני קומתו מעבים ורחבו כrhoחים מפי לפידים יהלכו לשונו אש אוכלת עפעריו כויהר ברק עינוי צוקוקי זהר מראה פניו באש יוקדת בתר קדושה על ראשו אשר שם המפורש חקוק בו ממנו ברקים יוצאים וקשת שכינה בין כתפיו גוף מלא עיניהם גובה קומתו כולם בנפים מיטינו להבה תלhab משמאלו להט תלחת גחלים בערים ממנו ולפידים יוצאים מנופו ולמה צריך הכסא נשרים אלא לפני שה האש אוכל לטאה אצל הנשרים וגם הרפאים מעופفين למעלה להתיעץ ובשהשבינה רואה צרך הפנימים את הנשרים והרפאים שפודחין למעלה היו נשפים מארח אוכלה אם לא היו הנשרים לבך לבושים כתלן חירד לקרר הום אש הפסא לפני שכחוב כורסיה שביבין די

חרום וכסא פין חסידים כמו שאמרנו ואז יתרעם הנגלל ויתרעש הכסא פין כשהחיות מתפלין או צועק הנגלל והכסא עמהם בתפלה בקול רעומים ובקהל רעש ואופן לאופן והיה כרוב לכרוב לעומת כסא פין שזה צועק בוגנד זה ארבעה אופנים יש דברתיך ואלה והנה ארבע אופנים אצל הכרובים ומראיתן דמות אחד לארכעתן כאשר יהיה האופן בתוך האופן נאן הצעת פירוש ותחיות אשר הנה.

אבניתן קריעתן נגד יכיש בטר צגן חקב טנע יג' פוק שקוצית; אבג בוגט הא פין הקב"ה אחת בראש עולמו בה כדאית' בבראשית רבה כי ביה יי' צור עולמים העולם הבא בי"ד וחועלם הזה בה"א כדאית' אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' בראש וכרא עולמו בנו כמנין אבג' ובראשית ו'אותיות אלמלא ישישראל קבלו התורה בטיני היהתי מהoir את העולם לתחז' ובהו שנא' והוא' יתץ בוגט' שר ת"ק' ובוגט' מלך קדו"ש ביליל מקדו"ש אבניתן בוגט' אי"ה תמי"ם ועוז מצפ"ץ דבר' השם שעשו מצפ"ץ בדרכו בראש עולם שנא' בדבר יי' שמי' נעשו אי"ה תמי"ם המלאכים שואלים זה לזה אית טפום בבודן של הקב"ה שנקרא תמי' שנא' הצור תמי' פועלן ונימ' עליינו לשבי' וזה יופי' על היריע'ה כי יופי הקב"ה שרוי על היריע'ה וזה נдол סבוב כסאו.

נור לכך ס"ת למפרע של שביבין ד"ה נור גלגולות נור דליק קריין על הכסא כל מני מאור וזהו מרכבו ארנמ"ז בלווטר מעשה מרכבה באינה של מני גוונים הרבה כך שבב לבסא הבוד מראות הוד והדר ונזרוי להבה ומלאכי אומה סובבים כסא נורא של אש ואלו הם מלאכי אומה יהווצקיה יטהוזקיה ותחת רשותם של אלו מאתים ואחד עשר רכבות של מלאכי רוחמים מלמדים זכות על ישראל במנין יאר ה פנו אליך זיהנך ופרק אש פרוטה לפני הכסא ושבעה שמשים גבוריים כה לפני לפנים מן הפרק זה ואלו שמותם אורפניא תינרא דנדניא פלטיא אסימורה פסבג' בועא אלה הם שבעה מיען עינו ה' מה משוטטים בכל הארץ והם משבלים משבע הבדאים ושמותם מפורש בקבלה וחוץ לכפסא י' ב' ממוני ומטטרון שר הפנים עומד לפני פתח היכל עוזה של הקב"ה יוושב ודין לכל

קריע' בנימ' שלם הקב"ה שלם הוא בכל מעשי ובנימ' שכן שכונ שביבתו בכית המקדש ובשנה רב עלה למעלה ובנימ' ב"ן יצ'ר טו"ד מצפ"ז בסוד רחמיים ב"ן ב"ן שמות יצר עולמי חכמה בנימטריא ע"ג כי יש להקב"ה ע"ג שמות שנכתבו בתורה ולקה ג' הקדושים שבהם מאחד עזרא איש ומאחד עזרא מים ומאחד עזרא אור ומחש האחד הוציא ג' טיפות אש וחילק לנ' חלקיים מתוקף הייר בראש כס [כמ"א] היקר והיות היא טפה אחת מאחרת בראש מלאכים משליישת בראש נהנים ולקה שם השני והוציא ג' טיפות מים לקה תוקף הקור וברא שיטים מטיפה שנית בראש כיפה ושם בה מים וזה שאט' בראשית רבה (צ"ע) השלישית הניח בתהומית ולקה שם השליש והוציא ג' טיפוי אור מתוקף השרו עמו הגנו לצדיקים בן עדן מטיפה שנית לעתיד לבוא שיזופ על המאות בדעתו והיה אז הלבנה באור החמה ומטיפה שלישית אור שבועלם חזק נמצא בשמו הנadol ברא מלאכים ואש ומים ואור ובנימטריא שמי היה כי היה קידם העולם וג' שמי יהוה והוא היוצא מoise ויבוא ויט' ובנימטריא היה המת' קרת הקב"ה נקרא המת' קרת שנאמר המת' בזמנים עליותיו ובנימ' האל שדי היה היה יוצר הארץ יהה אלה שדי יהה הפטرون שטן בנימטריא חדש כי בזמן הזה שאין קרבנות שניתנו

היילי מרים כדין העומד לפני המלך, כסא הכבוד טוכנות זהה רצפוי' ברקית, הכבוד הוא הכבוד הנדול, והכסא לפני נשרו זובין נשר לפרש (עי' ד' ב' ג' למיטה) יב רבו פרסאות, ושם נהרי אימתה, ומנהרי אימתה לנחריו יראה כ' ב' רבו פרסאות ומנהרי יראה לנחריו ברדל'... פרסאות ובין נהרי ברד לנחריו שלג ל' רבו פרסאות, בין חדרי ברקים לעני ניחומה [שמנחמין את] הכבוד מ' ב' רבו פרסאות, ולמה נקיא שם עני ניחומה לפיה שהם מלאכים שמנחטן את הכבוד בשעת צרתן של ישראל בין עני ניחומה למרכבה פ' ד' רבו פרסאות בין מרכבה לכהובים ק' ס' רבו פרסאות בין אופנים לחדרי חדרים כ' ד' רבו פרסאות... חדרים הود והדר וזה מראה האופנים ומעשייהם זכו בין חורי חדרים להיות הקדש ט' אלף רבו פרסאות ובין כנף לכנף יב רבו פרסאות, וכן ארבען ובן רחבן, ומהיות הקדרש לבסא הכבוד ב' אלף רבו פרסאות

עלינו מפני השטן דשנו של יצחק מנין, ובנימ' מנ' יער, כי לעתיד יסדר היצר דכתיה והטיותת את לב האבן מבשרכם שטן בנימטריא מלכנו' בר' אי הקב'ה שהוא מלך מלכי המלכים בראש הכל. נגד בנימטריא זו' שנ' וטפרנס לכל מקרני ראמים עד ביצי כנים, ובנימ' או'ם כי איום ונורא הוא, ובנימטריא אל יהוה, ובנימטריא הלהיב וזה כי שלחת אשם סביבותיך, ובנימטריא אל הודי, בשםון בן תחלתו ובנימטריא אל כה' ובנימטריא מניד דכתיה, מניד דבריו לזעקב.

יב' אש בנימטריא צמ'ר כי חפרות שפרוסה לפני כסא כבוד והוא בעין תבלת, ובנימטריא שדי' א'ב אח'ך, יהה יקר, שבת יהה, ווי' רחמן, יהיד רחמן, רחמים כבוד' יי' ריעיה והוא שם טויטע, הקב'ה שכינתו פרוסה על חירעה הפרוסה לפני; נגד יחש בנימטריא והשוכן כי הוא שוכן בכל מקום, ובנימטריא שא'ה הנכבר, יוז'ר הנכבר. כסאו יעצ'ר, כי יוצר כסאו קודש העולם, ובנימטריא מצפץ פ' ז' כי ראשו כתם פ' ז' הנכבר נדו'ל והנורא האיל הנדול הגבור והנכבר, זה שלום עוזה, המثال ופחד עמו עוזה שלום במרומי' בשפה בשפה ברורה צורcin לשורר לו.

ב' מ' בנימטריא בכוריא, ובנימטריא יא'ר, שא'ר יי' טנו' אליך

ומרגנל הכסא עד המיקום שיוישב עליו מ-אלפים רבועים פגימות חצר יש לפני כסא הבודד שאין שרת ולא מלאך יכול להכנס שם והוא לו אלפים רבעות פרנסאות דכתיב שופטים עומדים ממועל לו כמנין לו. ונשרים הרבה יש שם ושם כ"ד רבוע גלגול אש וו"ב אלפיים רבעה של מלאכי השורט יש שם. וו"ב אלפיים נהרי ברד. וו"ב אלפיים אוצרות שלג. וכן שבעה הילות ומרכבות של אש ושל הבות של אש עד לאין מסוף: לפני כסא הבודד פתח פרוסה של אש נפלה ונחרד. ושבעה שיטים לפני פניו בין הרכבת. וחוץ לכיסא ייב ממונים. שלשה לכל רוח ורוח והקב"ה יושב במציע ובידיו שבת של אש על ימינו ושני גבורי כה. ועל שטallo שני גבורי כה מקבלים יורות. ומרכבת יוצרנו נתונה במערב. והשכינה באה דרך האיתון יוושכת על כס כבודה כלל ברובו הקדש העשויי دونמא

ובנים' ומילך הוי. סוד נאמן. הקב"ה שהוא נאמן ומגלה סודות
לעמו. ובנים' זהו [צ"ל ודה"ז] אליו הנאמן. ובנים'Anc' זילי
ההע שמות מoiseע. ובנים' י"ה עולמי"ס. כלומר הוא בראשן
עולםים בזה השם ב"ה צור עולם. ובנים' (צ"ע) זה ב"א עליון.
ובנים' אהיה אהיה א"ב עליון. ובנים' אהיה ודאי א"ב עליון.
ובנים' (צ"ע) וויל מoiseע.

צathan בנים' עיל' גשמיים כי על פניו יורדין גשמיים שנה' ונתה' מטר ארצכם. ובנים' מג'ן בעיל' רחמי'ם. ובנים' יהוה יחו'ה אמת'ת (מג'ן). ובנים' חפת'ה'ci הוא פותח ידו לכל שנאמר פותח את ידיך וגנו' ובני' וכמסאות' כי הוא יושב על הכסא הנורא בכל רקי'ו ווקיע'. ובני' הוא אדיירון. זהה המדו'ת. ובנים' (הוא עיל'הוריע'ה) אנכ'י הוא'א עיל'הוריע'ה. זובני' אנכ'י הוא על (הדרבייא) [צ'ל הדרניאל] וזה חטלאך הוא היריע'ה. ושם של היריע'ה כך והוא מלאך במו שאר המלאכים. היריע'ה בנים' וארטמ'ן. ובנים' מצפ'ץ כי מצפ'ץ תיסונו מן ארמנ'ן.

בטרצטן בנימ' בשבית כי בענמר מלאתו נח בשבת.
חקד בנימ' בק"י כי הוא בקי בעילתו. ובנימ' אכ"א מלך. הוי מלך.
מלך הטע"ב. יהוה אלהים. יהוה הכס"א. אהיה זהה הריני. יהוה
אדני ואדני. אדני יהוה אחיה. אחיה אמן. אחיה האלמי. טלאך

לשל מעלה. כסא הנורא מארחיו סובב הרוחה, ואור סובב הרוחה, ונוגה סובב את האור, ואש סובבת את הנוגה, ונחלים סובבים את האש, ונוגה סובב את הנחלים, ואור סובב את הנוגה, ואש סובב את האש, ולחהה סובב את האש, ועין חשמל סובב את הלהבה וענן סובב את עין חשמל. רועש סובב את הענן, וברק סובב את הרעם, ורעם סובב את הברק, וסער סובב את הרעם. וקשת סובב את הסער, ורוח סובב את הכל. והם י"ז רוח, אור, נוגה, אש, נחלים, נוגה, אור, אש, לחהה, עין חשמל, ענן, רעם, ברק, רעם, סער. קשת, רוח. והם בוגדים י"ז אלהי יעקב אשר בקריה, ויש להם חטשח מחיצות אחת לכל רוח, ואחת למעלה לכמות, ואלה הם ענני אש, ענני נחל, ענני לפיד. ענני קול, ענני כבוד למעלה מפלן, ועל כן אמר הכתוב אל נערין בסוד מדושים רכה ונורא על כל סביבתו כלווטר ונורא על כל הדברים הסובבים כסא הנורא;

אהיה. ט"מ הטו"ב. כשהאנשימים יורדים צרייכין לברך הטוב והמטיב. ויש שקורין חקב לך נפרש טעם שנייהם, חקב בגיטם ז"ה צ"ח דודי צח ואדום, בנימ"ז ז"ח כוב"ע, וכובע ישועה על ראשיו, בנימ' הא"ב אלחנינו. א"ב האמונה"ה, ז"ה פח"ד, מטנו מתפחים כל בני מרים. טנע בנימ"ז י"ז יופי, ז"ז יופי גדור של חקב"ה. הטו"ב האמונה"ה. חטוב"ה אלהינו". יופי היה כי יופי שלו שהיה על היהיות בכסא הכבוד. ובנימ"ז אכיא יהו"ה כס"א. יהוה כס"א הטו"ב, שהוא יושב על כסאו, חקד טנעبني ויהוה הצדיק. הא"ל הנאמן. (צ"ע). ויהו"ה הד"ר הוא אדרו של עולם כבוד הצדיק. יהיד הצדיק. ודאי"י מהו"ר אהיה טהו"ר. ורוי"ה אהיה רוח אלהים מרוחפת על פני המים. ואהיה חפוק כי אהיה הקוק בטבעות שמים וארץ כדאית, באלא בית"א דר' עקיבת. חקב טנע בנימ"ז להדר כי לנו להדר ולשבח להקב"ה. ובנימ"ז ברו"ל שהארץ חזקה כברזל ועומדת על שמו, על ישראל פורין פ"ש שיש בה ברו"ל תיבות. או"ר כבו"ד. או"ר יחיד. כי או"ר סכיב כבודו. יהיד שרוי על הכסא: יגלו בנימ"ז גדו"ל גדרו האל הנדור והנורא. ובנימ"ז והכבוד והיחיד על שם והעושר והכבוד מלפניך. ובנימ"ז יודידי"ה. ובנימ"ז ולהב"ב. כי להבי אש סביבתו ובנימ"ז הו"א אל. ובנימ"ז אבא אהיה. הו"י אהיה אבא ודאי"

זהו ממדת הקומה הנאמר בספר **השיעור**. נдол (חובון נפלא עי' הקדשה) אדוננו ורב כה. רלו' אלף פרטאות נבחו של בורא ית'. שיעור פרסה שלו שלשה מיליון. והטיל עשרה אלף אמה ואמה שלש ורותית, והורות מלא כל העולם. וייש חובון חזק טזה, אלף אלפיים רבבות רבוֹא ושב מאות אלף רבבות ותשע אלפיים רבבות וששים ושנים רבבות ושלשת אלפיים ותשע מאות פרטאות ושלש עשרה פרטאות ושליש פרסה. ורבי ישמעאל בן לישע כהן נдол הזכיר כך, נמצא כל השיעור ב', אלפיים רבבות פרטאות רבי רבבות אלפיים פרטאות גובה, ואלף אלפיים רבבות פרטאות רוחב. שיעור פרסה שלו שלשה מיליון. והטיל עשרה אלף אמה, ואמת שלש ורותות והורות מלא כל העולם שנאמר שטים בורות תכז. עד כאן דברי ר' ישמעאל. טכאנ יש לחשוב כמה פרטאות מבשר ודם

יה יה אח"ד, והאיל (צ"ע) על שם זה אליו וอนาפו. פזק בנימ' יופי הנכבד. על כסא"ז. על לבנ"ה, כי הוא יושב על כסאו ומאריו זיו שכינתו על דמות יעקב החזוק בכסאו ובלבנה ובני אלהינו ובחתמ"ד. [צ"ל א"ב חסיד] והקב"ה נקרא האסיד כמו שענין כי חסיד אני נאם יי' ובנימ' אהיה עליו". ובנימ' על פ"ז, כסאו עומד על עמודיו ראשו כתרם פז. ובנימ' אהצ"ע נאם". ובנימ' אלהינו וזה, א"ב סוד [צ"ל סוד] יה אלהיני, כי הוא אב הטודוי והתורה. ובנימ' א"ב חסיד אמונה (נראה שחרר כאו) כי ב', כתרים להקב"ה של יום הוא של חסיד, נ' אלפיים כתרים קשור לחיות הקדש לכל אחת בראשו, ונו' אלפיים פעמים כורע ומשתתח לפני כל אחת, ו' אלפיים כתרים קשור לנוגה, ושמונה אלפיים ורכבי רבבות וששה אלפיים פעמים כורע. ועל דמות הכסא דמות כמראה שני דמיונתלה זהו שאמט' בספר "האמונות", שני כבודות למעלה בשמותים אחד עליה כסא: ואחד למעלה זהו פי' של שני דמיונות, והשכינה הנראית על הכסא נראית רקדק מאד וכל מה שראו לא היה המראה של הבורא ית' אלא בעין אדם בראשיו יושב על הכסא של הקב"ה, והראה להם דמות בנימטריא רלו' אלף רבוא פרטאות וכן כמותו של יושב על הכסא. וזה קבל טרי יהודה חסיד. ומרי' יואל חסיד. ומאהיו ר' קלונייטום חסיד. (עי' בחקרמה)

זורת) של בורא ית', שיעור מהלך האדם ביום עשרה פרנסאות לשם"ה ימים שבשנה שלשה אלפיים ושש מאות וחמשים פרטאות. ולעשרה שנים ששת ושלשים אלפיים ות'ק פרנסאות ולטאה שנה עולה כפ'ב ושלשים רבבות וחמשת אלפיים פרטה. ולת'ק מאות שנה עולה כפ'ב רבבות וחמשת אלפיים פרנסאות. זהו "זורת" הבורא יתברך. שלשה ורותות שם. אמה' שלו ית' עולה תקמ"ז רבבות וחמשת אלפיים פרטאות של בשר ודם. עשר מאות שלו עולה חמשת אלפיים רבבות ותע"ה רבבות פרטאות של בשרודם. מאה מאות שלו עולה ניד אלף רבבות ושבע מאות וחמשים רבבות של בשר ודם. "המיל" שלו שהוא עשר אלפיים אמה' שלו ית' עולה ניד אלפי רבבות וחמשה ושבעים אלפיים רבבות פרטאות של בשר ודם שלשה מיליון שלו שהם "פרסה" אחת שלו ית' עולה קס"ד מאות אלפיים רבבות וחמשה ועשרים

אברפנשראַן ובנימ') הוא רלוּ רבוֹא פֿרְסָה, [צ'ע] וסכיב הקופה הולך האש. ושם האש ברסימנה ובנימ' השבינה כי הוא סביב השכינה. גם זרג'ע בנימ' ניכ'ר כי הוא נכר למלכים אבל הקב'ה עצמו אין שום מלך יכול לראותו. ועינו אטטף שמו. וויקין חיויצאין ממנה מארין לכל העולם כלו ורואה בעין אחת מסוף העולם ועד סופו. ועין שנייה אטוטפת שמו ורואה אחרינו מה שעתייד להיות אטטף בנימ' אלהינו זין כי הוא למשה ואומ' להקב'ה אלהי בריותיך צריכין מזונות. אטוטפת בנימטריא ואדרירון חי וזה שם של הקב'ה והוא מתורה שהוא חי. דמות כמראה אדם אבל איינו אדם, פעמים בוקן פעמים בכחור. ושם זקנו.

דגד קמפיה ונдолה אל"ד רבוֹא ות'ק פרטאות. דגד (צ"ל א' מהם ר') בנימ' ר'בוֹ כי הוא רב של עולם ולומר בזקן. קמפיה בנימ' ואלהינו ייחיד הטל"ך אעפ' שהוא אינו מלכנו ואין אלהינו כי צל אלהינו הוא כיון שמתוקן. קטת אהינו מנלה על מלכנו שלוש מאות מרבות בסאות. יש לו. ע"ב שמותיו ואלו הן היויצאין מオスע אלף ומאתים (כיטין). [בנין]. ס"ו אותיותיו. צ"ו קלסתוריין ב"ד קדושים. ט"ב זין רבותיו וזה שם של מ"ב. אַבְגִּנְתֵּץ. קְרֻעָשְׁטָן. גְּנִידְבָּשׂ. בְּטַרְצָהּן.

אלפים רכבות פרסאות של בשר ודם. שני פרסאות שלו עליה שקל אחד ושמונים ושמונה מאות אלף רכבות פרסאות וחמשים אלף רכבות פרסאות של בשר ודם. וחשבון "השקל" מאותם ארבעים מאות אלף רכבות פרסאות וסיטן ר' מ. עשר פרסאות שלו ית' עליה ש שקליםים ומאהים ושתיים מאות אלף רכבות וחמשים אלף פרסאות של בשר ודם. מאה פרסאות שלו ית' עליה ס'ח שקליםים ומאה וחמשה מאות אלפי רכבות פרסאות של בשר ודם. אלפי פרסאות שלו ית' עליה תרפ"ד שקליםים ותשעים מאות אלפי רכבות של בשר ודם. עשרה אלפיים פרסאות שלו ית' עליה ששת אלפיים ושמונה מאות ואربعים ושלשה שקליםים וכק"פ מאות אלפי רכבות פרסאות של בשר ודם. עד כאן ..... הבורא יתברך. עשרה רבוא פרסאות שלו ית' עליה ששה רכבות ושמונת אלפיים תל"ז שקליםים ומאה ועשרים

חקב. טנע. נל. פוק. ש��ונית.

אגניטין בנימטריא שוחר לפי שכלי סביביו עומדים החיות ששבען שור. ובגימטריא יתומי"ם הוא אביהם ודיין אלטנות. ובגימטריא עליינו"ז לשב"ח, כי הם גותנים לו שבח. ובגימטריא לדוריון כי הוא קיים לדoor דורות שנאמר יי' זכרך לדoor ודורה. קרע שטן פי' כי הוא כורע השטן לפניו ושומר אותו ממנה. ובנימ' זיוו"ל נשרו"ם כי האור והזיו למעלה שכון על הנשרים. נגיד בשים בנימטריא והשוב"ן כי הוא שכון למעלה מן החיות.

בטרצתן בנימטריא בשכ"ת כי כשברא עולמו או יושב על כסא כבודו בשכנת כמו שאומר לאל אשר שבת וכי חקבטנו בנימטריא להדר כי הוא ראווי להדר ולקיים. נלפוק בנימטריא דורך כי הוא מסבב את כל העולם דכתיב ודורך על במותי ים. שקדונית בנימטריא רשות ובגימטריא דלו' אלפי רבוא פרסאות [צ'ל רבי פרסא] ופי' ונתן לנו רשות עד זה החשם ולא יותר. קלטறין כד. אלו חכובים על מצחו יה' יהה החה החה הוא היה וייה אהה יה' יהו היה ויה קב אהיה אשר אהיה אה היה. ויה צבא ההו הוו"ת. ושם הצוואר בונגיה היה תרע' וגעול ראשו פתר הודיה

מאות אלף רכבות פרסאות של בשר ודם. מאה רכבות פרסאות שלו ית' עיליה ס"ח רכבות ארבעת אלפיים ע"ה שקלים. אלף רכבות פרסאות שלו ית' עוללה תרפ"ד רכבות ושלשת אלפיים וחמשים; (כאן סת"ל "השיעור קואה" כענין ס' רזיאל ויש שינויים ונג' חסר וט"ס וע' בהקדמה) שלשת אלפיים רכבות פרסאות שלו ית' הם גובה. פרמותיו של בורא ית' עוללה שני אלפיים וחמשים ושלוש רכבות אלף ומאתים וחמשים שקליםים ברמסיה (שמו ית'). שנים עשר אלפיים רכבות פרסאות שלו ית' עוללה שטונת אלפיים ומאתים ושנים עשר רכבות וחמשת אלפיים שקליםים של בשר ודם. טרולו"ו של יטין הבורה ית' (וית') אטרקם (שמו ית'). תשעה עשר אלפיים רכבות פרסאות שלו ית' עוללה שלשה עשר אלפיים ושלוש רכבות אלף ומאתים וחמשים שקליםים מקרטולו עד ארוכבו של בורא ית' גמני (שמו ית') ששים אלף רכבות פרסאות ושמוניות פרסאות

עספיה. וארא בעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו למטה ראייה כמראה אש ונוגה לו סביב שמיini מלא כום דמות הכסא חשמל. כרוב. שרף. חייה. אופן. אראל. עיר. וקדיש. מלאך. ומקיפין סביב כסאו מלאכים שכלי אחד לבשו משונה מחבירו. ואחד בפשותו כמראה המשת אשר יהיה בענן ביום הנשם ונוגה לו סביב הוא מראה דמות כבוד יי' וארא ואpoll על פני ואשמע קול בדבר. מלמד שנופו דומה לקשת ושם קסטיא ושם הרבו מצמיה ונסא כבונו דורפין (שם) מקום משבו פרופיג שמו קסטיא בנימטריא וצדיקם כי הוא צדיק ותמים. מצמיה בנימטריא תעדר כי היא אוכלת כתו תער. דורפא בני' הצדיק הנכבד, פי מי יושב על הכסא הצדיק הנכבד. פירופה בני' שם הכבוד פי' כיוון שהוא מקום תחתון והיהתי סבור לקוותךך על כן בא הגימטריא והודיעו לנו לקרותו שם הכבוד. ותשאני רוח ואשמע אחורי קול רעש גדול בראוך כבוד יי' ממקומו. ברוך זה רוכב פי' למי אנו מברכין לאותו שרכוב ערבות. כבוד יי' בנימטריא וחייב' כיהיל של מעלה מברכין אותו. ממקומו בנימטריא אלהינו על הכסא'A כי הכסא ממקומו, וכשהקב"ה רוכב אז שמו דרמא ובני' הצור חי' (צ"ע) כי הוא לחי העולמים. חמלת פי' נחמיה הנביא (ע' בהקדמה) ואשרי

שלו ית' עליה אחד וארבעים אלף רכבות ושנים וששים רכבות וחמשת אלפיים וארבעה וחמשים שקלים וקפ"ב מאות אלף רכבות פרסאות של בש"ז, שוק הימין של בורא ית' סתמנגא שמו ית' ושל שמאל פרנגי שמו ית' ארבעה ועשרים אלפיים רכבות פרסאות שלו עליה ששה עשר אלפיים רכבות וארבע מאות וחמשה ועשרים רכבות שקלים של בש"ז מותני מותנייהם אסם ניג והוא שמו ית' וזה מירכו עד ציארו. מבית מותב יקריה ולעילא הם כייח אלף רכבות פרסאות שלו ית' עליה שטונים אלף רכבות ושבע מאות ושבעה וחמשים רכבות ושני אלפיים ת"ק שלדים. רומו של בורא ית' רלו' אלף [רכבות] פרסאות שלו עליה מאה ואחד וששים אלף רכבות וחמש מאות ושנים עשר רכבות וחמשה אלפיים שקלים.

אמר ר' עקיבא אמר לי מטטרון שרא רבא מסהדרנא בי'

ליוזק אל שראה כך. ואשרי לר' נחמייה שידע לפרשו והוא שוקל בוגנו.

כפ' רג'ל חמש מאות חמיש עשרה ישורה לבטא, פי' כפ' רגליים ישירות גדולים חמיש מאות וחמש עשרה שנאמר ורגליהם רג'ל ישורה. כמוין יש"ה כדארדי בירושלמי (ברכות ריש פ"ט) א"ר חלבו בשם ר' אבא סטוקאה אף טלפי החיות טהלה' חמש מאות וחמש עשרה שנאמר ורגליהם רג'ל ישורה כמוין יש"ה. ועד לשם הולכת תפלה' של ישראל ולשם מתkon מטטרון השר הנדול עטרה מהם ומשבעו אותו ועליה ויושב על ראש קונו. יש"ה בניי תפלה' ובכך איתתר בהיבלי קדש. לפאר קופצות מתחת לכטא שנאמר מלכי צבאות יודוון יודוון אל תיקרי יודוון אלא יודוון זה שkopצ' לכאנ לבאנ. מתעלפות מתחת רם יושב על כטא,omid או חולך הקב"ה ומכוון רוח תחת כנפייהם ועומדים וחוורים, ומלאך פחדיל פותח החיכלות למעלה ומכוון התפלה' ומזה מתחדים החיות ופתח לכל חיכל ועומדים לשם מלאכים מבוהלים וועופים וכל הגבוריים ערייצים וקשיים ונוראים גבויים מן הנבעות קשותיהם דרכות וחרבותיהם לטושות וברקים יוצאים מגנלי עיניהם וכוכבי אש מהותם לפידים מפיהם סופיהם סופי החשך סומי צלמות סומי אפלת סומי אש סומי ברד סומי ברזל

אלחי ישראל חייא ומײַמא במנח ומכטלנא משובנָא וטְרַכְּבָּה טְכַל בישא. טבִּית מותב יקְרֵיה ולעילא קִיחָא אלְפַּת פרסאות רִימָוּ רְלִיוּ פרסאות. ועל לבו בתובים שבעים שמות. צַעַד צַדָּק צַהֻּוּ אֶצְור צַבְּיָה צַדְיק סַעַף סַחּוּ הוּא יְהָה הַהֲהָם אֲהִיה צַרְפָּה פַּפְתִּיּוֹד אֶאָלְפַּת צַח אֲדוֹם דּוֹר גִּיטָּר גִּטְרָא הַהָּיָה וְהָוָא שְׁדִי צַבְּאֹות אֲחִיחָה אֲשֶׁר אֲהִיה חַפְצָץ הַצִּזְצִיז רַוְכָּב עַדְבָּות. וְהָוָא הַיָּה מַטָּמָם גַּגְנָן קְשָׁר הַוּדָר וְאֶחָדו וְהָזָק יִשְׂרָאֵל עַמָּא הַחָא הַהֲוָדָר רַם בְּבֵב בְּבֵב בְּבֵב טַמְטָט טַמְטָט עַמְנוּ אֶ וְהָבְלִיל בְּכָךְ אַיּוֹא צַעַד אָהָוָא אַיָּה. אַזְאוֹרָו בּוּגְנִיא הַיָּה תְּרִיצָה שְׁמוֹ. יַגְּ אֶלְפִּים רַבְּבּוֹת פְּרַסְאּוֹת שְׁלוֹו יִתְּ עַולָּה שְׁמוֹנָה אֶלְפִּים רַבְּבּוֹת וְשְׁמוֹנָה מְאוֹת רַבְּבּוֹת וְשְׁמוֹנָה אֶלְפִּים תְּשִׁנְגָּשְׁמָלִים.

עוגל ראש כתר הַוּדָה עַטְמִיה שְׁמוֹ עַולָּה שְׁלִשָּׁה מְאוֹת אֶלְפִּים רַבְּבּוֹת

ועומדים על אבוסי אש מלאים נחלי רתמיים אוכלים כשיעור ט' סאה בפה וקיושרי לאבוסיהם ונחרי אש לצד אבוסיהם ישותין סוסיהם בשיעור מלא מים שבנהל קדרון שמווציה ומחוקת כל מיני גשימים שבירושלם ושם ענן מולף דם למעלה מראשייהם ושל סוטיהם זהה סיון ומדח של שומריו פתח כל חיבל והיכל. רם יושב על כסא דכתבי ואראה את יי' יושב על כסא רם ונשא פריגוד תולה לפני ולפני הפריגוד הצר שהוא גדול ששה ושלשים אלף פרסאות ובכחר עומדים ואומרים שירוה דכתיב שרפים עומדים ממעל לי כמנין לו אלפים רבבות פרסאות מתעלפות בשעה שרואים מי שבמורים שהולך ובא על ערבות רקייע שעיל ראיי הכרובים והאופנים וחיות הקדש מרתיעין ומתחבלין ומתעלפין ונופלין לאחורייהם כי במאה וששים וחמשה אלף רבבות אין כל בריה יכולה לנגע באותו מקום מפני זהלי אישות שטורדין ויוצאין מפני הכרובים והאופנים וחיות הקדש שפותחים פיהם לומ' ק' ק' ק' בשעה שישראל אומרים לפני ק' ק' יי' צבאות. מדח קדושה מדח של גבורה זמדח נוראה מבהיל מדח של רתת מדח של יועה מדח של ביהול מדח של חלחלה מדח של חלוק. וזה פריגוד של זהירות יי' אלהי ישראל שמעטר ובא על כסא כבודו וזה רם יושב על כסא והחוק ומלא מבפנים ומחיצון יי'

פרסאות ושלשים ושליש ולשליש פרטיה, שלhalbתא שמו ית' עליה מאותים אלף רבבות וחמשת אלפיים רבבות ושיב רבבות וחמשת אלפיים וכ"ב שקליםים וקצת מאות אלף רבבות פרטאות. עתרת שבראשו ששיטים רבבות פרסאות שלו עליה מ"א רבבות ושת מאות ומ"ה שקליםים «וכנו» דדר קטפיא שמו. ניתנו כתרשי' זיוו מובהק מזוד החשד ענן וערפל מוקפין אותו, ושל הפנים נשפכין לפניו דקיתין ואין בידינו מורה. אלו שמות מסורים לנו הה השם בג בנוא בדנג שפיא שמו. כל זה הוא בקנויות (עליה) אלף רבו ות"ק מאות פרטאות שלו ית' עליה תרפ"ד רבבות וארבע אלפים וציב שקליםים וארבעים וחמש מאות רבבות פרטאות. «לשונו» מתרחלת העולם עד סופי שנאמר מניד דבריו ליעקב. וכל מי שאינו חותם בפסום זה שונן.

רווח מצחו עליה שלשה עשר אלפיים רבבות ושמונה מאות פרטאות שלו ית' עליה שמונת אלפיים רבבות ותשצ"ז רבבות ותשעה אלפיים ורצ"ו שקליםים ומאה ועשרים מאות אלף רבבות פרטאות. רוחב מצחו אמתנייהו שמו ועל מצחו אלו שבעים אותיות. יה יה הא החה הוא היה זיהיה אחיה יהו והה קב אהיה אשר אהית אח הי זיה צבא ההו הו יה וטם הה.

מנלנלוין ימין לנגלל שמאל ל"א [צ"ל ל' אלפיים] רבבות פרט' שלו עליה עשרים אלף ותקל"א רבבו אלף ות"ק שקליםים. «שחור שביעין» ימין ביזק צתתייאל' שמו, עליה אלף רבו ות"ק פרטאות שלו ית' עליה תרפ"ד רבבות וארבע אלפיים וציב שקליםים וארבעים וחמש מאות אלפיים רבבות פרטאות (צ"ע) ושל שמאל רחבי רחבי אל' שמו. «חלובן שביעין» ימין מדיר פטיק שמו, עליה שני רבבות ושני אלפיים פרטאות שלו ית' עליה ט"ז אלפיים ותשעה שקליםים וששים מאות אלף רבבות

יו. ואון עני כל בריה ובולה להסתבל בו לפניו ולא לעוני משורתו והסתבל ומצין בו והרואה מהזות מהירות לנגלי עניינו והן מפלסין ומוציאין לפוזי אש ושורפין אותו משוץ היוצא מכמ"א הבבוד והסתבל בו היה מלחתה ושורפת אותו מש עצמות מלא עיניהם. של «הлок» והדריאאל' ו' אלהי ישראל שמע ובא על כסא כבודו יערב יופיו

פרסאות - "תשכמ'" יטינו עד שמאל ששה עשר אלף רבעות פרסאות שלו עולה עשר אלפיים רבעות ותתך'ן רבעות שקלים תחתמה וניניה שטו ושל שמאל שלמה וניניא שמו. "זורע" ימין שנים עשר אלף רבעות פרסאות שלו עולה שטונה אלפיים וריב' רבעות וחמשת אלפיים שקלים גברה ואיא'ל שמו. זורע שמאל עכסי' שמו. כפות ידיו ארבע אלפיים רבעות פרסאות שלו עולה אלפיים ותשיל'ן רבעות וחמשת אלפיים. שקליםים חש הוו יא שמו. אצבעותיו ט'ו אלפיים רבעות ושלשת אלפיים פרסאות שלו לכל אצבע' עולה עשרה אלפיים ורפ'ה רבעות וששת אלפיים ומאתים וחמשים שקליםים. ותתמתת תחצמן נג מנתבג שמאל' שמו ית' וית'. אצבעות רגלי'ו' עולה אלף רבעות פרסאות שלו. עולה ששת אלפיים ושמונה מאות וט'ן רבעות ושבעת אלפיים ות'ק' שקליםים אדרטץ' בכםנת וזמן מזו זיו' שמו. שפה' העליונה גבה שמו ית' תחתונה אורניאל' שמו ית' כתל' שבראש שרא' שטו ית' "ענין" האחת אטטס' שמו ית' "קשתו" כסטי' אל' שמו. חרבוי' מצמציות' שמו ית' "כסא בכבודו" רודפא' שמו ית' טפום כבוד מושבו.... שטו בשכמל'ו.

נמצא כל השיעור שני אלפיים רבעות פרסאות רבבי רבעות אלפיים פרסאות גובה ואלף אלפיים רבעות פרסאות רוחב שיעור פרסח שלשה מילין. והAMIL עשרה אלפיים אמה וחאה שלשה ורותות ורות מלא כל העולם שנאמר בורות חבן. ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד. נשלם כל החשבון תחל'ה לאל עליון תם

במראה זיו עני דמות חיות הקדר לחתנבר כי מכטא המכior עד קרניז'ים למעלת מהה ושמונים אלף רבעות פרסאות גובה זהו רם יושב על כסאו. ר' נחונייא בן הכהן אומ' בהדרו וכטא ביופיו וחיות קדרש בכחבי נאה בכחבי גבורה ובאופן שכינה כברק מבוהל בחשTEL נורא ברגין רגין חנהרות שמקיפין בשכמל'ו.

ועתה נתחיל בשיעור קומה הנדפס בס' "דויאל" עם כל השנויות גנוסחות מכל הדוטטים וגם מתחוק שלשה כי ישנים הנמצא תחוי והעיקר הוא חט' רזין עילאיין כתוב ייד שנוסחה שלו משונה הרבה ונראות יותר אטיתית. וכל הנוסחות נציין בשם "ניא" סתם רק נופח רזין עילאיין נציין בשם "רויאע" וכל זה הוא מלבד נוסח "שני הכיו" הניז לעיל מדי ל' וחלאה. ובמוקום שיהי בינויהם שינוי נרשם אצל כוה ۰ לעין שם יותר אמיתיים; התבונן והמשין היטב בין התועלת הגדול באחסנה זו את כי פניות חדשות בא הנה ; ויקוים בנו מיש אני געדך אחזה פניך אשבעה בהקיז חטונך.

זו האתפלה צרייך לאמר בבוננה גדוֹלה.

ברוך אתה ה' אלהינו ואلهי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הנבור והנורא אל עליון קונה ברחמייו שמים הארץ אתה הוא מלך מלכי המלכים הקב"ה יתיש תנדל שטך יתחדר שטך יתווועד שטך יתנצה שטך יתפאר שטך יתיחד שטך יתיקר שטך יתעצח שטך יתקדש שטך יתיזומם שטך ישתח שטך יתנסה שטך וחכך לעולם ולעולם עולם ונצח נצחים מושבך על כסא הבוד וחיות עלות בכסא בבוד אתה אש וכסאנך אש והיות הקידש אש ומשרתך אש לוחט אתה אש אוכלה אש שר על כל השרים ומכוכביך על האופניים שלח אליו [סב"ס] אמתך להדורך מ"ן בר"א דרמן נ"א גן ברא דרגנן דהוא מטונה על משתתייה וייחיב לבוי ויתן לי תורה וחכמה וחסר וייא לבוי ופי בمعنى הטעבר וכמו צא מים אשר לא יבואו מימי ונטמר ברוך אתה ה' על שמות שטך הגדול והנורא רומה ה' בעזך נשירה ונטרת נברותך יודו שטך הגדול והנורא קדרש הוא אשירה לד' בחוי אומרה לאלהי בעודי יערב עליו שייחי אנכי אשמה בה'.

אמר רבינו ישמעאל אמר לי מטטרון שרא רבא דסודותא מעיד אני עדות זו ביהות אלהי ישראל אלהא חייא וקיים טרנא ורבנא (חמייא) מבית מתיב יקרא ולעילא קי"ח רכבות ומבית מותב יקריה ולטפה קי"ח רכבות רומה רלי' רכבות אלפיים פרטאות מזורע של ימין ועד הזרוע שלו של השמאלו ע"ז רכבות מן גלגל עין של עין ימין עד גלגל עין של שמאלו לי רכבות גלגולתיה דראשיה שלש

ושליש רבבות עטרות שכראשו ששים רכבות ננד ששים רכבות
של אלפי ישראל לפיכך נקרא האל הנדול הנבר והנורא.

כלייתה ידידות א' ח' בלטה עותה המוקך התקטף הקטף הקטם
קטף בעבור משוש בשכטלו^ו: י' א' בלייתה ידידות אל ח'
בלטה זוותה המוקך התקטף הקטם קטף בעזורה
משש בשכטלו^ז. יו"ע בלייתה ידידות א' ח' בילטה ביזטה

המוקך התקטף קטף בעבור. *)

אמרו כל הידוע הוא זה מוכתח לו שהוא בן עולם הבא וניצול
מדינה של נהג' ומכל מיין פורעניות ומיין גינויות קשות
התרנסות לבוא בעולם גוניאל' מכל מיין כשבים שהו' ממלאת לנו
משוויב לנו מפרק לנו ומפלט לי [פכ' פ] ומצל אותי מכל דבר רע
מכל גינויות קשות ומכל מיין פורעניות למען שם הגדול.

לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל ולפאר ולשבח ולודומם
אמת מלך אביר מלך אחד מלך אחרון וראשון מלך אדון מלך אמיין.
מלך ברוך מלך ברור מלך בחור מלך בורא מלך בוחן. מלך גדוֹל מלך
גבור מלך גאה מלך גואל מלך גבוה מלך גנון. מלך דר במרומים
מלך דנוֹל מלך דיין מלך דורך דורות מלך דובר שלום מלך דוש
צדקה. מלך הדור בלבשו מלך הונה הטולה מלך הוד מלך הדר.
מלך זעד מלך ותיק מלך אומר וועשה. מלך זך מלך זע מלך זובר
ונשכחים מלך זוקף כפופים מלך זכר רחמים. מלך חסיד

*) נ"א שבס) רזין עילאי הנז'

*) זאת תפלה ר' ישמעאל.

מי ימלך גבירות ה' אלקינו ישראל וישטיע בלב תחלתו ברוך שננו
בקדשו ומרומם זבונו בתפארת עיוו מי ייכל להניד
גבורתינו ועצם נפלוותינו וטנואות כה מעשינו וטוי זומל לירע ולהבין
חקר כבודו אשר אין לו תחילת [חצר וצ'ל ואין] לו תבלה אשריהם
ישראל אשר שננו בו מבטחים ובמצחותו בחרוז והוא ברוך שמו בחר
ומגיד דברינו להם מה שלא עשה לכל אומת ולשון שנאמ' מגיד דברינו
לייעקב حقיו ומשפטיו לישראל לא עשה כי לבן גוי ומשפטים בל ידעום

מלך חנן וווחום מלך חי העולמים מלך חי וקיים לנצח מלך חוק מלך חנון דלים מלך חוקי כליות מלך חי הhayim מלך חזצב להבות איש מלך טוב ומטיב מלך טוב וישראל מלך טהור ומעוז מלך טוב לטובי ולרעים מלך טוב לקו. מלך יהוד מלך ישר מלך יקר מלך יודע ועד מלך יושב בסתר מלך יציב מלך יתרונן. מלך כבוד מלך כביר מלך כונן כסאו באזדקה מלך כובש כעתים. מלך לובש כשרון מלך לעד לעולם מלך לוהט מלך לובש רחמיות. מלך מוחל וסילה מלך ממית ומהיה מלך מכפר מלך מעביר על כל פשע מלך טכטה מלך מהודר מלך מזידד ומטעהה מלך מוירוש ומעשיר מלך משפיל ומרופט מלך מטרוף ומכלבל מלך מפרנס ומעודר מלך מרום ונשא מלך מלא רחמים מלך מלא זכיות מלך מהול בתשבות מלך מלכותו לנצח מלך טושל על כל מלך טפלייא פלאות מלך מצמיה ישועה מלך מבטה ומשען מלך מתיר אסורים מלך טזא אסורים מלך מליך נשבג מלכים מלך משובה וمفואר. מלך נורא עלייה מלך נערץ מלך נשגב מלך נשא ונפלא מלך נאמן מלך נכבד מלך נעים ונחמד מלך נוצר חסד מלך נאה מלך נושא עון מלך נבען מלך נצח גחים. מלך סוטך נופלים מלך סובל עולמים מלך טטור מלך סתרך לאבי אש וענני כבוד מלך סולח עונות מלך סניה עוז וכח. מלך עוז ונבורי מלך עליין ונורא מלך עונה בצרה מלך עובר על פשע מלך עושה פלא מלך עושה בראשית מלך עתיק מלך עריין ואמיין. מלך פודה ומציל מלך פועל ישועות מלך פותח יד לכל. מלך צדיק וישראל מלך צח ואחומות מלך

הלוויי, לפיכך אנחנו חייבין להודות למלך אשר לו הכמה וגבורת ודעתי ובינה ונדולה ועוור ומלכות, ברבות וחודאות למלך עוז מלך אשר לו נאה כבוד ועוז כי נדול אתה וuousה נפלאות אתו אלקים לבדך הורני ה' דרכך אהליך באמותך אני (פב"פ) אמתך הדריבני בנתיב מצותיך כי בס' חפצתי אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עלי' חיטים וכל אשר בהם יודוך ה' כל מעשיך אל ראשון ואחרון גיבור רב להושיע ה' צבאות אשורי ארם בותה בך; ועתה ה' אלקינו ישראל אשר בוחרת בעמך ישראל מכל האומות מדוישתם בתורה ובמצוות תפיל נא תהניתה לפניך ומבל תפלה וטהר

צופה עתים מלך צור עולמים מלך צח צבי צבאות. מלך קדוש ונורא מלך קרוב למוראו מלך מנא ונוקי מלך קונה שמיים וארץ מלך קדושתו לטעה מלך קדם לטעה. מלך רם ונשא מלך רחים וחנון מלך רם על רתים מלך רוכב ערבות מלך רוכב על כסא כבודו ועל הכרובים ועל כנפי הזרח מלך רוצה בתשובה. מלך שוכן שחקים מלך שומע תפלה מלך שדי מלך שוכן מעלות. מלך תקיף מלך תמים דרכו מלך תולח עולם על בילתה מלך תחולתו בטעה וטפח מלך ששטו טמ"ה הקב"ה ولو הטולבה הרחמים והסליחות סולח לכל עוני כי הרופא לכל תחולאי כי. מלך עושה עמנו אותן לטובה בעבר שמו הנadol שנאמר מניד דבריו ליעקב.

לך ה', הנдолה והגבור' וההתפאר' והנ贇ה וההוד כי כל בשמיים ובאיין לך אדוני האדונים הפטולכה והמתנשא לכל בראש מי יטלו נברות ה' ישמע כל תחולתו. מלך טלבי הפטלביםומי יכול לספר ולשטו עת חולתו ומיה יכול להניד נברותיו וכח מעשי מי יכול לספר רוח פלאותיו ומיה יש בו מחשב' לספר חסדייו אשריהם ישראל אשורי שמו בטהונם עלייו ומצותו חפזו מادر שחקב"ה אוהב אותם ומרחם עליהם כرحم אב על בניים ומדריכן באורה חיים ומצילן מדרך המות הדריך אותנו [פב"פ] בדרך חיים אשר בטהונינו שמתי עלייך מי אדונינו מי כאלחינו מי כמלכינו מי כמושיענו אין כאלקינו אין כאדונינו אין כמלךינו אין כמושיענו נודה לאלהינו נודה לאדונינו נודה למלךינו נודה למושיענו. נברך לאלהינו נברך לאדונינו נברך למלךינו נברך למושיענו. נרומם לאלהי נברך לאדונינו נשברך

לבי לubeיך באמת. أنا הקורא לישראל בניים ומדריכם באורה חיים ומצילן מדרך המות. הדריך ATI אני עבדך הדריכני באורה חיים שבטהוני שמתי עלייך. מי אדונינו אין כמלךינו אין כמושיענו נודה לאלקינו נודה לאדונינו נודה למלךינו נודה למושיענו נברך לאדונינו. נרומם לאלקינו נשבח למלךינו נפאר למושיענו. לך הנдолה לך הגבורה לך נאה הנдолה ומלכות לך עוז לך נאה כבוד ועווז כי נדול אתה ועשה נפלאות אתה אלקיים לבדך ואתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמיים ושמי השמיים וכל צבאים יודוך ה' אל אל ראשון ואחרון כי אתה ראשון ואחרון נבור חיל ורב להושיע. ה' צבאות אשורי אדם בוטח לך.

מרכבה . . . . .

שלמה לו   שיעור קומה

לטלבינו נPEAR למשיעינו לך הנדולה לך נאה הנדולה
והמלוכה לך החוד החדר. לך נאה הדר וטלבות לך העוז לך העוז
לך. נאה הכבד והעוז כי נהי אתה ועישה נפלאות אתה אלהים
לברך אתה הוא ח' לבך אתה עשית את השמים שמי השמים
ובכל צבאים והארץ וכל אשר בהם יודך ח' אל ראשון ואחרון כי
אתה ח' ראשון לכל ראשונים אחרון לכל אהרוןים אתה נבור חיל
ורוב להושיע ח' צבאות אשורי אדם בוטח בר.

שיעור קומה

אמר רבי ישמעאל אני ראיתי את ממיה ישב על כסא רם
ונשא וחילותיו עומדים לפני טימנו ומשמאלו אמר
לי מלאך שהפנים ששטו מטטרון רוח פיסקוניה פסקין אטמן
היגרון סינרין סרטון סניגרן מיקון הסכום סתים השכם חקירין
[נ"א דוקירין] זינא רבא גנטוש גנטוף הביקם נ"א פיסקוניה
פסקין אטמן היגרין סינרין סניגרן ארטון איקון הסכום
סבנים הסכם חיקרון זינא רבא גנטוש גנטוף הסכם
ווע"ע פיסקוניה פקונית פסקון איטימון היגרון אינירון סינרין
סינרין מיטון הסאים קנסם סבכום הסכם חיקרון ואברא.
אמר ר' כמה שיעור קומתו של הקב"ה שהוא מכוסה מכל הכריות,
פרשות [נ"א זכף] רגליו מלא כל העולם [הארץ] כלו שנאמר השמים
בסאי והארץ הדום רגלי נובה פרשותיו [נ"א נבוח כל כף] שלוש רבבות
אלפים פרסות.

כף רגליו של ימין פרסי"טיא אטראקטט נ"א פרומיאי
מטרקט ווע"ע פרסמיוה אטראקט שמה ושל שמאל
אנטמן נ"א אנטמן ווע"ע אנטמן שמה⁰ : טוף רגליו ועד פרסוליו
אלף רבבות ותיק פרסות נבחו וכן של שמאל.

קרסיליו של ימין תצנמאניה טששדק שמו של שמאל אטמן
נ"א אטמן ווע"ע אטמן שמו : מקסוליו עד ארכבותיו [תשעה
עשר אלף' וארבע] נ"א י"ט אלפיים רבבות וחמש אלפיים וארבע
ווע"ע י"ט אלפיים רבבות וחמשת אלפיים ומאותים. פרסות נבחו וכן
של שמאל.

שוקו של שמאל [רו"ע ימין] קנגני מהריה טסטוקס נ"א קנט מהדיה טסטוקו, רוי"ע קנגבר מהדיה פומטוק שטו ובן של ימין [רו"ע שטט] ממנה זואי א נ"א מאגא ורייא רוי"ע ממנה זואי שמו 0 : מארכבותיו ועד ירכותיו שנים עשר ריבבות פלטאות ואיקס ומאותים [ואלף וארבעה] פרטאות נבחו ובו של שמאל מנbatchו [מחנבו] הרית שמו (ינבר שחר כאן בכל הנוסח' רק בכ"ז רוי"ע מתוקן)

ארכובו של ימין מתרגע חמיה שמה ושל שמאל מנהנודהייא שמה ירד של ימין ששפטת פרטב נ"א ששנות פרטט. רוי"ע ששנות פרגנסין שמו ושל שמאל תפגת חזיא רוי"ע תפגינה חזיא שמו.

מירבותיו ועד צוארו כ"ד אלף ריבבות פרטאות ומותני מותני מותניו אתנה ידייה נ"א ומותניה מותני מותניו אתנה ידייה 0 : שמו.

ועל לבו בתוכים ע' שמות אלו צען צדק צחיא צור צבי צדיק סעת סרעף בוחן צבאות שדי לאחים ייח [הו] וזה צח דגול ואדום סטם עא אא איא אהו [רביה] [רביה] הח הוו וה צען פפַּף כן הוה חי היירוב בערבות יה הוה וה ממ ננן [הו] יה חפץ הצען אי זא תעא עא קקך קשור רוז גבור יא יא יוד [האן] [דיין] אף דימן פאפקות ראו יייא כבב טטט בך פלט סיים אותיות בשבללו.

נ"א צען צדק צחיא צור צבי צדיק טעוף סחן צבאות שדי אלהים יה יה צח דגול אדום סטם אא עא איא אהו רביה הוה חוה ורוז צען בפַּף צען הוה חי היירוב בערבות יה הוה וה ממ ננן חוו יה יה חפץ איזא צעה זא עא קקך קשור רוז גבור יא יא יוד האן פאן ראו דוקש וו ודו כבב כבב טטט בפקי פלט סיים אותיות בשבללו רוי"ע צח צדק צחיא אל צורי צבי צדיק טעוף פחן צבאות שדי אלהים יה הוה צח דגול אדום סטטוז אעו אית אהו הוב יה הוה וו צען פפַּף נן הוה חי היירוב בערבות יה הוה וה ממ ננן הוה יה הוה חפץ הצען אי זא צעה זא עז קקך קשור רוז גבור יא יא יוד אף האן פאפק ראו כבב טטט בך פלט סיים אותיות בשבללו 0 :

צוארו שלשה עשר אלףים ריבבות ות"ת פרנסאות נובה צוארו סננהו ובחתקן נ"א סננייהו ובחתקין נ"א סננייהו

ובחתיקף, רוי"ע הננייהו בחתקין ० שמו: עיגול ראשו ש' אלףים ריבבות ולג' ושליש פרנסאות מה שאין הפה יכולה לדבר ואין האוזן יכולה לשטוע אחר הודריה (נ"א בודריה) עטמיה עטמיה, רוי"ע אתרהודריא ענוסיה ० שמו: זקונו רבוא ואלף ות'ק פרנסאות הדרא כסיה נ"א הדרק מס'יא רוי"ע הדרקמס'יא, ० שמו: ומראה הפנים כמראה הלסתות ומראה הלסתות ומראה הפנים] כדמות רוח ובצורת נשמה אין כל בריח יכולה (להזכיר) להזכיר נויתו כתרישיש זיוו טבחיק נורא טזון החושך וענן וערפל טקיין אותו כל שרי הפנים ושרפים (נשפכים) לפניו כתיקון [לכך] אין בידינו מדה אלא שמות מנלים לנו. ० החוטם. **לגבתייא** שמו אברגנ טטפיה (טטפיא) שמו נ"א **לנגתייא** שמו אברגנ טטפיה שמו רוי"ע **פָּגְבָּצְצִיָּא** שמו אברגנטפיא שמו: לשונו מסוף העולם ועד סופו שנאמר מניד דבריו ליעקב ונוי כל מי שאינו יודע לחתום זה הפסוק שונה שנאמר מניד דבריו ליעקב אסנייהו ואייא רוי"א אטסגויהו ואירא שמו. רוחב מצחו [רוי"ע שלשה עשר אלףים ריבבות ושמונה פרנסאות מססנייהו נאייא נגמ [נגט] נ"א מססנייהו ונאייאננא רוי"ע מססנייהו יואייאנגס ० שמו. ועל מצחו כתוב יהו הוה (חתה) יה ויה הא ה'י ה'י ה'א ה'ה וה (וועה) יי' ה'ו ויהו ה'ה י'ה אי (ניא) ה'ה י'ה י'א ה'ו ה'ו י'ה'י (היין) היה י'הו ה'ם ה'א ה'ה (אייה) (חייה) ויה. רוי"ע ועל מצחו כתוב ע'ב אותיות אלו יהו ה'ה י'ה ה'ה ה'ה ווה יי' ה'ו ויהו ה'ה י'ה י'ה ה'ו י'ה ה'ה ויה י'ה ה'א ה'ה היה ויה ה'א ה'ה ה'ה (אייה) ०

שחור שבין ימינו רבוא ואלף ות'ק פרנסאות וכן של שמאל של ימין אורייה (אורייה) אטטייטום נ"א אורייה אטטיינס רוי"ע אור היה אטטייטום (שם נ"א אטטייטיס) ० שמו והשר שמו רהבייא נ"א רהבייא רוי"ע רהבייא ० ושל שמאל מטטגרופמצוא מטטרון גראופמציא רוי"ע מטטגריעטמציא שמו:

ויקוקין היוצאים ממנה אוריכון לכל בריות :
 הלבן שבעין ימינו שתים ועשרים ריבבות ושנים פרסאות וכן
 של שמאל ושמו בזקיתה נ"א בזקודה נ"א בזקודה נ"א בזקודה
 ניכר החסרון מה וטחון בכ"י רווי הלבן שבעין ימינו שתים ריבבות
 ושנים אלף פרסאות וכן של שמאל של ימין פדרבסיא שמו
 ושל שמאל בזקודה נ"א שטו : משכם ימינו ועד שכם שמאלו ששה
 עשר אלפיים ריבבות פרסאות.

שם של ימין שמו מטטניריא ענגן נ"א מטטנהיא זו ענגן
 רוי"ע מטטנהין אענגן שמו ושל שובל תחתהינטא
 נ"א תחתהינט נ"א תחתהיננו רוי"ע תחתהיננו ושם אחר יש
 לו שלמה יגניא נ"א יוניא נ"א יגניאל נ"א שלמהינו רוי"ע
 שלמחניא נ"א : מזרוע ימינו עד זרוע שמאלו שנים עשר אלף
 ריבבות פרסאות זרועותיו כפולים.

זרוע של ימין גברוזיא עכבי רוי"ע נבריה זיאעכסי שמו
 ושל שמאל מטטנהציזיו רוי"ע מטטנהציזיו נ"א שמו .
 אצבעות ידיו חמשה עשר אלפיים ריבבות פרסאות בכל אצבע
 ואצבע רוי"ע חמשה עשר אלפיים ריבבות פרסאות ושלשה
 אלפיים פרסאות וכל אצבע ואצבע (עי' הקופה) וכן של שמאל של
 ימין תחתצמצ [נ"א תחתצמצ] גنموת גנשמש נ"א תחתצמצ גנמיה
 גנשמש נ"א תחתצמצ גنموת גנשמש רוי"ע תחתתצמצ גנמיה
 גנשמש גנשש שMRI, ושל שמאל תץ מפ [נ"א חז מז נ"א
 תצמצ] תחתת אגנמץ אגנמיה אשושנים רוי"ע תחתצמצ תחתת
 אגנמץ ישותנים נ"א אתה מונה מן הנודל והולך :

כפות ידיו ארבע אלפיים ריבבות פרסאות רוי"ע כפות רגליו עשרה
 אלפיים" ארבעת אלפיים ריבבות פרסאות (ועי' בהקופה) וכן של
 שמאל של ימין הוזיא אטנריי נ"א אטנריי רוי"ע אטנריי שמו ושל
 שמאל אשוזיא נ"א אשוזות נ"א אשוזיה רוי"ע אשוזיה נ"א שמו.
 ואצבעות רגליו של ימין עשרה אלפיים ריבבות פרסאות בכל
 אצבע ואצבעוכן של שמאל של ימין אטרמן אדרמת ברמנם
 ברתחים ואהו נ"א אדרמן אדרמת ברמנם ברתחים
 ואהו רוי"ע אנדמן אדרמת בבורנס בכת המים, ושל
 שמאל זכין כובין [נ"א זבין כובין]. תחתת אהו

ויעיר יזועין כזעיר הקמת אהוז ותהמוס ^ו ובשל [וכמו של] חידים אתה מונה והולך לפיכך נקרא האל הנדול הגבור והגנורא שנאטר כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלים ואדוני האדונים האל הנדול הגבור והגנורא. **אבל** אמר לי אמר [גך] חשבון פרטאות قولן כמה שעוריין כל פרטה ופרט ג' טילין וכל מיל ומיל עשרה אלפיים אמה ובל אמה ואמה שנייה [שלש] זרות שלו וורת שלו מלא כל העולים כלו שנאמר מי מדך בשעה מים ושטים בורות תכן.

רבי נתן תלמידו של רבי ישמעאל אמר אף החיטם [החותם] נתן ל' מדחה מיטין ומדחה משטאל, וכן השפטים ולסתותAufyi נתן ל' מדחת המצח נתן ל' מדחה של כל אטה ואמתה עדיה ניא נתן ל' על כל מדחה ומדחת מדיח] רוחב המצח כנובה הצואר וכן השכם כארוך החוטם, אורך החוטם כארוך האצבע קטנה נובה חלשות כחזי עגול הראש וכן טdat כל אדם.
שפטותיו עז [רבבות] פרטאות שפתוי העליונה גבריה טיא שטה ותחתונה הזרני"א ניא הזרני"א ניא הזרני"א ניא הזרני"א רוי"ע הזרני"א שטה פיו אש אוכלת אש משה מדבר אסדרא ניא אסדרם שטו [ומ'] שהוא רוץ' נוכח כינויו.

כתר שבראשו תיק אלף על תיק אלף וייש שטו ואבן יסרח שבין קרנוו ייש שטו עמו אל' יש עמי אליו ניא ויש' שטו ואבן יקרח שבין קרנוו ש' שטו עמו לי יש עמי אליהם. רוייע ישראeo שטו ואבן יקרח שבין קרנוו ישראאל עמי לי ישראאל עמי לי חקוק עליה. דודיץ' ואדום דגול מרובה ראשו כחט פו קווצותיו תלתלו וגוי עיניו בינוים על אפיקי מים [לחיוו בערונות הבושים שני אלפים רבבו] פרסאי וכל מי שאינו חותם בפסיק והרי זה שוגה רוייע ליתא זה להריין בערונות הבושים מנדלות מרחקים שפותתו שושניות נופות מוד עובר ידיו גלילי זהב טמולאים בתרשייש מעיו עשתן טועלות ספרי' שוקין עטודי שש מיסדים על ארני פו מראחו לבנון בחור בארזים חבו מתקים וכלו מחטדי' וזה הדוי וזה רעי בנות ירושלם אנטיה טחון יחון טוב טהור יוד יוד יהה [חכין] חמין קדוש קדושה' צבאות מל'א כל הארץ בבודו. רוייע אנטיה בוחין יחוץ טובטהדור יוד יוד יהה יה חסין

יה קקְק יי צבאות מלכ'ך.

גבינו כמדת עיניו של ימין הדר וולד רוייע וולד שמו ושל שמאל אפרה צזיהו נא צזיהו רוייע צזיה שמו.

גובה אונו כגובה מצחו של יין אצטה ייא שמו ושל שם' מנונגו צזיא [ניא צזא ניא צזא] נא מטגה צזיא רוייע מנטהו צזיא שמו. נמצא כל השיעור בילו [רב] רבוי ריבות אלפי פרנסות גובה ואלף אלפי ריבות [ואלף אלפיים] פרנסות הם של רוחב.

אמר רבוי ישמעאל בשאמרתי דבר זה לפני רבי עקיבא אמר לי כל מי שהוא יודע שיעור זה של יוצרינו ושבחו של הכה'ה שהוא מכוסה מן הבריות טובטה לו שהוא בן עולם הבא ייטבלו בעולם הזה מטיב העולם הבא ומאריך ימים הוא בעולם הזה.

אמר לו רבוי ישמעאל לפני תלמידיו אני ורבי עקיבא ערבען בדבר זה שבלי טו שהוא יודע שיעור זה של יוצרנו ושבתו של הקב'ה מובטח לו. שהוא בן העולם הבא ובלבך שהוא שונה במשני בכל יום ויום. (עי' תקדמה)

קומו טלא ברסיו של אש דת בן בג נב חומג ניא דת בן בג נב הוזונג שמו: קווצותיו קומו דבר ברילי דובג (דובג) שמו ויש להם חצי כנוי גל שרב שמו רוייע קומו מלא טרישו של אש דגבת גבוח וצב שמו [ונראה דינם נבחו הוא שם], קווצותיו בקומו דבר ברד דובג שמו ויש להם חצי כנוי גל שרב עמו [נויה דצל גל שרב שמו].

ועינו אחת שהוא רואה בה מסוף העולם ועד סופו אכפת ניא אכפת רוייע ענקט שמה זוקין היוצאים טפנו אוריהם לכל הבריות ועינו אחת שהוא רואה לאחריו בה מה שהוא עתיד להיות אטנונסת ניא אטנונסת רוייע אטנונסת שמו.

נפו דומה לקשת וקשת דומה לקPsiיא ניא ל�Psiיא ניא ל�Psiיא ניא ל�Psiיא רוייע קPsiיא שמת.

חיזו, מן קמץ ניא טן במן ניא חיזו מן בגין רוייע חיזומץ במן שמו. עי' בהקדמה

חרבו, מצמצית מציה [ניא מנא] ניא מצמציא מציא רוייע מצמיה שמו.

וכסא כבODO. דוRCO פירומטא נ"א דורפער פידורנא ווי"ע דורפז פידורנא שטו אטטקום מושבו דורפז פראורפז ווי"ע פידורפזם דורפז שטומובן כנוו.

רנלי כסא כבODO הן החיות העומדים תחתיו : רנלי כסא הראשונה שהיא היה עגליון חצבייה נ"א חצבייה שטח : רנלי כסא שנייה שהיא היה בכבב פלביזיפטי נ"א פלאזיפטי שטח : רנלי שלישי שהיא היה בכבב אלני נ"א בכבבאלגיל ווי"עכבר אלני שטח : רנלי רביעי שהיא היה אצבייה בןzo [ג"א בזבו נ"א כיבוז] נ"א אצטבייה בזבוזו"ע אצבייה בזבוז שטח. [אלני נ"א אלני נ"א אלנייה ברז"ע יטה זה] : ודרמות פניהם טיבע (קובע) של אריה וחותם של נשר ודרמות השור ופני אדם [צפונ]. סתום. ארבע פנים לאחת הארבע פנים לפינה וארבע פנים לכל פינה ופינה ששים וארבעה פנים לכל היה והיה. ארבע [פנים] וכנפים לאחד וארבעה כנפים לכף וארבעה כנפים לכל [פנים ופנים] כף וכף ששים וארבעה כנפים לכל היה והיה. שר פניהם הוא אליה אמץ אמת במצ נ"א במד נ"א בעז ווי"ע במצ שטח.

שר פניהם אריה. הודו דיה הידועה א' אוריא [נ"א לאורייא נ"א אודיר] הודה היה תמנמע [נ"א תעגמץ] ווי"ע הודה היה הידועה א' אודיה הודה היה תמנמע שטח.

שר פניהם שור. אליה צמאנבא [נ"א צמאנבא] מסכיא נ"א ליה צמאנא אסברא ווי"ע צמאנית צבאמץ מפבייה שטו : שר פניהם נשר. אפסי ליה ממץית צהורייא [נ"א נהוריריא נ"א צהורייא] נ"א עפפי ליה אמצע צהוריידיא ווי"ע עפפי ליה ממץא ליהורייא שטח. וכשהתאו ישראל נגנו פניהם השור (עי' חנינה י"ג ע"ב) והביא תחתיו ברוב

שר פניהם הכרוב טמאנני ליה ברוביה. ברובה פספסיה פצפציה הננקא [נ"א הננקניא] נ"א טמאנני ליה ברוביה שרובה פספסיה הפצפציה הננקיא ווי"ע עטטני ליה ברוביה פספסיה פצפציה הננקיא שמו.

הן הן אומר' קדוש הן הן אומרים ברוך שנאמר מנייך דבריו ליעקב וכל מי שאנו חותם (בספר בראשית) בסדר מעשה בראשית הריה זה שונה בתפארתו של הקביה תפארתו מלא הכל גוזים של רעם

וזעף מימינו (וסיווע) וסימנים של זעף ממשמאלו וסימנים של זעף לפניו
ובתוך סימנים זהר וחשך וענן וערפל וטיט חיוון ולפניו שדה זרעה
[בנ' כוכבים] בין ככבר לכבב (מקומ) [מקור] של ברקים בין ברק לבך
פתחו של חשמל ומLTEלה רוחות ורעות וקלות וברקים וקלפי
הקשת וחבלים של חותם עולין ויורדין בו על המב"ה חן וחסד וכבוד
ורחמים וחוד ועתרת והדר ותחפאות נאות, וידו של הכהב"ה [מנחת
על ראש הנער] ושמו מטטרון אומרים עוזו ונבר ואוטרים קדוש
וברוך ואומרים המולה באין לפניו ועומדים לפני הנער הוא מטטרון
והנער בא ותשתחוו לפני הכהב"ה אהה שמו טשבח וטפאר ואומר
ברוך כבוד ה' ממכוומו יהו הוא יהו יהו יהו יהו יהו יהו יהו יהו יהו
יה יה ניא יהו
יה יה ובן אוטרים הם אחורי ברוך כבוד ה' ממכוומו ובשכפלין.

יהי וכן אוטריים הם אחריו ברוך כבוד ח' ממקומו ובשכמל'ו.
ונכנס לפני תחת כסא הכבוד וטהלכין טיפינו לברני של אש ואבני
של ברד וכותלו של זעוף ולרוח שטאלו מהלכן כנפות סערת ונברות
של סופה וכשהוא נכנס מטטרון לפני הקב"ה תחת כסא הכבוד
מחוקו ברוב כנפים [טחוק בו כרוב פנים הקב"ה] וכל מלאכי השרת
באין לפני הקב"ה ואוטרים האל הנדול הנבור והנרא ומשבחים
להקב"ה שלוש פעמים בכל יום ויום עיי מטטרון ונוטן הכב"ה טיזו
ומתדרו על מלאכי השרת [על מלבי אומות העולם, והנער קומתו
מלא עולם וקורא אותו הקב"ה נער והנער הזה] מטטרון שר הפנים
שנכתב השר הנדול על כל השרים ועל כל מלאכי השרת והם
עומדים לפני והוא עומד למעלה לטורה ומשמש לפני אדם
אשר אכלת אש כסא שמתה זהו [טושב] [משיח] מטטרון שר הפנים
[ג"א ומשמש לפני אשר אוכלה רסא שטו וזה מטטרון שר הפנים]
שנכתב באות אחת שבה נבראו שמים וארץ וחתחה בטבעת
אהיה אשר אהיה ונכתב [בשבע] בשש אותיות ושביעי אותיות
ובעשרי' וארבעי' אותיות ושביעים שמות ושבעה קדשות ונוטן
על ששה משמותם ונחקל על שניים עשר אבניים ונכתב בשבע
קולות בששה על רום ששח נתן בחדרי חדרים ובסתרי סתרים
ובפלאי מלאים למשה רבנו לא נתן הקב"ה רשות להשתמש בו
לא לאדם הראשון ולא לשם בן נח ולא לאברהם ולא ליצח ולא
לייעקב אלא למשה בלבד שנאמר הנח אני שולח מלאך לפני והזיר

הקב"ה למשה שישתרם בו שנאמר השמר מפניו ושמע בקולו אל
 תתר בו כי לא ישא לפשעם כישמי בקרבו ומשה אמר לפני
 הקב"ה אם אין פניך חולכים אל تعالנו מזוה ומלאכים אשר עמו
 באים וסובבים לפנינו כסא הכבוד הן מצד זה והוא' מצד אחד ושבינו'
 על שכינה הכבד באמצע וחיה אחת עולה על השרפם ויורדת על משכן
 מטטרון ואומרות בקול נдол קול דטפה דקה וזה כסא הכבד טיד
 שתקו האופנים דממו המלאכים גודיב ועירין וקדישין חשים [ורופפים]
 ונחפים לנهر דינור וחיות [נופלות] נוננות פניהם בארץ מטטרון
 מביא אש החרשות ונוטן באוגיהן של חיות כדי שלא ישמעו את קול
 הכבד של הקב"ה ואת שם המפורש שהגעך המטטרון מוכיר באותה
 שעה וכן הוא קורא להקב"ה בשמו החיו והטהור והקדוש והאדירוהה'
 והחזק והעוז האהוב והגבור ונכבד ונורא אדריהו אהרכי החוי יהוה
 אהיה אשר אהיה חחי יואה הבה הוה והו הה היא הוא
 הוה יהי הי היה יהוה חי העולמי זה שמי לעולם וזה זכריו
 לדור דור ובשבמלו' נ"א אדריהו אהרכי חחי יהו אהיה אשר
 אהיה חחי יוא הבה הוה והוא הוה הוה הוא ה"א הי הי
 הי יהה יהוה. ר"יע אדריהו אהרכי חחי יהוה אהיה אשר
 אהיה חחי יהוה יוא הבה הוה ויה הוה הוה הי היב
 הוה יהי יהיה יהה והשם השם ליתא שם ברז"ע ופירושו בלשון טהרתו
 יהו [יהי] התיו היה הי יהיה הוה היה ויהו [ויהיה] יהו חחי
 ויהה יהי הי התיו היה יהוה יהו היה הי יהה זה בשבמלו'.

במאמרך אדונינו צדק צבא ישראל מיחלי צדקך בך יצדכו

סלה צדקותך ירוםך לרים לך יפצחו פה ויענו ויאמרו ה'
 אדונינו מה אדר שמק בכל הארץ אשר תננה הדור על השיטים אתה
 קדוש ושמך קדוש אתה אדר ושמך אדר אתה אטין ושמך אטין
 אתה אמרת ושמך אמרת : אתה ברוך ושמך ברוך אתה בחור ושמך
 בחור : אתה נдол ושמך נдол אתה גבר ושמך גבר אתה גאה
 שמק גאה : אתה דגול ושמך דגול אתה הדור ושמך הדור : אתה
 ותיק ושמך ותיק : אתה ועד ושמך עד : אתה זך ושמך זך אתה זקוק
 ושמך זקוק : אתה חסין ושמך חסין אתה חי ושמך חי : אתה טהור ושמך
 טהור : אתה יקר ושמך יקר אתה ישר ושמך ישר אתה יחיד ושמך
 יחיד : אתה כביר ושמך כביר אתה לוחט ושמך לוחט : אתה מרום

ושמך מרום אתה מתקן ושםך מתקן: אתה נורא ושםך נורא אתה
נעים ושפטך נעים אתה נעץ ושפטך נעץ: אתה סובב ושפטך סובב
אתה סומך ושפטך סומך: אתה עוזו ושפטך עוזו אתה עתיק ושפטך
עתיק: אתה פאר ושפטך פאר: אתה צדיק ושפטך צדיק אתה צח ושפטך
צח: אתה קדוש ושפטך קדוש: אתה חומות ושפטך רחום אתה שפיר
ושפטך שפир אתה שדי ושפטך שדי: אתה תמים ושפטך תמים ברוך

אתה ה' חאל הקדוש אטן סלה

עלינו לשבח לפארך ולגאלך וליחדך צור העולמים אדון כל
העולם וחאדון כל חברויות ואלחי כל הנשמות חי החיים
ראשון ואחרון.

ח' מלך גנות לבש לבש ה' עוז התאור אף תכונתכל בלב
חטוט נכוון כמלך מאז מעולם אתה נשאו נחרות ה' נשאו נחרות
קולם ישאו נחרות דכימ טקولات מים רבים אדים משברי ים אדריך
בברום ה' עדותך נאטו מואר לביתך נאות קדש ה' לאורך ימים
מזמור לדוד חבו לה' בני אלים חבו לה' כבוד ועו חבו לה' כבו
שמו השתחו לה' בהדרות קדש קול ה' על חמים אל
חכבוד הרעים ה' על מים רבים מול ה' בכח קויל ה' בחדר סול
ה' שובר אריזים וישבר ה' את ארוי הלבנון וירקידם במו עגל לבנון
ושריוון במו בן ראמים קול ה' החזב להבות אש קול ה' יהיל מדבר
יהיל ה' מדבר קדש קול ה' יהולל אילות ויוחשוף יערות ובהיכלו בולו
אוצר כבוד ה' למבול ישב וישב ה' טלק לעולם ה' עוז לעמו יתן
ה' יברך את עמו בשלום:

לדוד מזמור לה' הארץ ומלאה תבל ויושבי בה כי הוא על ימים
יסדה ועל נחרות יכינה מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקומות
פדותו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוי נפשו ולא נשבע
למרם' ישא ברכה מאת ה' וצדקה מלאהי ישעו זה דור דורותיו
טבקשי פניך יעב סלה שאו שעריהם ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך חכבוד מי זה טלק חכבוד ה' עוזו וגבור ה' נבור
מלחמה שאו שעריהם ראשיכם ושהוא פתחי עולם ויבא מלך חכבוד
טי הוא זה טלק חכבוד ה' צבאות הוא טלק חכבוד סלה:
אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השם שמי השם וכל

צברם הארץ וכל אשר עליה חיים וכל אשר בכם ואתה מהו אתה
 כלם וצבא השמים לך משתחים אתה הוא ה' האלוהים אשר בחורת
 באברם וחוצאתו מאור כשדים ושם שמו אברהם ומצאת את לבבו
 נאמן לפניו וכרות עמו הברית מתחת את ארץ הבגנוני החתי האמור,
 והפריזי והיבוסי והנרגשי לחת לורען ותקם את דברך כי צדיק אתה
 לך ה' הנדרה והגבורה והתפארת והנצח והחיד כי כל בשמי ובאריך
 לך ה' המטלה והמתנשא לכל ראש אתה מושל בכל בידך כה
 גבורה לגדל ולהזק לכל ועתה ה' אלהינו מודים אנחנו לך ומחללים
 לשם תפארתך ויברכו שם מבוזך וטרומם על כל ברכה. ותחלתה:
 א' אלהים יהוה שעדי צבאות יה אהה יהא ייה אהיה אשר אהיה
 יהוה יהוה אל רוחם וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
 לאלי נושא עון ופשע וחתאה ונקה ינדל נא כח ורחמננו והperf
 טמני יצחר ופגע רע זוק ומויק וכעסן ורונך ואפר ועברתך הרחק
 ממנה פב' פ' וכל אשר לי ומכל ביתך ימעטך ומעירך ומנחלתך ויחט
 רחטיך ה' אלהינו علينا ותחום ותרחם علينا ועל סגולתך ויאמרו
 הכל ה' הוא האלוהים: ואתה תפל על פניו איזה ושח ואמר.
 יושב שמי שוכן בשם שמיים (דרפ"ד פלוני) [דר ערפל עין הקדמה]
 רוכב עربות יושב זבול שוכן מעון יושב שחקים וישב על כסא
 רחמים [מרות] נركיע השבייעי כלו אור שבעתים ומארו יבחיקו כל
 המעונות ובו כסא הכבוד נכוון על ארבע היהות כבוד בו אוצרות
 חיים ואוצרות נפשות ואין חקר ואין תכליית למאור הנדרל אשר בו
 ומרוב אורה תאיר הארץ ומלאכים אחוזים בעמודיו אור ואורים כאור
 נהנה ולא יכבה ועיניהם ניצוצי ברק ומעמדם עלنبي אור תפארים
 באימה לישב בכסא רם ונשא כי הוא לבדו ואין זר אותו ואין אפס
 בלחו ולפניו נחרות אש מושבים ומשאותו יגورو אלים ומשאנתו ירפהו
 עמודים ומצללו יגעו אמות הפסדים וחילופתו עומדים לפניו ולא ישרוו
 דמות פניו כי הוא נסתר טלען ואין אותם יבלן לראותו ויחדו
 ודמותו מכל נעלם ודמות כל ממן לא נסתר מגלת עמקות מני חזק
 יצא לאור צלמות יודע מה בסתריו אופל כי אור עמו חונה וכשלה
 עיטה אור יושב בכסא האור וסביבותיו (עינים) עוזם אור והיות
 האוונים נשאהו ואמה מעופפים בכנפיים ולהם שש כנפים ובכנפיים
 יכטו פניהם ולטטה יתנו פניהם ולא יבעתם פניהם פניהם ולא ירים

למעלה פניהם מפחדו ואימתו והם על נביהם עומדים לפני כתות כתות וטובלים בנחרי טהרה מתעתפים בסירות אש לבנה ועוני בקול הוק ואטיז'ן ק' ס' ח' צבאות מלא כל הארץ כבודו. והוא מקום לכל הטעשים והוא מקדם לכל העולמים והוא מקדם לנו עדן ועד' עד והוא עוד עד לא שמים וארץ והוא לבדו ואין לו אותו ואין אף בלתי תולה בזרועו מעונת ובכל מעונות ובכל מלאכים יראתו כי ברוח פיו החבו להדר הסנו נצבו והוא אחד ואין לו שני ואין לו תמורה ואין דומה לו ואין זולתו ואין בלחו ואם צוה אין לבטל ייחי מלך מלכי המלכים הקב"ה מיך על כל מלכי הארץ והמתנסה על כל מלאכי שמי' הוק לבבות עד לא נוצרו יודע מהשבות עד לא תהינה הה' שמו יקר הדרו לעולם לעולמי נצחים לעדי עד (לעקב) לעולמי עולמים כי אין בלהו ואין אלהים זולתו והוא בכוו מדיעיש את הארץ ומעתיק רמים ומפרם הרים באפו ומרנייע הים בכחו ומשופט עמודי עולם במגטא ונושא הכל בזרועו ונעלם מעיני כל הי יושב בכסא כבוד נдол מלכות קדשו ומשופט בכל העולם הוא הרואה אינו נראה והוא יודע כל הנסתורות יידע מה בהשכה והוא הופץ צלמות [לבקר] והוא מאיר לילה ביום וכל הנסתורות לפני גלוות כשבש ולא יפלא ממנו דבר והוא מלך הקדוש המהלך על כנפי רוח והוא מושל בכל העולמים ואין עוד בלבדו ושמש וירח וכל כוכבים וכל מזלות ומלכים משתחים לו והוא הנгла בנן עדן והוא הגוטע עין החיים בנו.

ברוך שמו בכל דור ודור וمبורך במעוני מעלה ועתיק יומין ועמו הון עתק וצדקה. ברוך בכבודו ממוקמו וمبורך בתפארת יקרא מלא ומפני דעת לבוראו להקור ולידע עוז יראת שמו. ברוך שמו במושב יקרו [הדרו]. וمبורך בתפארת עוז. ברוך שמו באוצרות שלג. וمبורך בנחרי שלחת. ברוך שמו בערפלוי זיו. ומבורך בענני הוד והדר. ברוך שמו ברוכב ערבות. וمبורך באלי' שנאן. ברוך שמו בשרשנות האש. ומבורך במיתרי להבות. ברוך שמו בקளות רעמים. ומבורך בריצת ברושים. ברוך שמו בפי כל אשר בארץ. ומבורך בתרומות הארץ. ברוך שמו בכל המדברים. ומבורך בנבי הים. ברוך שמו לבחו בכיסאו. ומבורך בישיבת עוז. ברוך שמו בפי כל נשמה. ומבורך בפי כל בריה. ברוך שמו לעולם ועד. ומבורך לעולמי עולמים.

ברוך ה' לעולם אמן וatan סלה הלויה. ובני תורה אל תעוזב
ומצוטי תצפון אתק טוסר ה' בני אל תמס ואל תקוץ
בתוכחתך שמור מצותי ותורתך באישון עיניך וחיה, לא ימוש ספרה
התורה הוה מפיך והנית בו יום ולילה למען תשגור לעשות כל
הכתוב בו כי או תצלחה את דרכך ואו תשכיל הלא צויתיך חוק
ואמץ אל תערזין ואל תחת כי עמד ה' אלהיך בכל אשר תלך יומם
יצוחה ה' הסדו ובלייה שירה עמי תפלה לאל הי ברוך לעולמים שם
נדול מלכותך אריווהו אהדבו החיה יהוה אהיה אשר אהיה
יהוה ואי הבהה הוה והו הוה היה היה היה היה היה היה
זה שמי לעולם זה זברי לדר זדר בשכטלו ימי היהו היה היה היה
הה הוה היה היה ויהיו יהי הוה והי הוה יהי הוה היה היה
הו יהוה יהו הוה היה היה בשכטלו : גם מה ליטתא בס' רז"ע רק
שם הא' וגנטחו הנайл ד' ט'

בשמו בן גודלותו. ובגודלותו בן תחלתו. וכתחלתו בן מלכותו. וכמלךתו
בן קדושתו. וכקדושתו בן תפארתו. וכתפארתו בן אורך שנויותו. וכאורך
שנותיו בן אורך אףו. ובאורך אףו בן רוב הפסדיו. וכרוב חסדיו בן
גבורתו. וכגבורתו בן נקמתו. וכנקמתו בן גודלותו. ובגודלותו בן
רוב רחמיו. וכרוב רחמיו בן טונתו. וכטונתו בן רחמיו על כל מעשיו.
לך [לכן] נאה לבכוד שמו הנדולה והגבורה והמטלה וחתפהarat
והנצח והחוד כי כל בשמיים ובארץ שטך ממנה לבדך
ובו שם בכבוד וטעולם שטך בכבוד לעולם ועד. עליונים יברכו שטך
ומפואר שטך ומקודש שטך ומשובח שטך ומרומם שטך על כל
ברכה ותלהה כי שטך בך ובך שטך כי לפניו כל נבון שטך ולעלמי
עלמים נבון שטך משטך ירעדו נדודי אש ומפארים שטך גדווי להב
משבחים שטך ישיבים מהללים שטך וחיות מקדושים שטך ואופנים
מטהריהם שטך כי שטך עשה את כל הבריות ושטך לא חז. משטך
ינום הים לאחרור וכל משבריו ונלייו מאדריכים שטך וכל דרי מעלה
וככל מעון ומעון ירעדו ויפחדו שטחים וארץ והרים ותהום ואבדון ציה
וצלמות אדם ובחמתה הריהם ובקומות נגבאות ימים ונחרי אש וברד
שלג וקייטר רוח גדולה [סערה] ומלאכי אש ומלאכי מים משטך ירופפו
וככל אשר נשמת רוח חיים באפו ישים כבוד לשטך אני פלוני בן
פלוני עבדך עפר ואפר נכח לב ושפלו רוח רטה ותלעה צל עובר כצין

השדה באתי להפיל תחנית לפניך ותפילה למצוותך בעיניך וחן
והסיד וצדקה ורחמים לפני כסא בבוד מלכותך כי אחה קרוב לכל
קוראך וממצוותך לכל דורשיך קדוש ונורא כי אתה מלך רחמים כי
אתה זך ווישר הנזון ורוחם כי אחה זך אל טוב וסלח עשה נא
ברחמיך וחסדייך תפלי ושאלתי ובקשתי מ לפני כסא בבודך
ותפתחת לי פב"פ עבדך שעריו תפלה ושעריו תשובה ושעריו בינה שעורי
חכמה ושעריו דעת שעורי צדקה שעורי רחמים שעורי יראת שמים
שעריו ברכות שעורי פרנסת וככללה ותכתבי בספר החיים עם
חצדיקים ותן חלקך בתורתך וגורי לחיים טובים בעבר בבוד שמן
הנдол הגיבור והנורא המפורש והאביר והאמיץ והחזק והענק והקדוש
וחנسطר והענק קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ בבודו
אשר מלאכיך וצבאיך לך יתנו הדר לך יהדרו לך יאמצו לך
יכתירו לך לך יצלצלו לך יפאו לך יקדישו

ולך ירוממו לך ישמהו ויפתחו בשירה וKİלים ועין היכלות רבתי פ'
כ"ד נ"א) תחללה שירה וזמרח ברכבת שבח והלל וKİלים ותחללה שירה
תודה היינו' נצח נגן הנזון גילה צהלה ושמחה ושבון רגונות ונעים
ענוה ונאה אמת צדיק וישראל גילה ונדולה פאר ועווז עוזו ועלוי
סגב פלאות וישע נחת מנוהה נהמה שלום השקט ושלום ושאנן
בטה טובה אהבה חמדת ונחמה חן וחסיד ויופי תאר אור חמדת
ונחמד זיו זכות זוהר זורה הופיע ועתור גונה אור וענף ועתור גונה
רוזח ממולח מאיר אוורות מאורים אוירות ועריציו' כה גובה וימר חזוק
ממשלה ואומץ ושאיו דוטמה וזיהרו קדושה יטהרה ונקיון עוזו גבורה
וחיל גדול' נאות ומלאכות והוד והדר [כחו"ע וכבוד וchapar להדריא]
יהוה אלהי ישראל מלך מפואר מעוטר בת'ת מרוקם ברכמי Shir
המעוטף בחוד בבוד והדר] עטרת תפארת נאות ובתר נוראות ששטו
ערב זכרו מתוק הדר לו וחודו נאה לו ובבודו נחמד לו ומשרתיו
מנעימי' לפניו וישראל עוזו נפלאותיו מנידין מלך מלבי המלבים
ואלהי האלים ואדוני האדונים חמסובב בקשריו מלבות המוקף
באגני נגידו נגה שבענף הוה בסה שמים הוה ובחדרו הופיע
משמעותים [משמעותים] מפיו נתבערו תהומות ומתארו נתוו [נחו צ נ'א
נתוו] שחכים נאים מפלט תארו ואיתני' מפוצץ נתרו [בתרו] ויקרי'
טורד חלסו ובכל עצבו [עצים] שמהו בדברו וירננו דשאין בשמהתו

ודבריו יולו בשמות טורדין וויצוין יקרים בלהבי אש והרות נתני לשחרין בשלוחה למקומות. מלך האחוב ונחמד ונקי המגביה על כל גאים נאה המתהדר על הדורו הדר וחתנשא על האיתנים איתן ומרומים על הנוראים פאר למלכי תלהה לקרוביים [לכריוביים] נילה לקדושים ומוציא לכל מיהלי שמו טוב בכל דרכיו ישר בכל מעשיו ונעים בכל מדותיו זך בעצה ובבדעת ברור בבינה ובעלילה דין לכל הנשמה עד לכל דבר ושופט לכל מלאה [מדחה] אביר בחכמה בכל רז וריז בטהרוה ובכל קדושה. (ע"ג ברוי"ע) מלך אמת ויחיד מלך הי וקיים לעולמים מלך מתיית ומהיה מלך יוצר כל מכיה ובורא כל רפואה מלך יוצר כל ברכה וمبין כל טוב מלך זך בכל מעשיו ומלכל כל יצוריו מלך רם לכל שלול וכל אמיען חזק הוא מלך רם ונשא ונשגב ונפלא יקר ונכבד ידיד ישיש חזק ואמיען עליון וענו קדוש וטהור צדיק ושר נאמן וחסיד וחסין גדול ונבור עוז איתן היושב על כסא רם ונשא עוז אדריך יקר נורא שצוי הליל אל כל משורי אורה ומטוק על כל עטורי פאר בחדרי היכל נאה צופה במטהרים רואה במעמקים ובכל מקום שם הוא ולא להшиб על דבריו ולא לאחר את רצונו וחפצו לא להמיר ולא מקום לנוט ממנה ולא סתר להחבא ממנה. ימלוך לעולמים. ימלוך כפסאי לדור דור מלך רחום וחנון סלחן ומחלן מגנול וublisher מתהדר בכל שיר תחתפאר בכל נועם. תתרומות בהיכלו נאה תתנשא בכל פאר תתגבה בכל המעשים תתנאה על כל היוצאות תחביד על כסא כבודיך תתיקר על כל חמדייך תתברך בכל הברכיות תשתחה בכל חתשבחות תתהלל בכל קלט תתקלם בכל הברכות תתנדל לעולמים תתקדש לעדי עד: טטרום יהוה אלהי ישראל מלך על כל העולמים ואדון כל המעשים והכם בבל הרזים ומושל בבל הרוחות אלהי א' אשר ברא כל העולמים ואדון כל המעשים מלך יהיד אשר נצח נצחים סלה. יהי שמן מברוך לעולם ולעולם עולמי עולמים מי בטון מיך הנקרא טטרומי יהוה אלהי ישראל אדון האדונים יתהלל כסא כבודך: לך יתנו גאות גבורה לך ישננו עוז ותפארה: לך יחוון: לך יאצמו לך יחדש: לך ירנו: לך ישמהו: לך יברכו: לך ישבחו: לך ירוממו: לך יפארו: לך ינשאו: לך גדלנו: לך יהודה: לך יומרו: לך יהדו: לך יצחחו: לך יקלסו: לך יכתו: לך ינצחו: לך

יפסללו : לך יعلוזו : לך יקדשנו : לך יהללו : לך ישירו : לך יגעומו : לך טטרמי לך ה' אלהי ישראל יהדרוך שופרים : לך יביעו רבותה : לך טטרמי יהוה אלהי ישראל משרתיק וכתרתו לך בתריס וישירו לך Shir חדש וימליך לנזהה : והכל ממשלתך ועל הכל משלתך : ותיק אחד לעולם ועד טטרמי יהוה אלהי ישראל ברייך אתה יהוה מלך על כל הארץ ואדון בכל הנצרות : וכשהקב'ה קורא את הנער כך הוא קורא אותו זהוברייא זהוהד והובד [נ"א זהו בריא]" זה והד' והתר והובר] ובינו אהה דיעי אחד גוי ההוה מלאטה אש ערבות אנדר רורייא נ"א אודירורייא זה שמו של נער דלא יליף קטלא חייב ודأشתמש בתנא הלא מראה מתניו ולמטה דומין זה לזה ומראה מתניו ולמעלה אין דומין זה לזה : שמו של נער בשמו של רבו שנאמר כי שמי בקרבו שמו של הקב"ה שבעים ושתיים אותיות ושמו של נער ע"ב אותיות כשהוא עולה ב"ז אותיות וכשהוא יורך ב"ז אותיות כבוי אלהים חסר דבר כדי שלא תרד מן העולם ע"כ דמלכא דעלמא מכאן ואילך אין לך רשות לדבר שכן כתוב בספר בן סירה במופלא מפרק אל תדרוש במכוסא מפרק אל תחקור במה שידעת התבונן ואין לך עסוק בנצרות וחד בחד (לחד בדור) לפינן שכך שנוזל אין דורשין בעריות בשלשה ולא במעשה בראשית שנים לא מתרגבבה אפילו ביחיד אלא א"כ היה חכם וمبין פרעונו מוסיים לו ראשין פרקים : (ח שם יairo עני להסביר מה שאמר) ראשית בנין הבני נפיק מן יוד שבאל"בם וסליק ל יוד שבאל"בם הי נפיק מן חז' ומן חז' שבא"חס ומן למד שבאל"בם וסליק ל יוד שבא"חס דא פנים נפיק מן יוד ומן נ"א אלף] פה שב"חס ומן למד שבא"לבם וסליק ל יוד שב"חס וזה שם המפורש בא"י אמר'ה אקבי'ו על דבריו שם הקדושים אמר ר' ע' בזון שפירשתי ירידה ועליה זו לבני ישראל קבעו לי נברכות בב"ד של מעלה ובב"ד של מטה וכל השונה בסדר מעשה בראשית קבעתי לו ברכה בכל יום ויום בב"ד של מעלה ובב"ד של מטה ובבית ששוני בו עאב'ו ברכות ועוד שאני אוהב אותן ופורה אותן : ובכל מי שרוצה להחכים בכל יום ויום יקח הספר הזה ויקרא בו מראשו ועד סוףו והביה אשר בו הספר הזה לא יפול בו אש ולא חבלה ולא משחית ולא הסرون : שאלו חוות את מרעה"ה שם המשמש למעלה. אלו ע' שמות כתובים על לבו של הקב"ה צ"ז צדק וכו' (כפל ד' ל'ז)

(מ"כ רזון עיליאן) ברכת שם המפורש בא"י אמרה על קדושת שם המפורש יְהוָה יְהֹה הַן וְהִי יְהֹה חַי וְהַחַי יְהֹה וְהַחַי וְיְהֹה קָל ה' על המים וכו' יתברך שמו הנadol בשכמי' יהיה והוא נורא שמו שבידינו באימה נקבלנו באהבה יְהֹה שְׁמו קָדוֹש הוא יְקָדוֹק שְׁמו נקבלנו באהבה בשכמי' (עי' בהקדמה)

עתה מצאנו ש Katz מתן "מרכבה רבה" נדפס בסוף פ' "הרבה דמתה" וכמה שחרר זה תיקון זה (ועי' בהקדמה) ע"כ געתיק עז השינויים וע"י שניהם יהי' מרכבה שלמה.

שניא ר' עקיבא את ר' טיעזר הנadol וכו' והנורא הזה שנקרא כתת יה ה' היה (צנג קק רותת ה' יה) סנייק רותת ה' היה פפננה יהוה היה אגקס יהוה אדר' על הכל וכו' שכך פירושו יוז היה נג' היה עתרג' ה' היה ממם ינג' היה שצמס היה ה' היה מקצתו וכו' וכן פירושים וכיינוי רוח פיסקוניות. וכיינוי קמס נג' היה ה' מפורש אטימון. וכיינוי צצמס ניחו היה ה' היה. מפורש פיסקון מפורש הוגרין וכיינוי מצחום היה נה ה' היה. מפורש סניגרין וכיינוי תצניג' נהוסס יהי'. מפורש משי'. וכיינוי צקנתה היה והיה מפורש מוקון. וכיינוי בתמןת פנני היה. מפורש אסטעם. וכיינוי אטטמני היה ה' היה. מפורש סקטם. וכיינוי קדרדדו סס' יד ה' היה. מפורש זבדיאל. וכיינוי פדר הודיים ס' יה. מפורש יוּפִיאָל. וכיינוי קמהו זוּן היה וו' יה וויה. מפורש ססניאל יה. וכיינוי סקמנחה יה יה יה. מפורש קנגיאל יה. וכיינוי צצמכת. שייחו יה וויה. מפורש זבדיאל. וכיינוי אגצניתת יה יה. הריני משבע בארבעה עשרה שכל רזים וסתרים ואותות החתוםות בהם ונעים. ויסודי שמים וארץ בהם. וארבעה מהן חוקים על ראשיו החיות וailo הן הונג טטי וו צין נני ס' יה אדון הנגורות זהו בד הונג כסיסה. בעל נפלאות. תצמצץ שיש גה' הה. בעל פרישות. קטנת צניה ובר גרדיה. בעל העול. וארבעה מהן חוקין. על ארבע רוחות כסא. וailo הן נה' פרד גה' ז' יה קדוש' קדושת קדוש' פפג' נג' עקמיה יה אדר' אדר' אדר' סכבר טיל אויה אל אלהי האלים את בן עתקר פגניה מלך מלכי המלכים. וד' חוקין על ד' כתריו האופנים העומדים ננד החיות אמר בלבכם ילכו ובעתדם יעדמו וailo הן בליט' ג'יה ז'י' [ייחן] שליט על כל

asmeno צב סם רור יה אדר על כל זגנו סם ה' צץ הוה מושל
בכל דרהי בירננהו שחל ביהו. ושנים מהם הקון על בתה של
מלך עליון רם ונישא ואילו הן זתת צץ פפ צצ קדר ח' תפיסיה
שלפנו תברע כל ברך וכל פה יודח לפניו אוקה וה גרו שוי שיה
מכלעדיין אין אלהים ומושיע בכם ובו, וזה פרישן סגנ' צנ'ה רתיה אל
יה עת צנ'סם הוא היה אל יה בהורדנהו עשות' שהיה
אלוה פטנוק צהו סמען יה ואהה אל יה אזהן פטפטדי
הוה יהוה י' אל יה משבי' וכוי' וחידון אלתמת גנ'סם הוה יה
יה קרים קרי' הוה יה יה י' הא' כונגה'ה יה תתמניה
יהב הולנה יה יה ה' ה' ג' יה י' הא' אקניעף צר' ו' שקה'ת
וב היה יהב בהם וכוי', מרשות אנדרו רד' הו היה אלהי ואלהיך
וכוי', וכן פירושן עירן [צירן] תוקפן וחידון אשש מקצתת מג מסצ'י'
מניקי פיפג הוני הסם פצם יה סאמיננסיא קטו הוהם ופירושו
בלשון טהר'ה ביוד' הי' כיצד נרא יהוה י' הוה ה' הו יהוה יה היה
יהוה יהוה יה ח' והי' היה היה יה ה' י' ח' יה יה יה היה
וה'. משבי' וכוי' הפנימית. אשסמי' כתמפתן אוסיג'ג בי' עמס'י'
תמתני'ץ' אתחזטן י'ק'ין פגנ'הו פהוו' צצ'ם הי' אמצם אנטו
ה'ו'. ופירושו בלשון [טהרה] יהות ה' יה היה וו' היה ה' יה היה
ה' יה היה ה' היה וו' היה ה' יה היה ה' יה היה ה' יה היה
ה' יה היה ה' היה בשמי'ו' וכוי'. מכלניות וקיומי' והשבתי' גורתי'
קיומי' עלי'ך בשלום. בשם יהו ה' אי' יה' חב' יה' וא'
אה' בא' הא' זזה' ה' ה' או' יה' ה' יה' יה' ה' יה' ה'
על'ה לשולם ולא אפ'ה' בשעה פטירתך מנ'י. בשם אה' יהוה יה
יה היה אדון עליון וקדוש'. שם בשם יהוה י' צבאות אלהי
מערכות' יש'ר' בשם היה' הקודש ובשם נגלי' המרכבה ובשם נהר
דינור' יה' ז'י' זי'ן וכל' שמעני'. ובשם יה' זי'ן. י' י' ז' צבאות ז' א'
ז' שדי' ז' אה' היה' אשר אה' היה' אה' אשר אה' אי' אה' אי' אשר
יה' אי' אה' יה' אשר היה' היה' אשר יה' י' אי' יה' אה' היה' יה'
אדיר חסין' שמו יה' הוא' חב' היה' הנגה' בהר טני' בחוד' מלכותו
בහלי'ן שמחתא דהיל'י' ועוז'י' החשי' שמשא' ודהון' טירה' והפכו'ן
ימי' ופקען' כיפא' ודעבן' גודא' משבענא' רוחן' וריוון' וישראל' וסתמו'

תרח'קון וילון טן פלוני בר פלוני.